

Ocena programowa

Profil ogólnoakademicki

Raport samooceny

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej oceniany kierunek studiów:

Uniwersytet Warszawski

ul. Krakowskie Przedmieście 26/28

00-927 Warszawa

Nazwa ocenianego kierunku studiów: **kulturoznawstwo – wiedza o kulturze**

1. Poziomy studiów: **studia I i II stopnia**
2. Forma studiów: **stacjonarne**
3. Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek **nauki o kulturze i religii**

Na studiach prowadzone jest kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela

TAK **NIE**

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów

1. Efekty uczenia się dla studiów I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*, profil ogólnoakademicki (program obowiązujący od roku akademickiego 2024/2025)

Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K_W01	swoistość nauk o kulturze oraz ich związki z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi	P6S_WG
K_W02	w stopniu zaawansowanym wybrane aspekty historii kultury polskiej i ościennych kultur obcych	P6S_WG
K_W03	rolę dziedzictwa antycznego i biblijnego w historii kultur	P6S_WG
K_W04	w zaawansowanym stopniu wybrane metodologie nauk o kulturze, strategie poznawcze i stosowane metody badawcze	P6S_WG
K_W05	podstawowe media i środki transmisji kultury (słowo, obraz, widowisko) oraz ich wpływ na kształt procesu kulturowego	P6S_WG/WK
K_W06	w stopniu zaawansowanym wybrane aspekty kultury literackiej i twórczości słownej, widowisk kulturowych i kultury teatralnej, kultury wizualnej i filmowej oraz relacjach między nimi	P6S_WG/WK
K_W07	podstawową terminologię nauk o kulturze	P6S_WG
K_W08	metody analizy oraz interpretacji praktyk i tekstów kultury	P6S_WG
K_W09	wybrane nurty i narzędzia historii literatury, teatru, widowisk oraz sztuk wizualnych i filmu	P6S_WG
K_W10	podstawowe zagadnienia z zakresu filozofii kultury	P6S_WG
K_W11	zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej oraz ich implikacje kulturowe	P6S_WK
K_W12	mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w kulturze	P6S_WK

Umiejętności: absolwent potrafi		
K_U01	wykorzystać posiadaną wiedzę, by samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować, integrować informacje z różnorodnych źródeł i wykorzystywać je w samodzielnych projektach badawczych	P6S_UW
K_U02	interpretować zgromadzony materiał uwzględniając kontekst historyczny, społeczny i polityczny	P6S_UW
K_U03	określać znaczenie medialnego charakteru praktyk i przekazów kulturowych dla ich treści i funkcji	P6S_UW
K_U04	wykorzystywać metodologię badawczą oraz narzędzia (także cyfrowe) nauk humanistycznych oraz prezentować i syntetyzować uzyskane tymi metodami dane	P6S_UW/UK
K_U05	pisać rozprawy, samodzielnie dobierając literaturę oraz zaprezentować ustnie wyniki swych dociekań badawczych, a także wygłosić referat będący rezultatem samodzielnej analizy literatury przedmiotu; w swych wypowiedziach pisemnych i ustnych stosuje w sposób poprawny terminologię z zakresu nauk o kulturze	P6S_UK
K_U06	zabierać głos w dyskusji stosując poprawne strategie argumentacyjne i operacje logiczne	P6S_UK
K_U07	posługiwać się językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 Europejskiego Opisu Językowego; korzystać z wybranej literatury przedmiotu w języku obcym	P6S_UK
K_U08	samodzielnie prowadzić pracę badawczą pod kierunkiem opiekuna naukowego	P6S_UO
K_U09	inicjować i prowadzić badawcze prace zespołowe; współdziałać w zespole z innymi osobami; organizować pracę indywidualną i zespołową	P6S_UO
K_U10	stałe dokształcać się i rozwijać intelektualnie oraz zawodowo	P6S_UU
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	P6S_KK
K_K02	przyjęcia postawy szacunku i badawczej ciekawości wobec różnorodnych zjawisk kultury w tym używania zdobytej wiedzy do rozwiązywania zaobserwowanych problemów oraz zasięgania opinii ekspertów	P6S_KK
K_K03	dostrzegania wagi refleksji kulturoznawczej dla życia społecznego i dostrzegania konieczności jej rozwoju	P6S_KO
K_K04	samodzielnego, twórczego i przemyślanego działania w kulturze	P6S_KO
K_K05	zaangażowania w dialog społeczny i międzykulturowy ze zrozumieniem i empatią	P6S_KO/KR
K_K06	uczestnictwa w debacie publicznej na poziomie lokalnym, w środowisku uniwersyteckim	P6S_KO/KR
K_K07	angażowania się w prace zespołowe ze świadomością wagi wspólnego działania i etyczną odpowiedzialnością	P6S_KR

K_K08	dążenia do upowszechniania i otwartości zasobów wiedzy	P6S_KR
K_K09	wykazywania troski o dziedzictwo kulturowe i świadomości jego znaczenia dla życia społecznego	P6S_KR

2. Efekty uczenia się dla studiów I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze, profil ogólnoakademicki* (program obowiązujący od roku akademickiego 2019/2020)

Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K_W01	swoistość nauk o kulturze oraz ich związki z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi	P6S_WG
K_W02	w stopniu zaawansowanym wybrane aspekty historii kultury polskiej i ościennych kultur obcych	P6S_WG
K_W03	rolę dziedzictwa antycznego i biblijnego w historii kultur	P6S_WG
K_W04	w zaawansowanym stopniu wybrane metodologie nauk o kulturze, strategię poznawczą i stosowane metody badawcze	P6S_WG
K_W05	podstawowe media i środki transmisji kultury (słowo, obraz, widowisko) oraz ich wpływ na kształt procesu kulturowego	P6S_WG/WK
K_W06	w stopniu zaawansowanym wybrane aspekty kultury literackiej i twórczości słownej, widowisk kulturowych i kultury teatralnej, kultury wizualnej i filmowej oraz relacjach między nimi	P6S_WG/WK
K_W07	podstawową terminologię nauk o kulturze	P6S_WG
K_W08	metody analizy oraz interpretacji praktyk i tekstów kultury	P6S_WG
K_W09	wybrane nurty i narzędzia historii literatury, teatru, widowisk oraz sztuk wizualnych i filmu	P6S_WG
K_W10	podstawowe zagadnienia z zakresu filozofii kultury	P6S_WG
K_W11	zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej oraz ich implikacje kulturowe	P6S_WK
K_W12	mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w kulturze	P6S_WK
Umiejętności: absolwent potrafi		
K_U01	wykorzystać posiadaną wiedzę, by samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować, integrować informacje z różnorodnych źródeł i wykorzystywać je w samodzielnych projektach badawczych	P6S_UW
K_U02	interpretować zgromadzony materiał uwzględniając kontekst historyczny, społeczny i polityczny	P6S_UW

K_U03	określać znaczenie medialnego charakteru praktyk i przekazów kulturowych dla ich treści i funkcji	P6S_UW
K_U04	wykorzystywać metodologię badawczą oraz narzędzia (także cyfrowe) nauk humanistycznych oraz prezentować i syntetyzować uzyskane tymi metodami dane	P6S_UW/UK
K_U05	pisać rozprawy, samodzielnie dobierając literaturę oraz zaprezentować ustnie wyniki swych dociekań badawczych, a także wygłosić referat będący rezultatem samodzielnej analizy literatury przedmiotu; w swych wypowiedziach pisemnych i ustnych stosuje w sposób poprawny terminologię z zakresu nauk o kulturze	P6S_UK
K_U06	zabierać głos w dyskusji stosując poprawne strategie argumentacyjne i operacje logiczne	P6S_UK
K_U07	posługiwać się językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 Europejskiego Opisu Językowego; korzystać z wybranej literatury przedmiotu w języku obcym	P6S_UK
K_U08	samodzielnie prowadzić pracę badawczą pod kierunkiem opiekuna naukowego	P6S_UO
K_U09	inicjować i prowadzić badawcze prace zespołowe; współdziałać w zespole z innymi osobami; organizować pracę indywidualną i zespołową	P6S_UO
K_U10	stałe dokształcać się i rozwijać intelektualnie oraz zawodowo	P6S_UU
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	P6S_KK
K_K02	przyjęcia postawy szacunku i badawczej ciekawości wobec różnorodnych zjawisk kultury w tym używania zdobytej wiedzy do rozwiązywania zaobserwowanych problemów oraz zasięgania opinii ekspertów	P6S_KK
K_K03	dostrzegania wagi refleksji kulturoznawczej dla życia społecznego i dostrzegania konieczność jej rozwoju	P6S_KO
K_K04	samodzielnego, twórczego i przemyślanego działania w kulturze	P6S_KO
K_K05	zaangażowania w dialog społeczny i międzykulturowy ze zrozumieniem i empatią	P6S_KO/KR
K_K06	uczestnictwa w debacie publicznej na poziomie lokalnym, w środowisku uniwersyteckim	P6S_KO/KR
K_K07	angażowania się w prace zespołowe ze świadomością wagi wspólnego działania i etyczną odpowiedzialnością	P6S_KR
K_K08	dążenia do upowszechniania i otwartości zasobów wiedzy	P6S_KR
K_K09	wykazywania troski o dziedzictwo kulturowe i świadomości jego znaczenia dla życia społecznego	P6S_KR

3. Efekty uczenia się dla studiów II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*, profil ogólnoakademicki (program obowiązujący od roku akademickiego 2019/2020)

Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K_W01	swoistość nauk o kulturze, subdyscypliny tych nauk i ich rozległe związki z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi także w perspektywie historycznej	P7S_WG
K_W02	w stopniu pogłębionym współczesne teorie kultury oraz jej mediów (kultura wizualna, teatr i performans, słowo) i związanych z nimi praktyk kulturowych	P7S_WG/WK
K_W03	w stopniu pogłębionym współczesne teorie tożsamości stanowiące podstawę aktualnie prowadzonych badań kulturoznawczych i z zakresu antropologii kultury	P7S_WG/WK
K_W04	w stopniu pogłębionym wybrane aspekty kultury polskiej związane z samodzielnie obraną drogą badawczą	P7S_WG
K_W05	metodologie nauk o kulturze i powiązane z nimi metody badawcze	P7S_WG
K_W06	główne tendencje rozwojowe nauk o kulturze w Polsce i na świecie	P7S_WG
K_W07	zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej oraz ich implikacje kulturowe	P7S_WK
K_W08	mechanizmy działania instytucji kultury i zakładania oraz prowadzenia organizacji pozarządowych	P7S_WK
Umiejętności: absolwent potrafi		
K_U01	wykorzystać posiadaną wiedzę, by samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować, integrować informacje z różnorodnych źródeł i wykorzystywać je w samodzielnych projektach badawczych oraz właściwie i twórczo prezentować ich wyniki	P7S_UW
K_U02	interpretować zgromadzony materiał uwzględniając kontekst historyczny, społeczny i polityczny	P7S_UW
K_U03	określać znaczenie medialnego charakteru praktyk i przekazów kulturowych dla ich treści i funkcji	P7S_UW
K_U04	wykorzystywać metodologię badawczą oraz narzędzia (także cyfrowe) nauk humanistycznych oraz prezentować i syntetyzować uzyskane tymi metodami dane; dostosować istniejący lub stworzyć nowe narzędzia badawcze dla celów własnych badań	P7S_UW
K_U05	wykorzystywać posiadaną wiedzę by formułować i testować hipotezy z zakresu nauk o kulturze	P7S_UW
K_U06	napisać rozprawę naukową, samodzielnie formułując problem badawczy, dobierając źródła i literaturę naukową oraz odpowiednią metodologię; poprawnie w mowie i na piśmie formułować wypowiedzi i sądy	P7S_UK

K_U07	zabierać głos w dyskusji wobec różnorodnych odbiorców, mówiąc zrozumiale i poprawnie; samodzielnie poprowadzić debatę naukową lub dyskusję publiczną	P7S_UK
K_U08	posługiwać się językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 lub wyżej Europejskiego Opisu Językowego; korzystać z wybranej literatury przedmiotu w języku obcym	P7S_UK
K_U09	samodzielnie prowadzić pracę badawczą pod kierunkiem opiekuna naukowego	P7S_UO
K_U10	inicjować i prowadzić badawcze prace zespołowe; współdziałać w zespole z innymi osobami; prowadzić zespół; organizować pracę indywidualną i zespołową	P7S_UO
K_U11	ciągle doskonalić się i rozwijać intelektualnie oraz zawodowo; ukierunkowywać innych w tym zakresie	P7S_UU
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	P7S_KK
K_K02	przyjęcia postawy szacunku i badawczej ciekawości wobec różnorodnych zjawisk kultury w tym używania zdobytej wiedzy do rozwiązywania zaobserwowanych problemów oraz zasięgania opinii ekspertów	P7S_KK
K_K03	dostrzegania wagi refleksji kulturoznawczej dla życia społecznego i dostrzegania konieczności jej rozwoju	P7S_KO
K_K04	samodzielnego, twórczego i przemyślanego działania w kulturze	P7S_KO
K_K05	zaangażowania w dialog społeczny i międzykulturowy ze zrozumieniem i empatią	P7S_KO/KR
K_K06	uczestnictwa w debacie publicznej	P7S_KO/KR
K_K07	zaangażowania się w prace zespołowe ze świadomością wagi wspólnego działania i etyczną odpowiedzialnością; działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej	P7S_KR
K_K08	dążenia do upowszechniania i otwartości zasobów wiedzy	P7S_KR
K_K09	wykazywania troski o dziedzictwo kulturowe i świadomości jego znaczenia dla życia społecznego; aktywnego działania na rzecz jego zachowania	P7S_KR

Skład zespołu przygotowującego raport samooceny

Imię i nazwisko	Tytuł lub stopień naukowy/ stanowisko/ funkcja pełniona w uczelni
Łukasz Książyk	dr, Kierownik Jednostki Dydaktycznej, Prodziekan ds. studenckich na Wydziale Polonistyki UW
Paulina Kwiatkowska	dr, Kierowniczka studiów kulturoznawstwo – wiedza o kulturze i sztuki społeczne (01.10.2020–30.09.2024)
Łukasz Bukowiecki	dr, Kierownik studiów kulturoznawstwo – wiedza o kulturze i sztuki społeczne (od 01.10.2024)
Małgorzata Litwinowicz-Droździel	dr hab., prof. ucz., Zastępczyni dyrektora ds. naukowych w IKP (01.09.2020–31.08.2024)
Jerzy Stachowicz	dr, Koordynator ds. mobilności w IKP (01.10.2019–30.09.2024)

Spis treści

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów	2
Skład zespołu przygotowującego raport samooceny	8
Prezentacja uczelni	10
Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim.....	11
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	11
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się.....	17
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie.....	22
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry.....	33
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie.....	37
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku.....	39
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku.....	42
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	46
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	51
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów.....	53
Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów	57
Część III. Załączniki.....	61
Załącznik nr 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów	61
Załącznik nr 2. Wykaz materiałów uzupełniających	68

Prezentacja uczelni

Uniwersytet Warszawski jest największą pod względem liczby studentów polską uczelnią. Kształcą się w niej obecnie ponad 36 tysięcy osób na studiach licencjackich i magisterskich (głównie stacjonarnych, w mniejszym stopniu niestacjonarnych), dodatkowo ponad 2 tysiące osób na studiach podyplomowych oraz 1,7 tysiąca w czterech szkołach doktorskich. Uniwersytet ma status uczelni badawczej na lata 2020–2026, dzięki zajęciu I miejsca w konkursie MNiSW „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza” i należy do 3% najlepszych uczelni na świecie według rankingów międzynarodowych THE, QS, ARWU. Uniwersytet uzyskuje regularnie najwyższe miejsca w prestiżowym rankingu szkół wyższych miesięcznika „Perspektywy”.

Uniwersytet Warszawski prowadzi intensywną współpracę międzynarodową. Od 2018 roku jest członkiem Sojuszu 4EU+ mającego status uniwersytetu europejskiego nadany przez Komisję Europejską i zrzeszającego osiem uczelni europejskich (Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Karola w Pradze, Uniwersytet w Heidelbergu, Uniwersytet Paris-Panthéon-Assas, Uniwersytet Sorboński, Uniwersytet Kopenhaski, Uniwersytet w Mediolanie, Uniwersytet Genewski) w programie ścisłych wspólnych działań w zakresie dydaktyki akademickiej i działalności badawczej. UW wielokrotnie wyróżniany był także za aktywny udział w programie Erasmus.

Oferta studiów na Uniwersytecie Warszawskim obejmuje kierunki z zakresu nauk humanistycznych i społecznych, ścisłych i przyrodniczych oraz medycznych, które prowadzone są na 25 wydziałach, w interdyscyplinarnych kolegiach oraz centrach i ośrodkach naukowo-dydaktycznych. Obecnie na UW realizowany jest [wieloletni program rozwoju \(2016–2027\)](#), który zapewnić ma doskonałe warunki nauki osobom studiującym przede wszystkim na kierunkach humanistycznych i społecznych, natomiast w grudniu 2023 roku zakończył się program zintegrowanych działań na rzecz rozwoju UW (ZIP), którego celem było unowocześnienie i uatrakcyjnienie oferty dydaktycznej. Ponadto na UW realizowane są przedsięwzięcia w ramach programu „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza” z zakresu pięciu priorytetowych obszarów badawczych oraz 70 działań obejmujących m.in. programy wspierające rozwój pracowników, doktorantów i studentów uczelni.

Do największych jednostek o profilu badawczo-dydaktycznym na UW należy Wydział Polonistyki, który składa się z sześciu instytutów, katedry i centrum. Na Wydziale Polonistyki prowadzonych jest dziewięć kierunków studiów, w tym *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Kształcenie na tym kierunku organizuje Instytut Kultury Polskiej, a sam kierunek niezmiennie od lat zajmuje pierwsze miejsce wśród studiów kulturoznawczych w rankingu „Perspektyw”.

Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Uniwersytet Warszawski kieruje się *Misją*, która została uchwalona przez Senat Uniwersytetu Warszawskiego 26 września 2001 roku ([Monitor UW z 2021 r. poz. 74](#)) i stanowi, że:

- fundamentem działania Uniwersytetu jest jedność nauki i nauczania;
- społeczną misją Uniwersytetu jest zapewnienie dostępu do wiedzy i nabywania umiejętności wszystkim tym, którzy mają do tego prawo;
- obywatelską misją Uniwersytetu jest kształtowanie takich elit Rzeczypospolitej, które będą w swej działalności posługiwać się *imperio rationis*, a nie *ratione imperii*;
- kulturalną misją Uniwersytetu jest synteza wartości uniwersalnych i lokalnych.

Kierunek *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* organizowany w Instytucie Kultury Polskiej na Wydziale Polonistyki wpisuje się w cele i postulaty naukowe i dydaktyczne określone w *Misji* Uniwersytetu Warszawskiego. Studia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* zorientowane są przede wszystkim na badanie kultury polskiej w kontekście kultur europejskich, realizują zatem również najważniejsze zadania i cele Wydziału Polonistyki zdefiniowane w *Misji i strategii*, do których należy „prowadzenie badań nad polską literaturą, kulturą i językiem ojczystym w ujęciu diachronicznym i synchronicznym, miejscem literatury i kultury polskiej w cywilizacji europejskiej”.

Zgodnie z przyjętą podstawową zasadą jedności nauki i nauczania proces dydaktyczny na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* połączony jest z prowadzonymi w Instytucie Kultury Polskiej (IKP) badaniami naukowymi, przede wszystkim w zakresie dyscypliny nauki o kulturze i religii. Dyscyplina ta na UW otrzymała w ewaluacji jakości działalności naukowej za lata 2017–2021 kategorię B+. Spośród pracowników badawczo-dydaktycznych IKP niemal wszyscy prowadzą badania w tej dyscyplinie. Profil badawczo-dydaktyczny został precyzyjnie określony w *Misji* IKP: „Badania prowadzone w Instytucie dotyczą zróżnicowanych tematów podejmowanych w perspektywie antropologicznej, skupionej na praktykach oraz na mediach transmisji kulturowej i komunikacji społecznej. Dotyczą one zjawisk kultury współczesnej i historii kultury, przede wszystkim polskiej i kultur sąsiedzkich (...), obejmując zarówno sferę codzienności i potoczności, jak i działań artystycznych, analizowanych i interpretowanych za pomocą narzędzi teoretycznych wypracowanych w obszarach różnych dyscyplin i metodologii: antropologii kultury i etnologii, antropologii słowa i literaturoznawstwa, badania kultury wizualnej i filmoznawstwa, teatrologii oraz badania widowisk kulturowych i performansów społecznych”. Wyniki badań prowadzonych w IKP przyjmują formę publikacji (24 monografie w latach 2020–2024, około 50 artykułów rocznie w wysoko punktowanych czasopismach z listy MNiSW, 626 publikacji uwzględnionych w parametryzacji za lata 2017–2021), wystąpień konferencyjnych oraz indywidualnych i zespołowych projektów wieloletnich (15 grantów realizowanych w IKP w latach 2017–2024) i są uwzględniane w programach zajęć kursowych oraz autorskich konwersatoriów.

Podstawowa praca naukowa odbywa się w zakładach: Zakładzie Antropologii Słowa, Zakładzie Historii Kultury, Zakładzie Filmu i Kultury Wizualnej, Zakładzie Teatru i Widowisk, Zakładzie Kultury Współczesnej oraz międzyzakładowych [zespołach badawczych](#), w których działania włączane są również osoby ze szkół doktorskich UW, a niekiedy studiujące na studiach II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Struktura zakładów znajduje odzwierciedlenie w programie studiów. W przypadku studiów I stopnia podstawą programu są zajęcia antropologiczne (antropologia kultury, antropologia słowa, antropologia widowisk, antropologia kultury wizualnej) oraz z historii kultury (antycznej, polskiej do końca XVIII wieku, polskiej XIX wieku oraz polskiej XX wieku oraz kultur obcych). W programie studiów II stopnia mocno obecna jest perspektywa antropologiczna i medialna aplikowana do badań historii kultury, a przede wszystkim kultury współczesnej.

Jako najważniejsze osiągnięcia naukowe z ostatnich lat (inne zostały uwzględnione w charakterystykach nauczycieli akademickich załączonych do raportu), powiązane ściśle z profilem dydaktycznym studiów kulturoznawczych prowadzonych w IKP, można wskazać m.in.: monografię prof. dr. hab. Pawła Majewskiego poświęconę antropologii słowa i historii kultury (*Święto języka. Szkice o relacjach między światem, słowem a umysłem ludzkim*, WUW, Warszawa 2019 i *Mantykora. Wczesna historia encyklopedii*, WUW, Warszawa 2022), pracę dr. hab. Marty Rakoczy, prof. ucz. (*Władza liter. Polskie procesy modernizacyjne a awangarda*, WUJ, Kraków 2022), książkę prof. dr. hab. Marka Prejsa (*Kalwarie polskie. Perspektywa komunikacyjna*, WUW, Warszawa 2022), publikacje dr. Agaty Łukszy z zakresu antropologii widowisk i historii kultury (*Tort Marcello. Kultury fanowskie w teatrze XIX wieku*, Universitas, Kraków 2023, ang. wersja *Polish Theatre Revisited: Theatre Fans in the Nineteenth Century*, Iowa University Press, Iowa City 2024). Istotnym wkładem w rozwój badań z zakresu antropologii teatru i widowisk oraz dydaktyki w tym zakresie jest praca prof. dr. hab. Wojciecha Dudzika (*Maska w kulturze współczesnej Europy. Teorie i praktyki*, PWN, Warszawa 2020), będąca jednym z efektów kierowanego przez niego grantu NCN. Podobne znaczenie ma wieloautorska książka dr. Ady Arendt, dr. Marcina Boguckiego, prof. dr. hab. Pawła Majewskiego i dr. Kornelii Sobczak, *Chopinowskie igrzysko. Historia Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina 1927–2015* (WUW, Warszawa 2020; ang. wersja 2021) – również będąca efektem grantu NCN; badania te zostały spopularyzowane w cyklu audycji radiowych/podcastów. Mamy więc w tym przypadku do czynienia z doskonale zrealizowanym modelem, w którym nowatorski temat badawczy przeradza się w zespołowy grant, owocujący publikacjami naukowymi, ale i działaniami o charakterze popularyzatorskim.

Równie interesujące przykłady prac realizowanych w IKP to żywo dyskutowane i nominowane do wielu nagród dotyczące XX wieku książki dr. Magdy Szcześniak (*Poruszeni. Awans i emocje w socjalistycznej Polsce*, Krytyka Polityczna, Warszawa 2023) i dr. Agnieszki Witkowskiej-Krych (*Dziecko wobec Zagłady. Instytucjonalna opieka nad sierotami w getcie warszawskim*, ŻIH, Warszawa 2022). Obydwie autorki prowadzą zajęcia dotyczące historii kultury XX wieku, a obecność ich książek w publicznych dyskusjach jest także ważnym wymiarem charakterystycznego dla IKP splotu, w którym łączy się dydaktykę, badania oraz zaangażowanie w rzeczywistość społeczną i debatę publiczną. Na osobną uwagę zasługują również prace filmoznawcze prof. dr. hab. Seweryna Kuśmierczyka (m.in. *Tarkowski. Encyklopedia*, WUW, Warszawa 2023 i „*Każdy mój film był inny*”. *Rozmowy z Witoldem Sobocińskim*, Fundacja Tumult, Toruń 2022) – to przykłady konsekwentnie realizowanej, wieloletniej pracy, ściśle związanej z prowadzoną dydaktyką.

Zainteresowania badawcze pracowników IKP przybierają także formę projektów grantowych finansowanych z NCN, NPRH oraz funduszu IDUB UW. Najważniejsze projekty realizowane obecnie w IKP to:

- *Kompleks kolonialny. Kultura wizualna i „kolonializm bez kolonii” w dwudziestoleciu międzywojennym w Polsce* (kierownik: dr Łukasz Zaremba, 2023–2027, OPUS NCN). Projekt wpisuje się w coraz istotniejszy badawczo i dydaktycznie kierunek, czyli refleksję dotyczącą historii kolonializmu w kontekście kultury polskiej. Dr Zaremba uzyskał również grant IDUB UW na rozwijanie badań na ten temat, równoległe problematyką tą zajmuje się dr Agata Łuksza (*Polskie historie kolonialne – rekonesans* – grant IDUB UW). Jest to w badaniach IKP obszar względnie nowy, z całą pewnością obiecujący również pod względem dydaktycznym i wpisujący się w szeroko dyskutowany nurt historii globalnej.
- *Życie pisane na konkurs. Praktyki pamiętnikarskie w Polsce 1918–1939 (analiza – recepcja – znaczenie)* (kierownik: dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz., 2021–2025, OPUS NCN) – projekt zespołowy, realizowany we współpracy z badaczkami z Wielkiej Brytanii i Francji. Wpisuje się on w kilka ważnych nurtów obecnych również w dydaktyce IKP: badania praktyk piśmiennych (zwłaszcza autobiograficznych) w perspektywie antropologii słowa, badania historii kultury polskiej XX wieku (ze szczególnym uwzględnieniem grup wykluczonych) oraz refleksję dotyczącą zwrotu ludowego.

- *Odmieńcy. Performanse inności w polskiej kulturze transformacji* (kierowniczka: dr Dorota Sosnowska, 2022–2025, OPUS NCN) – projekt ten wpisuje się jednocześnie w perspektywę historii kultury polskiej XX wieku (badanie zjawisk społecznych i zbiorowego imaginarium okresu transformacji) oraz studia nad tożsamością, które są ważnym elementem programu studiów II stopnia.
- *Polska publiczność teatralna w XIX wieku – rewizje. Historia widzów teatralnych w perspektywie studiów fanowskich* (kierowniczka: dr Agata Łuksza, 2018–2024, SONATA NCN) – projekt nowatorskich studiów nad zjawiskami fanowskimi i kulturą popularną XIX wieku, istotny również dla programów zajęć z historii kultury i antropologii widowisk.
- *Ministerstwo polskości: podróże – krajobrazy – teksty. Kulturowa historia ruchu krajoznawczego od 1873 roku do końca lat 20. XX wieku* (kierownik: dr Piotr Kubkowski, 2020–2023, SONATA NCN) – projekt ten układa się w pewną całość z innym grantem dr. Kubkowskiego (*Czuć, wiedzieć, przyswajać. Eksploracje ucieleśnionej wiedzy i zmysłowej pamięci w praktykach chodzenia na terenie polsko-czesko-niemieckiego pogranicza 1880–2023*, IDUB UW) oraz projektami badawczymi dr Weroniki Parfianowicz (*Pułapki industrializacji, pokusy konsumpcji, poszukiwania „harmonijnego rozwoju” i troska o przyszłość Ziemi. Polska Ludowa wobec wyzwań środowiskowych (1944–1989)*, IDUB UW) i dr hab. Małgorzaty Litwinowicz-Drożdźiel, prof. ucz. (*Przyswajanie. Kulturowa historia morza w dwudziestoleciu międzywojennym w Polsce*, IDUB UW). Projekty są świadectwem nowego nurtu w badaniach prowadzonych w IKP – historii środowiskowej. Kierunek ten rozwija się dynamicznie we współczesnej humanistyce, jest perspektywą umożliwiającą inne odczytywanie historii kultury i skuteczny demontaż utrwalaonych schematów myślenia i działania w obliczu współczesnych problemów klimatycznych.
- *Inedita Leopolda Buczkowskiego* (kierowniczka: dr hab. Agnieszka Karpowicz, prof. ucz., 2024–2029, NPRH) – celem projektu jest edycja, opracowanie, zachowanie i udostępnienie wielomedialnych źródeł do badania twórczości Leopolda Buczkowskiego. Posłuży temu edycja niepublikowanych dotąd utworów literackich oraz tekstów archiwalnych o charakterze autobiograficznym, a także przygotowanie cyfrowego archiwum.

Strategia Wydziału Polonistyki wpisuje się w strategię całego Uniwersytetu Warszawskiego, stanowiąc jej implementację szczegółową, wynikającą z humanistycznego charakteru całego Wydziału. Celami strategicznymi Wydziału Polonistyki są w szczególności:

- w zakresie dydaktyki: doskonalenie procesu rekrutacji; rozwijanie, wzbogacanie i doskonalenie programów studiów i procesu dydaktycznego; zapewnienie wysokiej jakości kształcenia; utrzymanie opartych na zasadach partnerstwa relacji ze studentami;
- w zakresie nauki: zachowanie pozycji czołowego ośrodka badawczego w obszarze nauk humanistycznych oraz utrzymanie wysokiej aktywności naukowej pracowników Wydziału.

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* są zgodne z zasadniczymi założeniami strategii w obszarze nauczania oraz celami szczegółowymi dotyczącymi doskonalenia nauczania i programów edukacyjnych ujętymi w strategii Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 17 grudnia 2008 roku ([Monitor UW z 2008 r. poz. 246](#)). Opracowana koncepcja kształcenia pozwala na zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji z zakresu historii kultury i kultury współczesnej, metodologii badań kulturoznawczych oraz ich praktycznego zastosowania. Metody kształcenia stosowane na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* nakierowane są przede wszystkim na potrzeby osób studiujących i pozostają zgodne z tradycjami kształcenia uniwersyteckiego. Podstawową formę zajęć stanowią ćwiczenia, warsztaty i konwersatoria wymagające aktywności wszystkich osób uczestniczących w spotkaniach.

Koncepcja kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* zakłada wyrabianie w osobach studiujących potrzeby zdobywania wiedzy i umiejętności przez całe życie, ambicji rozwoju

intelektualnego i zawodowego, przestrzegania standardów uczciwości, rzetelności i prawości w pracy naukowej. Ma też służyć przygotowaniu do pracy zawodowej, w której wykorzystana została by wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne nabyte na studiach, oraz przygotowaniu do podjęcia pracy badawczej, zwłaszcza po studiach II stopnia. Tym samym wpisuje się ona w wypracowane na innych wiodących krajowych uczelniach oraz innych kierunkach kulturoznawczych na UW – będących dla nas stałym punktem odniesienia – modele nauczania polegające na uzupełnieniu kształcenia ogólnoakademickiego o kompetencje zawodowe i rozwijanie indywidualnych zainteresowań i zdolności osób studiujących. Należy tutaj podkreślić istotny wkład kadry IKP w rozwój polskiego kulturoznawstwa – zarówno w wymiarze badawczym, jak i dydaktycznym. Nasz program dydaktyczny i naukowy powstawał organicznie od czasu powołania w 1976 roku na Wydziale Polonistyki UW Katedry Kultury Polskiej, w 1998 roku przekształconej w Instytut prowadzący nowatorski kierunek studiów kulturoznawczych. Wypracowaliśmy i stale doskonalimy autorskie programy teoretyczne antropologii kultury, antropologii słowa, antropologii widowisk i antropologii kultury wizualnej, opublikowane w serii używanych w całej Polsce podręczników (seria „Wiedza o kulturze”). Są one podstawą bloku zajęć prowadzonych na studiach I stopnia oraz punktem odniesienia dla rozwijania programów zajęć (m.in. „Media w kulturze współczesnej” i „Teorie tożsamości”) na studiach II stopnia. Koncepcja kształcenia kulturoznawczego realizowana w IKP opiera się również na przekonaniu, że fundamentem do badania dynamicznie zmieniających się zjawisk, języków i praktyk kultury współczesnej musi być stale pogłębiana wiedza na temat historii kultury, w pierwszej kolejności kultury polskiej, z uwzględnieniem jednak jej zakorzenienia w kulturze europejskiej i związków z kulturami sąsiedzkimi (widoczne jest to zwłaszcza w programie studiów I stopnia) oraz nieuchronnego mierzenia się z uwarunkowaniami globalnymi (ta problematyka jest z kolei silniej obecna w programie studiów II stopnia).

Osoby studiujące na studiach I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* zdobywają wiedzę ogólnohumanistyczną (przede wszystkim na zajęciach z historii filozofii, logiki i semiotyki) oraz szczegółową wiedzę z zakresu nauk o kulturze pozwalającą na podjęcie studiów II stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych i społecznych. Zdefiniowane dla kierunku kluczowe efekty uczenia się powiązane są z dyscypliną nauki o kulturze i religii i zgodnie z koncepcją kształcenia zakładają, że studenci przygotowujący się do prowadzenia podstawowych badań w tej dyscyplinie. Osoby studiujące nabywają wiedzę dotyczącą specyfiki nauk o kulturze (K_W01), powiązanych z nimi metodologii i strategii poznawczych (K_W04) i wykorzystywanej terminologii (K_W07) oraz z zakresu historii kultury antycznej, kultury polskiej i kultur ościennych (K_W02, K_W03). W ramach zajęć z bloku antropologicznego poznają media i środki transmisji kultury (K_W05) oraz w stopniu zaawansowanym wybrane aspekty kultury literackiej, widowisk kulturowych i kultury wizualnej (K_W06). Wiele zajęć kursowych oraz większość warsztatów i konwersatoriów pozwala zdobyć wiedzę dotyczącą metod analizy i interpretacji praktyk i tekstów kultury (K_W08), wybranych nurtów i narzędzi historii literatury, teatru i sztuk wizualnych (K_W09) oraz mechanizmów działania instytucji i organizacji pozarządowych z sektora kultury (K_W12). W trakcie studiów I stopnia studenci uczą się samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze przygotowujące do podjęcia badań naukowych, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego, inicjować i prowadzić zespołowe prace badawcze, zabierać głos w dyskusji oraz wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować, integrować informacje ze źródeł pisanych (także w językach obcych) i elektronicznych i aplikować je do własnych prac badawczych (w tym prac pisemnych) z zakresu kulturoznawstwa, jak również wykorzystując nabytą wiedzę, określać znaczenie medialnego charakteru praktyk i przekazów kulturowych dla ich treści i funkcji oraz interpretować i analizować teksty naukowe z zakresu nauk o kulturze i teksty kultury, uwzględniając kontekst historyczny, kulturowy i polityczny (K_U01/02/03/04/05/06/07/08/09/10).

Studenci studiów I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* mają również możliwość zdobycia i doskonalenia umiejętności i kompetencji zawodowych pozwalających odnaleźć się na krajowym (a niekiedy też zagranicznym) rynku pracy. Najważniejsze kompetencje społeczne zdefiniowane w kierunkowych efektach uczenia się pozwalają zdobyć umiejętności m.in. krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści (K_K01), przyjęcia postawy szacunku i badawczej

ciekawości wobec różnorodnych zjawisk kultury (K_K02), dostrzegania wagi refleksji kulturoznawczej dla życia społecznego (K_K03), samodzielnego, twórczego i przemyślanego działania w kulturze (K_K04), zaangażowania w dialog społeczny i międzykulturowy oraz w prace angażujące zróżnicowane zespoły (K_K05, K_K07), wykazywania troski o dziedzictwo kulturowe (K_K09). Wychodzimy w IKP z założenia, że nie istnieje osobny zawód „kulturoznawca”, nie mamy jednak wątpliwości, że wiedza, umiejętności i kompetencje absolwentów studiów I stopnia na ocenianym kierunku pozwalają im odnaleźć się na dynamicznie zmieniającym się rynku pracy i podjąć zatrudnienie w różnych instytucjach i środowiskach (więcej na ten temat również w kryteriach 3. i 6.). Osoby kończące studia kulturoznawcze są przygotowane do pracy w mediach tradycyjnych i cyfrowych jako dziennikarze, krytycy filmowi, teatralni i literaccy, redaktorzy, wydawcy, blogerzy i popularyzatorzy nauki. Mają też niezbędne kompetencje do pracy jako copywriterzy i specjaliści od PR. Dzięki rozwijanym na studiach umiejętnościom analizy zjawisk kulturowych i społecznych absolwenci są poszukiwanymi ekspertami w firmach i instytucjach samorządowych, twórcami programów dydaktycznych i konsultantami polityk lokalnych. W związku z nakierowaniem programu studiów na aktywne działanie w sektorze kultury absolwenci *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze* pracują w różnorodnych instytucjach kultury (urzędy i ministerstwa, wydawnictwa, muzea, galerie, teatry, kina, festiwale artystyczne i naukowe, fundacje i stowarzyszenia), działają także ze wspólnotami lokalnymi jako animatorzy kultury.

Studia I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* przygotowują również do podjęcia studiów II stopnia i dalszego rozwoju naukowego. Doświadczenia rekrutacyjne z ostatnich lat (nie tylko zresztą na UW) pokazują, że studia kulturoznawcze coraz częściej stają się ważnym, ale jednak elementem szerszego i bardziej zróżnicowanego doświadczenia studiowana i zdobywania kompetencji zawodowych. Oznacza to, że obecnie mniej niż połowa osób kończących studia I stopnia w IKP decyduje się na ich kontynuację na studiach II stopnia (w roku 2024/2025 spośród 49 osób przyjętych na II stopień tylko 21 ukończyło nasze studia I stopnia). Część absolwentów – co bardzo nas cieszy – decyduje się na kontynuację studiów na *sztukach społecznych* (praktyczne studia II stopnia prowadzone w IKP). Pozostałe podejmują studia II stopnia albo na innych kierunkach oferowanych na UW, albo na innych uczelniach (coraz częściej zagranicznych) – w przypadku absolwentów kulturoznawstwa często są to też studia artystyczne (Akademia Sztuk Plastycznych, Akademia Teatralna, Szkoła Filmowa w Łodzi, ale też szkoły prywatne np. Warszawska Szkoła Filmowa czy School of Form). Zarazem wskazane proporcje potwierdzają, że nasze studia są atrakcyjne dla absolwentów studiów licencjackich innych kierunków UW i innych uczelni.

Projektując koncepcję kształcenia i zmiany programowe na studiach II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* uwzględniamy omówione wyżej procesy i bierzemy pod uwagę to, że ponad połowa osób podejmujących studia II stopnia ukończyła studia I stopnia na innych uczelniach i/lub kierunkach studiów, przede wszystkim humanistycznych (najczęściej inne kierunki kulturoznawcze, ale też np. filologiczne) i społecznych, a niekiedy też artystycznych czy nawet ekonomicznych. Sprawia to, że na studiach II stopnia pracujemy z osobami o bardzo zróżnicowanym doświadczeniu edukacyjnym, mającymi różną wiedzę, umiejętności i kompetencje. Dokładamy wszelkich starań, by studia II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* wszystkim tym osobom umożliwiły zdobycie pogłębionej wiedzy z zakresu nauk o kulturze oraz doskonalenie umiejętności i kompetencji społecznych pozwalających na wykorzystanie wiedzy z tej dyscypliny w dalszych badaniach naukowych lub w działalności zawodowej.

Opracowana koncepcja kształcenia i zdefiniowane dla kierunku efekty uczenia się pozwalają osobom studiującym na podjęcie specjalistycznych studiów II stopnia obejmujących zagadnienia dotyczące kultury współczesnej w perspektywie antropologii mediów, socjologii kultury oraz teorii i historii kultury. Ważnym elementem programu są zajęcia pozwalające na poszerzenie wiedzy dotyczącej aktualnych wyzwań i dylematów cywilizacyjnych (przemian technologicznych, medialnych, społeczno-kulturowych i tożsamościowych), co sprawia, że absolwenci zdobywają narzędzia niezbędne do krytycznej refleksji, do udziału w debacie publicznej na ten temat, ale i do podjęcia realnych działań zarówno w sektorze kultury, jak i w instytucjach publicznych. Na studiach II stopnia studenci mają

możliwość takiego wyprofilowania własnej ścieżki edukacji akademickiej, aby w jak największym stopniu odpowiadała ona ich potrzebom naukowym lub planom zawodowym. Mogą skorzystać z szerokiej oferty konwersatoriów, które – podobnie jak proseminaria metodologiczne (I rok) i seminaRIA magisterskie (I i II rok) – są zgodne z ich zainteresowaniami i spójne z działalnością naukową prowadzoną (również w ramach grantów) przez wykładowców. Daje to studentom okazję do włączania się w badania naukowe związane z interesującą ich dyscypliną naukową i dziedziną wiedzy. Dodatkowo osoby studiujące na studiach II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* mogą zdecydować się na realizowanie istotnej części zajęć do wyboru na specjalizacji „Kultura wizualna”, która poszerza wiedzę, umiejętności i kompetencje zorientowane na badanie historii, teorii i praktyk mediów i sztuk wizualnych oraz pracę zawodową w tym obszarze.

Na studiach II stopnia studenci nabywają umiejętności pozwalające na samodzielne przygotowanie rozprawy naukowej, obejmujące zgromadzenie materiału, wybór metody badawczej, postawienie i obronę tezy, selekcję bibliografii, a także krytyczne ustosunkowanie się do wiedzy na wybrany temat. Uzyskują kompetencje społeczne niezbędne nie tylko w pracy badawczej, lecz i w pracy zawodowej poza uczelnią – m.in. umiejętność pracy w zespole, definiowania celów, planowania zadań i organizacji własnego warsztatu pracy czy praktycznego spożytkowania własnej kreatywności. W perspektywie rozwoju zawodowego absolwenci studiów II stopnia są przygotowani do pracy w instytucjach i zawodach wskazanych już jako docelowe dla absolwentów studiów I stopnia. Ich wiedza, umiejętności i kompetencje – w tym te związane ze znajomością mechanizmów działania instytucji kultury – są jednak bardziej pogłębione, co sprawia, że mogą obejmować wyższe czy bardziej samodzielne stanowiska. Osoby realizujące program specjalizacji „Kultura wizualna” są dodatkowo przygotowane do pracy m.in. w muzeach i galeriach (jako kuratorzy i edukatorzy), w branży filmowej (jako krytycy filmowi, scenarzyści, organizatorzy festiwalu filmowych) czy w mediach cyfrowych (jako redaktorzy, twórcy treści i materiałów wizualnych czy edytorzy).

Absolwenci studiów II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* są również gotowi do podjęcia dalszego kształcenia w szkołach doktorskich. Koncepcja kształcenia nakierowana na wyrobienie w studentach umiejętności badawczych powoduje, że co roku kilka osób kończących studia II stopnia decyduje się na udział w rekrutacji do Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i niekiedy do Międzydziedzinowej Szkoły Doktorskiej UW lub na podobne programy w innych uczelniach. W rekrutacji na rok akademicki 2024/2025 do SDNH w dyscyplinie nauki o kulturze i religii przyjętych zostało aż 5 osób po studiach II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* na 10 osób w ogóle przyjętych na studia doktorskie w tej dyscyplinie na UW.

Kształcenie na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* na UW ma długą tradycję. Koncepcja kształcenia obecnie prowadzonych studiów I i II stopnia czerpie z wieloletnich doświadczeń, konfrontowanych z doświadczeniami innych kulturoznawstw krajowych, ale też podobnie sprofilowanych kierunków na uczelniach zagranicznych. Jednocześnie stara się uwzględniać bieżące potrzeby rynku pracy i zmieniające się uwarunkowania społeczno-kulturowe. W jej bezpośrednim opracowywaniu biorą udział zarówno pracownicy badawczo-dydaktyczni IKP, jak i studenci oraz przedstawiciele otoczenia społecznego (więcej na ten temat w kryterium 10.). W efekcie takiej pogłębionej refleksji nad aktualnymi potrzebami osób zainteresowanych podjęciem kulturoznawczych studiów I stopnia opracowane zostały i wdrożone zmiany programowe, które obowiązują od roku 2024/2025. Obecnie trwają w IKP prace nad głębszymi zmianami programu studiów II stopnia, które koncentrują się przede wszystkim na precyzyjnym uporządkowaniu oferty zajęć do wyboru. Dążymy także do tego, aby projektowane zmiany były zgodne z założeniami Strategii Uniwersytetu Warszawskiego na lata 2023–2032 i wpisywały się w model wszechstronnego kształcenia ([Monitor UW z 2023 r. poz. 245](#)).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Program studiów I stopnia obowiązujący od roku 2019/2020 i studiów II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* został przyjęty uchwałą nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 roku w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim ([Monitor UW z 2019 r. poz. 128](#) z późn. zm.). Program studiów I stopnia obowiązujący od roku 2024/2025 na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* został przyjęty uchwałą nr 390 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 20 marca 2024 roku w sprawie zmiany uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 roku w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim ([Monitor UW z 2024 r. poz. 101](#)). Dobór treści programowych wynika z koncepcji kształcenia na obu stopniach studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* i kierunkowych efektów uczenia się, które są powiązane z badaniami prowadzonymi w dyscyplinie nauki o kulturze i religii.

Na studiach I stopnia podstawowe treści programowe można podzielić na pięć głównych bloków: blok antropologiczny (wykłady i ćwiczenia z antropologii kultury), blok historyczno-kulturowy (wykłady i ćwiczenia z historii kultury), blok kulturoznawczy (m.in. wykłady i warsztaty metodologiczne), blok ogólnohumanistyczny (filozofia kultury, logika i semiotyka) i blok zajęć do wyboru (konwersatoria, objazdy, lektoraty i przedmioty ogólnouniwersyteckie). Na studiach II stopnia na trzy główne bloki: blok antropologiczno-społeczny (wykład i ćwiczenia), blok medialny (ćwiczenia i warsztaty) i blok zajęć do wyboru (konwersatoria, objazdy i przedmioty ogólnouniwersyteckie). Na studiach II stopnia studenci mogą w ramach zajęć do wyboru realizować dodatkowo program specjalizacji „Kultura wizualna”.

W bloku zajęć do wyboru z oferty IKP (konwersatoria i objazdy) wszystkie zajęcia są obecnie dostępne dla osób studiujących zarówno na studiach I, jak i II stopnia. Chcieliśmy w ten sposób stworzyć przestrzeń, w której mogą poszerzać swoją wiedzę i rozwijać indywidualne zainteresowania studenci całego kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Sprzyja to integracji społeczności studenckiej oraz wymianie myśli i inspiracji między osobami o różnym poziomie wiedzy i różnych doświadczeniach edukacyjnych. Jest też istotne dla osób, które studiują w IKP tylko na studiach I lub II stopnia, ponieważ umożliwia im skorzystanie z pełnej oferty zajęć do wyboru. Zdajemy sobie jednak sprawę, że wymaga to zmiany – nawet jeśli studenci i nauczyciele akademicy bardzo cenią sobie obecne rozwiązanie i uważają je za ważne w procesie kształcenia. Od roku 2025/2026 – po wprowadzeniu przygotowywanych właśnie zmian programowych na studiach II stopnia – zajęcia do wyboru zostaną rozdzielone na te przeznaczone dla osób z I stopnia (rozwijające zainteresowania przygotowujące do dalszej pracy naukowej i zawodowej) i dla osób z II stopnia (wprowadzające bardziej zaawansowane i uporządkowane moduły treści kształcenia uwzględniające przede wszystkim konwersatoria metodologiczne i warsztaty).

Treści programowe poszczególnych przedmiotów opisane zostały w programach studiów i odniesione do efektów kierunkowych. W programie studiów zdefiniowano również ogólne sposoby weryfikacji efektów uczenia się przypisanych do przedmiotu: egzamin ustny (EU), egzamin pisemny (EP), test (T), esej (E), projekt (Proj), praca roczna, semestralna, zaliczeniowa (PR), praca licencjacka (PL), praca magisterska (PM), ocena aktywności na zajęciach (OA), m.in. ocena bieżącego przygotowania do zajęć, ocena ciągła umiejętności studenta, ocena merytorycznego wkładu w dyskusję, analiza przypadku, rozwiązywanie zadań problemowych, ocena pracy w grupie, ocena czytania ze zrozumieniem tekstów naukowych, ocena umiejętności argumentacji, oraz inne, takie jak wypowiedzi na forach, zadania, formularze czy raporty. Ogólne sposoby weryfikacji efektów uczenia się rozwijane są w sylabusach przedmiotów, w których znajduje się bardziej szczegółowy opis metod weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceniania.

Przykładowe powiązanie treści programowych przedmiotów z efektami uczenia się zdefiniowanymi dla kierunku oraz ze sposobami weryfikacji efektów uczenia się i odniesieniem do dyscypliny naukowej dla studiów I stopnia znajduje się w poniższej tabeli:

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia kultury antycznej	30								30	3	K_W01, K_W03, K_W08, K_U01, K_U02, K_U05, K_U10, K_K01, K_K02	nauki o kulturze i religii
Treści programowe	Przedmiot obejmuje historię kultury dwóch społeczeństw antycznych: Grecji i Rzymu od czasów archaicznych (pojawienie się pisma, początki literatury) po schyłek Cesarstwa Rzymskiego (chrystianizacja, przemiany kultury, nowy typ stosunków społecznych). Szczególny nacisk położony jest na zagadnienia obyczajowości (wspólnota mężczyzn i miejsce kobiet, erotyka, paiderastia), typu przekazu i komunikacji społecznej (oralność a piśmienność, wykształcenie - paideia, teatr, funkcje literatury i obrazu, widowiska), religii (mit, wierzenia, obrzędy, święta), form życia społecznego (sympozjon, uczestnictwo w życiu politycznym, stosunek do obcych), zjawisk akulturacji (inne kultury, wzajemne związki, kultura grecka a Rzym) i przemian kultury (nowe zjawiska w okresie hellenistycznym, nowe religie i nowa religijność Cesarstwa Rzymskiego, chrześcijaństwo a kultura antyczna).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	test											

Kluczowe treści programowe na studiach *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* są tak dobrane, aby zajęcia w stopniu odpowiadającym poziomowi studiów:

1. rozwijały u studentów wiedzę z zakresu historii kultury polskiej (również kontekście kultury antycznej i wybranych kultur obcych) i kultury współczesnej oraz antropologii i socjologii kultury;
2. umożliwiały poznanie mediów i środków transmisji kultury (różnego rodzaju przedstawienia wizualne, teatr i performans, słowo w różnych odmiennościach) i związanych z nimi praktyk kulturowych;
3. pozwoliły opanować terminologię i metodologię nauk o kulturze;
4. przybliżyły mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w sektorze kultury;
5. wykształciły umiejętności:
 - prowadzenia refleksji naukowej i podejmowania badań;
 - krytycznej lektury dzieł naukowych z zakresu nauk o kulturze;

- postrzegania, rozumienia i objaśniania zjawisk kultury w kategoriach ich wzajemnych relacji i oddziaływań, a także wykorzystania uzyskanej wiedzy w samodzielnym obcowaniu z różnymi praktykami i tekstami kultury;
- określania znaczenie medialnego charakteru praktyk i przekazów kulturowych dla ich treści i funkcji;
- analizowania i interpretowania historycznych i współczesnych praktyk i tekstów kultury z uwzględnieniem kontekstu historycznego, społecznego i politycznego;
- formułowania problemów i stosowania różnych technik badawczych;
- gromadzenia i krytycznej selekcji materiału badawczego; kształtowania dyskursu naukowego w formie pisemnej oraz konstruowania dłuższej wypowiedzi ustnej jako głosu w dyskusji z wykorzystaniem technik logicznej argumentacji i egzemplifikacji tez;
- angażowania w prace zespołowe oraz dialog społeczny i międzykulturowy;
- samodzielnego, twórczego i przemyślanego działania w kulturze.

Osoby, które zdecydują się na realizowanie programu specjalizacji „Kultura wizualna” na studiach II stopnia, dodatkowo poszerzają swoją wiedzę, umiejętności i kompetencje związane z krytycznym badaniem teorii, praktyk i tekstów kultury wizualnej w perspektywie diachronicznej i synchronicznej oraz poznają mechanizmy funkcjonowania instytucji i organizacji pozarządowych działających w tym obszarze.

Kluczowe treści kształcenia zarówno na studiach I, jak i II stopnia powiązane są z prowadzonymi w IKP badaniami naukowymi oraz uwzględniają najnowszy stan badań z zakresu nauk o kulturze. Pracownicy badawczo-dydaktyczni wykorzystują własne zainteresowania naukowe oraz prace badawcze zwłaszcza przy opracowywaniu i prowadzeniu zajęć mających charakter autorski, takich jak: seminaria magisterskie, seminaria licencjackie, warsztaty oraz konwersatoria. Specyfiką kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* jest jednak również stałe aktualizowanie programów podstawowych zajęć kursowych (m.in. z antropologii kultury, historii kultury, kultury współczesnej czy mediów w kulturze), by uwzględniały rozwój badań w tych obszarach oraz zmiany zachodzące w rzeczywistości społeczno-kulturowej i medialnej.

Programowe treści kształcenia uwzględniają także konieczność uzyskania przez studentów studiów I stopnia biegłości językowej z zakresu nowożytnego języka obcego na poziomie B2 (efekty uczenia się tego zakresu uzyskiwane są przez studentów na lektoratach oferowanych przez Centrum Nauczania Języków Obcych UW i weryfikowane podczas egzaminu certyfikacyjnego), a na studiach II stopnia na poziomie B2+ (efekty uczenia się na poziomie B2+ studenci *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze* uzyskują przede wszystkim na translatoriach, zajęciach ogólnouniwersyteckich oraz na wybranych konwersatoriach). Nad prawidłowością przebiegu kształcenia językowego oraz certyfikacji czuwa powoływana przez Rektora na czteroletnią kadencję [Rada Koordynacyjna ds. Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji Biegłości Językowej](#).

Metody kształcenia stosowane na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* są nakierowane na studenta, uwzględniają samodzielne uczenie się studentów i pozostają zgodne z tradycjami kształcenia uniwersyteckiego. Ich podstawą jest zatem bezpośredni kontakt osób studiujących z nauczycielami akademickimi w procesie przekazywania wiedzy i wyrabiania umiejętności badawczych oraz kompetencji społecznych. Najczęściej stosowanymi metodami dydaktycznymi są: analiza i interpretacja tekstów źródłowych, tekstów kultury i mechanizmów działania instytucji, problemowa dyskusja, wykład (zwykle z elementami konwersatorium), prezentacja z wykorzystaniem środków multimedialnych, omawianie projektów prac oraz samych prac zaliczeniowych, semestralnych, rocznych i dyplomowych. Ważnym elementem kształcenia przygotowującym studentów do podjęcia badań (na poziomie licencjackim) i umożliwiającym studentom prowadzenie badań (na poziomie magisterskim) jest ścisła współpraca promotorów prac dyplomowych ze studentami w grupach seminaryjnych. W ostatnich latach wprowadzamy również – zwłaszcza na zajęciach warsztatowych i konwersatoryjnych – bardziej innowacyjne, a przede wszystkim bezpośrednio angażujące studentów metody kształcenia. Są to m.in.: wspólne wyjścia z grupami zajęciowymi do instytucji kultury i na

wydarzenia kulturalne, zapraszanie przedstawicieli instytucji na zajęcia do IKP (stacjonarnie lub w *online* z wykorzystaniem sprzętu do wideokonferencji), różne formy pracy w podgrupach, realizowanie konkretnych projektów (np. przygotowanie interwencji w instytucjach kultury, tworzenie treści na zajęciowego bloga). W coraz większym stopniu – zwłaszcza po doświadczeniach pandemii COVID 19 – wykorzystywane są dydaktyczne metody e-learningowe, choć jednocześnie należy podkreślić, że wszystkie zajęcia (z wyjątkiem szkolenia BHP i wybranych przez studentów przedmiotów ogólnouniwersyteckich i lektoratów) odbywają się w IKP stacjonarnie, co jest zgodne z oczekiwaniami sformułowanymi przez osoby studiujące i kadre badawczo-dydaktyczną, a przede wszystkim z przyjętymi metodami kształcenia. Wykładowcy korzystają głównie z platformy uniwersyteckiej Kampus oraz narzędzi oferowanych przez Google (Classroom, formularze Google). Środowiska te są wykorzystywane nie tylko do udostępniania materiałów zajęciowych (wszystkie lektury i istotna część materiałów audiowizualnych jest udostępniana w formie elektronicznej), lecz także do angażowania studentów w proces grupowy. Osoby studiujące mogą w ramach pracy samodzielnej lub grupowej wykonywać dodatkowe zadania, np. przygotowywać zagadnienia do dyskusji i sprawozdania z zajęć, udostępniać dodatkowe materiały tekstowe, wizualne, notatki czy prezentacje, prowadzić dzienniczki przeczytanych lektur lub obejrzanych filmów, a przede wszystkim wzajemnie komentować swoje działania. Dzięki temu studenci w większym, i oczywiście kontrolowanym przez nauczycieli akademickich, stopniu są współodpowiedzialni za proces dydaktyczny i mają wpływ na stosowane metody dydaktyczne.

Metody kształcenia i metody weryfikacji efektów uczenia się w indywidualnych wypadkach są dostosowywane do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami, którzy znajdują się pod opieką Biura ds. Osób z Niepełnosprawnościami UW (BON). Decyzję o przyznaniu indywidualnej organizacji studiów (IOS), po otrzymaniu opinii i rekomendacji BON, wydaje na prośbę osoby studiującej Kierownik Jednostki Dydaktycznej (KJD). Zgodnie z § 26 Regulaminu Studiów na Uniwersytecie Warszawskim ([Monitor UW z 2019 r. poz. 186](#) z późn. zm.) indywidualna organizacja studiów może obejmować: 1) indywidualny program studiów realizowany we współpracy z opiekunem naukowym lub 2) indywidualny plan studiów lub 3) indywidualny tryb i termin zaliczania przedmiotów lub 4) indywidualny tryb studiowania przeznaczony dla studentów z niepełnosprawnością lub z chorobą przewlekłą. Wsparcie w procesie kształcenia obejmuje również dostosowanie warunków uczestniczenia w zajęciach oraz materiałów dydaktycznych do potrzeb i możliwości studentów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Dbamy o to, by materiały do zajęć udostępniać z wyprzedzeniem, co umożliwi ich opracowanie na potrzeby studenta przez asystenta wyznaczonego przez BON. Na indywidualną prośbę udostępniamy notatki do zajęć lub wykorzystywane w ich trakcie prezentacje. Pozwalamy na rejestrowanie zajęć osobom, które nie mogą sporządzać notatek. W uzasadnionych przypadkach wyrażamy zgodę na wyjście w trakcie zajęć na krótką przerwę. Osobom, które nie mogą zabierać głosu na zajęciach, umożliwiamy włączanie się do dyskusji np. w formie komentarzy czy notatek na Classroomie. Dokładamy również wszelkich starań, by treści pojawiające się w wykorzystywanych podczas zajęć prezentacjach były dostosowane do potrzeb osób uczestniczących (np. rezygnujemy z materiałów o dużym natężeniu bodźców wizualnych czy dźwiękowych).

Indywidualna organizacja studiów przyznawana jest także studentom, którzy łączą studia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* z innymi studiami, pracą zawodową lub gdy sytuacja życiowa zmusza ich do wystąpienia z prośbą o przyznanie IOS. W takich przypadkach IOS zazwyczaj obejmuje zwiększenie dopuszczalnego limitu nieobecności na zajęciach i indywidualny tryb i termin zaliczania przedmiotów. Najczęściej studenci proszą o przyznanie indywidualnego programu studiów realizowanego we współpracy z opiekunem naukowym.

Od roku 2024/2025 na studiach I stopnia obowiązuje zmodyfikowany program studiów. Zmiany wynikały z konieczności wprowadzenia do programu studiów treści związanych z aktualnie prowadzonymi w IKP badaniami oraz uwzględnienia nowych tendencji w naukach o kulturze i aktualnych potrzeb osób studiujących wyrażanych w ankietach zajęciowych oraz w badaniach

społeczności studenckiej. Zostały również poprzedzone konsultacjami z otoczeniem społeczno-gospodarczym (więcej na temat przygotowania zmian programowych i procedur związanych z ich wdrożeniem w kryterium 10.). Zmiany programowe objęły: zmniejszenie liczby godzin ćwiczeń z historii kultury antycznej (z 60h do 30h), przeniesienie wykładów z historii kultury polskiej na semestr zimowy na I, II i III roku studiów, wprowadzenie nowego wykładu „Badania kulturoznawcze: podejścia i perspektywy” oraz towarzyszącego mu warsztatu kulturoznawczego, rezygnację z wykładu „Biblia w kulturze” i wydłużenie seminarium licencjackiego (z 30h do 60h). Skorygowana została również liczba punktów ECTS przypisanych do konkretnych zajęć, by lepiej odpowiadała rzeczywistemu nakładowi pracy studenta i była ujednoczona dla określonego typu zajęć (np. warsztatów i wykładów). Poniżej przedstawione informacje na temat programu studiów I stopnia będą zatem dotyczyć wyłącznie zmodyfikowanego programu – osoby, które rozpoczęły studia w poprzednich latach, kontynuują je oczywiście zgodnie z programem obowiązującym od roku 2019/2020.

Studia I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* trwają 3 lata i wymagają od studentów nakładu pracy równego 180 punktom ECTS. Struktura programu studiów jest określona w taki sposób, aby w każdym roku studiów student musiał uzyskać zaliczenia przedmiotów mających łączną wartość 60 punktów ECTS. Nakład pracy w semestrze odpowiada na I roku 31 punktom ECTS w I semestrze i 29 punktom ECTS w II semestrze, natomiast na II i III roku 30 punktom ECTS w każdym semestrze, co oznacza, że realizacja treści programowych zaplanowana jest w czasie trwania studiów w sposób równomierny i umożliwia studiującym rozłożenie nakładu pracy w sposób zrównoważony pomiędzy poszczególne cykle i okresy nauki. Preferowanymi formami dydaktycznymi są wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów ćwiczenia, wykłady, warsztaty, konwersatoria i seminaria. W programie studiów I stopnia zdecydowaną przewagę mają te rodzaje zajęć, w których strukturę wpisane są aktywizujące formy pracy ze studentami – proponujemy tylko 8 wykładów (łącznie 244 godzin) systematyzujących wiedzę, która rozwijana jest na towarzyszących im ćwiczeniach. Prawie wszystkie zajęcia realizowane są w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów, jedynie szkolenie BHP (4 godziny, 0,5 ECTS) prowadzone jest w formie zdalnej. Studenci mogą również realizować niektóre przedmioty ogólnouniwersyteckie oraz lektoraty w formie zdalnej. Zaznaczyć jednak należy, że zgodnie z zarządzeniem nr 111 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 16 września 2021 roku w sprawie organizacji zajęć dydaktycznych, egzaminów i zaliczeń w trybie zdalnym ([Monitor UW z 2021 r. poz. 222](#) z późn. zm.) zajęcia dydaktyczne przewidziane do prowadzenia w trybie stacjonarnym mogą być okresowo prowadzone w trybie zdalnym za zgodą KJD wyrażoną na uzasadniony wniosek osoby prowadzącej zajęcia. Dotyczy to zarówno studiów I, jak i II stopnia.

Program studiów I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* uwzględnia w zdecydowanej większości (87%, 157 ECTS) zajęcia powiązane z prowadzonymi w jednostce badaniami naukowymi w dziedzinie nauk humanistycznych i dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Program obejmuje moduły zajęć podlegające wyborowi przez studenta w wymiarze minimum 62 ECTS, czyli nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS wymaganej do osiągnięcia kwalifikacji odpowiadających poziomowi kształcenia na ocenianym kierunku. Do zajęć do wyboru należą: warsztaty kulturoznawcze i metodologiczne, ćwiczenia z historii kultury obcej, seminaria licencjackie, konwersatoria, przedmioty ogólnouniwersyteckie, lektoraty i egzamin certyfikacyjny oraz zajęcia z wychowania fizycznego. Program studiów uwzględnia także liczbę punktów ECTS, którą studiujący muszą uzyskać na zajęciach z dziedziny nauk społecznych: minimum 5 ECTS uzyskiwanych z puli przedmiotów ogólnouniwersyteckich. Studenci studiów I stopnia mają obowiązek zrealizować na I i II roku 240 godzin wybranego lektoratu z języka obcego i zdać egzamin certyfikacyjny na poziomie minimum B2.

Studia II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* trwają 2 lata i wymagają od studentów nakładu pracy równego 120 punktom ECTS. Nakład pracy w poszczególnych semestrach został rozłożony równomiernie: po 30 punktów ECTS w każdym. W programie przewidziano tylko jeden wykład („Współczesne teorie antropologiczne”, 30 godzin, 2 ECTS), ponieważ wychodzimy

z założenia, że na studiach magisterskich szczególnie ważne w perspektywie rozwijania wiedzy, umiejętności i kompetencji związanych ze zdefiniowanymi efektami uczenia się są zajęcia wymagające aktywności studentów (seminaria, ćwiczenia i konwersatoria). Program studiów II stopnia – zwłaszcza na II roku – opiera się w dużej mierze na bloku przedmiotów do wyboru (łącznie na I i II roku 101 ECTS), który obejmuje proseminaria metodologiczne, seminaaria magisterskie, przedmioty ogólnouniwersyteckie, a przede wszystkim zajęcia do wyboru z oferty IKP (konwersatoria i objazdy). W ramach zajęć do wyboru studenci muszą zrealizować zajęcia umożliwiające osiągnięcie poziomu znajomości języka obcego B2+. Tak duża liczba zajęć do wyboru pozwala osobom studiującym na indywidualne kształtowanie programu studiów zgodnie z zainteresowaniami naukowymi i planami zawodowymi. W puli zajęć do wyboru z oferty IKP studenci studiów II stopnia mogą również zdecydować się na realizację programu specjalizacji „Kultura wizualna” obejmującego w trakcie dwóch lat studiów 240 godzin zajęć (ćwiczenia, warsztat i wykład), dających łącznie 26 ECTS.

Na studiach II stopnia prawie wszystkie zajęcia przewidziane w programie studiów – również w programie specjalizacji – realizowane są jako zajęcia wymagające fizycznej obecności w sali nauczycieli akademickich i studentów, zdalnie prowadzone mogą być tylko przedmioty ogólnouniwersyteckie. Liczba punktów ECTS obejmująca zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o kulturze i religii wynosi minimum 113 ECTS. Jedynie przedmioty ogólnouniwersyteckie przyporządkowane mogą być do innych dyscyplin – w ramach tych zajęć student musi zrealizować minimum 5 ECTS z przedmiotów społecznych na I lub II roku studiów.

Liczebność grup została określona w zarządzeniu nr 25 Kierownika Jednostki Dydaktycznej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 26 października 2022 r. w sprawie ustalenia limitów liczebności grup w ramach poszczególnych typów zajęć dydaktycznych na kierunkach organizowanych przez Wydział Polonistyki ([DWPL z 2022 r. poz. 139](#)):

- ćwiczenia: 10-25 osób (rekomendowany maksymalny limit w USOS: 20 osób na studiach I stopnia i 15 osób na studiach II stopnia),
- konwersatoria/warsztaty: 5-20 osób (rekomendowany maksymalny limit w USOS: 15 osób),
- wykłady: nie mniej niż 10 osób,
- seminaaria licencjackie: 5-20 osób (rekomendowany maksymalny limit w USOS: 15 osób),
- seminaaria magisterskie: 5-15 osób (rekomendowany maksymalny limit w USOS: 10 osób).

Limity te są na ogół przestrzegane, jednak w uzasadnionych przypadkach KJD może podjąć decyzję o uruchomieniu zajęć, w których liczba uczestników jest większa lub mniejsza niż limit ustalony w zarządzeniu.

Organizacja procesu kształcenia odbywa się zgodnie z zasadami wyznaczonymi w części IV Regulaminu Studiów na Uniwersytecie Warszawskim ([Monitor UW z 2019 r. poz. 186](#) z późn. zm.). Zajęcia na studiach stacjonarnych I i II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* odbywają się w cyklu tygodniowym

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Rekrutacja – przyjęcie na studia

Szczegółowe warunki i tryb postępowania rekrutacyjnego na studia prowadzone na Uniwersytecie Warszawskim określa odpowiednia uchwała Senatu UW (np. uchwała nr 269 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego w sprawie warunków, trybu i terminów postępowania rekrutacyjnego na studia pierwszego stopnia, jednolite studia magisterskie i studia drugiego stopnia na Uniwersytecie Warszawskim w roku akademickim 2024/2025 – [Monitor UW z 2023 r. poz. 181 z późn. zm.](#)). Zasady

przyjąć są dla kandydatów dostępne w systemie Internetowej Rejestracji Kandydatów ([IRK](#)), za pośrednictwem którego prowadzone jest postępowanie rekrutacyjne.

Podczas rekrutacji na studia I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* największy nacisk położony jest przede wszystkim na sprawdzenie, czy kandydaci spełniają wymogi egzaminu maturalnego z języka polskiego na poziomie rozszerzonym oraz egzaminu maturalnego z wybranego przedmiotu zdawanego na poziomie rozszerzonym (przedmioty do wyboru: biologia, chemia, filozofia, fizyka/ fizyka i astronomia, geografia, historia, historia muzyki, historia sztuki, język grecki i kultura antyczna, język obcy nowożytny, język łaciński i kultura antyczna, język mniejszości etnicznej [łemkowski], język mniejszości narodowej [białoruski, czeski, hebrajski, litewski, niemiecki, ukraiński], język regionalny [kaszubski], wiedza o społeczeństwie, wiedza o tańcu), a więc czy mają wstępną wiedzę i umiejętności niezbędne do podjęcia studiów na kierunku. Nie zamyka to jednak drogi rekrutacji kandydatom zdającym egzamin maturalny na poziomie podstawowym – w zależności od poziomu egzaminu zmienia się jego przelicznik. Dla wyników z przedmiotów zdawanych na poziomie rozszerzonym przelicznik wynosi 1, zaś dla przedmiotów zdawanych na poziomie podstawowym 0,6. Aby rekrutować się na *kulturoznawstwo – wiedzę o kulturze*, kandydaci muszą przystąpić do egzaminu maturalnego z języka polskiego (waga 40%), matematyki (waga 15%), języka obcego nowożytnego (waga 15%) oraz dodatkowego przedmiotu do wyboru zdawanego na poziomie rozszerzonym (waga 30%). W rekrutacji na studia I stopnia mogą wziąć udział osoby posiadające tzw. nową maturę (2005–2024), a także kandydaci ze „starą” maturą, maturą międzynarodową (IB), maturą europejską (EB) i maturą zagraniczną. Kandydatów z maturą zagraniczną oraz kandydatów z maturą IB lub EB obowiązuje rozmowa sprawdzająca znajomość języka polskiego (nie dotyczy osób, które mają na dyplomie wynik egzaminu z języka polskiego). Kompetencje językowe uznawane są także na podstawie honorowanych przez UW certyfikatów językowych. Minimalny próg kwalifikacji na studia I stopnia wynosi 50 pkt. Ulgi w postępowaniu rekrutacyjnym przysługują laureatom i finalistom olimpiad stopnia centralnego wyszczególnionych w odpowiedniej uchwale Senatu UW ([Monitor UW z 2020 r. poz. 293](#) z późn. zm.). Limit przyjęć na studia I stopnia wynosi 120 miejsc.

Rekrutacja na studia II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* ma charakter selektywny. O przyjęcie na studia II stopnia mogą ubiegać się osoby, które uzyskały dyplom licencjata, magistra, inżyniera lub równorzędny na dowolnym kierunku studiów. Postępowanie rekrutacyjne jest dwuetapowe i składa się z rankingu średniej ocen z toku studiów I stopnia oraz rozmowy kwalifikacyjnej. W pierwszym etapie postępowania kwalifikacyjnego brana jest pod uwagę wyliczona i potwierdzona przez macierzystą jednostkę średnia z toku studiów przeliczona na punkty. Punkty przelicza się według wzoru: średnia ocen x 100, a następnie wynik dzielony przez 5. Maksymalna liczba punktów możliwych do uzyskania w pierwszym etapie wynosi 100. Drugi etap postępowania stanowi rozmowa kwalifikacyjna, której celem jest sprawdzenie kompetencji kulturoznawczych kandydata, w tym jego orientacji w źródłach informacji naukowej, zdolności dostrzegania i formułowania problemów badawczych, a także umiejętność budowy wypowiedzi ustnej. W trakcie rozmowy oceniana jest wiedza kandydata z zakresu (do wyboru): historii kultury, kultury współczesnej, kultury literackiej, kultury teatralnej i widowisk kulturowych, kultury filmowej i audiowizualnej. Podczas rozmowy kandydat prezentuje temat badawczy związany z planowaną pracą magisterską. Maksymalna liczba punktów z rozmowy kwalifikacyjnej wynosi 100. Ocena niedostateczna (20 pkt. lub mniej) z rozmowy kwalifikacyjnej dyskwalifikuje kandydata na studia. Wynik końcowy stanowi suma wyników z pierwszego i drugiego etapu postępowania. Na podstawie wyników kwalifikacji tworzona jest wspólna lista rankingowa dla wszystkich kandydatów. Kandydatów z dyplomem zagranicznym obowiązują takie same zasady, co kandydatów z dyplomem uzyskanym w Polsce (ich wyniki są odpowiednio przeliczone i przyrównane do skali ocen obowiązującej na UW). Obcokrajowcy potwierdzają swoje kompetencje do studiowania w języku polskim podczas rozmowy kwalifikacyjnej. Limit przyjęć na studia II stopnia wynosi 54 miejsca.

Osoby przyjęte w postępowaniu rekrutacyjnym na studia II stopnia mogą również rekrutować się na nieobowiązkową i nieodpłatną [specjalizację „Kultura wizualna”](#). Limit przyjęć na specjalizację wynosi 15-20 miejsc – na rok 2024/2025 przyjętych zostało 17 osób.

Zarówno na studiach I, jak i II stopnia przewidziano rekrutację w trybie przeniesienia z innej uczelni. O przeniesienie w ramach ustalonego limitu miejsc mogą ubiegać się osoby studiujące w trybie stacjonarnym, które ukończyły I rok studiów i które wywiązały się ze wszystkich zobowiązań wobec macierzystej uczelni. Ostateczną decyzję w sprawie przeniesień podejmuje Kierownik Jednostki Dydaktycznej (KJD), uwzględniając różnice programowe i sytuację życiową kandydata. W wypadku większej niż przewidziany limit miejsc liczby kandydatów spełniających wymogi kwalifikacyjne decyduje średnia ocen uzyskanych w trakcie dotychczasowego toku studiów. Sprawdzian kompetencji do studiowania w języku polskim odbywa się na takich samych zasadach jak w przypadku standardowej rekrutacji. Limit przyjęć w trybie przeniesienia dla studiów I oraz II stopnia wynosi po 10 miejsc.

Po wybuchu wojny w Ukrainie otwarta została specjalna ścieżka rekrutacji dla kandydatów z Ukrainy, którzy przybyli do Polski w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa i mają dokument poświadczający przekroczenie granicy po 23 lutego 2022 roku (zaświadczenie o nadaniu numeru PESEL ze statusem UKR). Rekrutację w trybie kontynuacji studiów oraz na pełen cykl kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* prowadzono tylko w roku akademickim 2022/2023. Podstawą przyjęcia na studia były rozmowy kwalifikacyjne sprawdzające zarówno znajomość języka polskiego, jak i kompetencje kandydatów do studiowania na kierunku. Przyjęta została tylko jedna osoba, która miała możliwość uczęszczania na intensywny kurs języka polskiego w Centrum Języka Polskiego i Kultury Polskiej dla Cudzoziemców „Polonicum”.

Weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie semestrów i lat

Ogólne zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się określa uchwała nr 30 Rady Dydaktycznej z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad przeprowadzania egzaminów i oceniania na studiach I i II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* ([DRD z 2020 r. poz. 571](#)).

Ramowe zasady przeprowadzania egzaminów

Egzamin z danego przedmiotu w danej sesji egzaminacyjnej może przeprowadzić osoba, która ma co najmniej stopień doktora i posiada doświadczenie w prowadzeniu zajęć z danego przedmiotu. Osoba posiadająca tytuł zawodowy magistra może przyjmować egzaminy, pod warunkiem, że zostanie do tego upoważniona przez KJD po otrzymaniu zgody Rady Dydaktycznej (RD) oraz posiada przynajmniej trzyletnie doświadczenie w prowadzeniu danego przedmiotu. Nie później niż 3 tygodnie przed rozpoczęciem sesji głównej prowadzący informuje studentów o terminie egzaminu (zgodnym z harmonogramem ogłoszonym wcześniej przez KJD i zaakceptowanym przez Radę Samorządu Studenckiego [RSS]), procedurze przeprowadzania egzaminu, egzaminatorach prowadzących dany egzamin, ewentualnej obecności podczas egzaminu pisemnego innych osób (np. doktorantów) oraz o ich zadaniach, ewentualnej obecności innych osób podczas egzaminu ustnego (np. innych przystępujących do egzaminu studentów – za zgodą KJD). Student ma prawo wystąpić z prośbą o zmianę egzaminatora lub egzaminatorów w wypadku, gdy zachodzą okoliczności mogące rodzić obawy co do zachowania fachowości, bezstronności lub obiektywności przy ocenianiu studenta przez danego egzaminatora. Decyzję o zmianie podejmuje KJD na pisemny wniosek studenta i w porozumieniu z dyrektorem instytutu. Wniosek należy złożyć co najmniej 2 tygodnie przed wyznaczoną datą egzaminu. W uzasadnionych przypadkach KJD może podjąć decyzję o zmianie egzaminatora nawet po tym terminie. Student ma również prawo wystąpić o powołanie obserwatora egzaminu komisyjnego (co najmniej 7 dni przed datą egzaminu). Obserwator nie bierze czynnego udziału w przeprowadzaniu samego egzaminu. Jeśli egzamin się odbył, egzaminator zobowiązany jest niezwłocznie wpisać ocenę z egzaminu do protokołu w USOS (w dniu egzaminu ustnego lub do 7 dni po dacie egzaminu pisemnego). Student ma prawo wglądu do własnej pracy na zasadach określonych

przez KJD w porozumieniu z RSS. Egzaminator informuje studenta o ocenie z egzaminu ustnego oraz przekazuje jej uzasadnienie na zakończenie egzaminu (nie na koniec dnia lub wszystkich dni egzaminacyjnych z danego przedmiotu). Student, który nie spełnił kryteriów, nie stawiał się na egzaminie lub nie został do niego dopuszczony, otrzymuje w USOS wpis NK. Egzamin pisemny, którego część lub całość jest plagiatem (źródło plagiatu musi zostać wskazane), skutkuje oceną niedostateczną z egzaminu (bez możliwości zwolnienia z opłat). W wypadku rażącego naruszenia prawa sprawa plagiatu kierowana jest do Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów i Doktorantów. Studenci mają możliwość przystępowania do egzaminów także w terminach wyznaczonych przed główną sesją egzaminacyjną.

Na dokumentację egzaminu pisemnego przeprowadzonego w formie stacjonarnej składają się praca egzaminacyjna studenta opatrzona informacjami na temat uzyskanej punktacji lub/i krótką recenzją wskazującą mocne i słabe strony pracy, a także ocena w protokole egzaminacyjnym w USOS. Praca jest przechowywana przez co najmniej rok w dokumentacji jednostki prowadzącej dany przedmiot.

Na dokumentację egzaminu pisemnego przeprowadzonego w formie zdalnej składają się praca egzaminacyjna studenta (w postaci wypełnionego formularza na wybranej przez egzaminatora platformie) opatrzona informacjami na temat uzyskanej punktacji lub/i krótką recenzją wskazującą mocne i słabe strony pracy, a także ocena w protokole egzaminacyjnym w USOS. Praca jest przechowywana przez co najmniej rok od ogłoszenia wyników egzaminu w systemie obsługującym dany egzamin albo na dysku wirtualnym, przypisanym do służbowego konta egzaminatora, lub na nośniku zewnętrznym, przechowywanym w jednostce prowadzącej przedmiot.

Na dokumentację egzaminu ustnego przeprowadzonego w formie stacjonarnej lub zdalnej składają się podpisany przez egzaminatora indywidualny protokół egzaminacyjny zawierający zadane pytania i oceny, które student uzyskał z każdego z nich (protokół ten przechowywany jest przez co najmniej rok w dokumentacji jednostki prowadzącej dany przedmiot), a także ocena w protokole egzaminacyjnym w USOS.

Ramowe zasady przeprowadzania zaliczeń zajęć

Zasady zaliczenia danego przedmiotu muszą być szczegółowo opisane w sylabusie, przedstawione studentom i omówione z nimi na pierwszych zajęciach. W sylabusie przedmiotu musi znaleźć się szczegółowy opis metod weryfikacji efektów uczenia i kryteriów oceniania. Wśród metod weryfikacji efektów uczenia się mogą się znaleźć: *case study*, egzamin dyplomowy, egzamin lub test bez dostępu do podręczników, egzamin lub test z dostępem do podręczników, egzamin pisemny ograniczony czasowo, egzamin ustny obejmujący materiał z listy lektur i/lub materiałów z zajęć, egzamin ustny z losowaniem zestawu pytań, prace pisemne w formie określonej przez osobę prowadzącą zajęcia, ocena bieżącego przygotowania do zajęć dydaktycznych, ocena ciągła umiejętności studenta podczas zajęć dydaktycznych, ocena merytoryczna wkładu studenta w dyskusję, ocena umiejętności analizy dzieła literackiego (sprawdzana w formie ustnej lub pisemnej), ocena umiejętności argumentacji w czasie dyskusji, ocena umiejętności czytania ze zrozumieniem tekstów naukowych (także w języku obcym, studia I stopnia – poziom B2, studia II stopnia – B2+), ocena umiejętności przetłumaczenia fragmentu tekstu naukowego i literackiego z języka obcego na język polski (studia II stopnia), ocena umiejętności przygotowania pracy dyplomowej, ocena umiejętności współdziałania w grupie, prezentacja założeń i osiągniętych wyników pracy dyplomowej, prezentacje i zadania grupowe, prezentacje multimedialne, prezentacje wyników w formie ustnej, pisemnej, audiowizualnej lub elektronicznej, raporty grupowe oraz indywidualne, rozwiązywanie zadań problemowych, samoocena efektów uczenia się, sprawdzian testowy ze znajomości lektur. Jeśli wśród wymienionych w sylabusie zasad weryfikacji efektów kształcenia znajdują się prace semestralne, roczne, śródsemestralne, prezentacje multimedialne, eseje, recenzje, raporty itd., prowadzący zajęcia musi ustalić ze studentami formę (wersja elektroniczna lub papierowa) ich utrwalenia i przekazania do sprawdzenia. Stanowiąca podstawę weryfikacji praca powinna zostać opatrzona klarowną punktacją i recenzją wskazującą jej mocne i słabe strony. Prowadzący zajęcia powinien także udostępnić pracę studentowi na zasadach

określonych przez KJD w porozumieniu z RSS. Praca oddana przez studenta powinna zostać oceniona przez prowadzącego w terminie dwóch tygodni od dostarczenia (o ile w sylabusie nie zaznaczono inaczej). Praca zaliczeniowa, której część lub całość jest plagiatem (źródło plagiatu musi zostać wskazane), skutkuje oceną niedostateczną z przedmiotu, w ramach którego powstała. W wypadku rażącego naruszenia prawa sprawa plagiatu kierowana jest do Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów i Doktorantów UW. Tak samo jak w przypadku egzaminu student ma prawo do dwukrotnego podejścia do pisemnego lub ustnego zaliczenia przedmiotu.

Ważną formą zaliczania przedmiotów obowiązkowych w programie studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* (zwłaszcza na studiach I stopnia) – obok egzaminów pisemnych i ustnych uwzględnionych w programach studiów – są semestralne i roczne prace pisemne. Zgodnie z programem studiów prace roczne są jednym ze sposobów weryfikacji efektów uczenia się na ćwiczeniach z bloku antropologicznego na studiach I stopnia. Stanowią one wynik analizy i interpretacji zjawisk kultury oraz praktyk codziennych i artystycznych z obszaru antropologii kultury, antropologii słowa, antropologii widowisk i antropologii kultury wizualnej. Tematy tych prac są determinowane przez zainteresowania naukowe studentów i każdorazowo obowiązkowo konsultowane z prowadzącymi zajęcia. Ważnym elementem konsultacji jest również dobór odpowiedniej metodologii i konstruowanie bibliografii. Uznajemy prace roczne z tych czterech przedmiotów za szczególnie ważne w programie studiów I stopnia, pozwalają bowiem nie tylko zweryfikować wiedzę wyniesioną z zajęć i określoną w efektach uczenia się, ale przede wszystkim wyrobić w studentach kluczowe umiejętności zdefiniowane w efektach uczenia się (K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05 i K_U08), związane z kulturoznawczym warsztatem badawczym i niezbędne zarówno do napisania pracy licencjackiej, jak i dalszych studiów humanistycznych (również II stopnia). Krótki przegląd prac rocznych z tych przedmiotów dowodzi dużej różnorodności podejmowanych tematów. W roku akademickim 2023/2024 na zaliczenie zajęć z antropologii kultury na koniec I roku studiów studenci złożyli m.in. prace: *„Film balkonowy” w kategoriach antropologicznych; Życie codzienne w czasie pandemii koronawirusa COVID-19 w 2020 roku na podstawie opisywanych doświadczeń; Personalizacja a bezosobowość. Refleksja nad wpływem żalobnika/czki i woli osoby zmarłej na rytuały pogrzebowe w Polsce czy „Lala, laleczka słomiana kukieteczka”. Refleksje nad rytuałem wynoszenia Marzanny i postacią kukły.* Na zaliczenie zajęć z antropologii słowa (II rok): *Analiza antropologiczna młodzieżowego słowa roku; Krzyk połączony z bluzgiem, czyli żargon punków w Polsce; Podcast jako współczesna praktyka słowa; Feminatywy w języku polskim oraz ich odbiór na Instagramie; Wszystkie języki kina. Lingwistyczne gry i zabawy w twórczości Jean-Luca Godarda.* Na zaliczenie zajęć z antropologii widowisk (II rok): *W poszukiwaniu form protestowania. Rolnicze wystąpienia w Polsce na przestrzeni trzydziestu lat; Co wspólnego mają polonez, kalambury i lip sync battle? Analiza polskiej wersji drag bingo; „Czekam na rewanż” – kwestia ustawek w kulturze ultrasów kibicowskich; Koncerty Harry’ego Stylesa jako przykład widowiska, communitas i silnej relacji z fanami.* Na zaliczenie zajęć z antropologii kultury wizualnej (III rok): *Jak przemysł turystyczny przedstawia Orient? Wizerunek krajów muzułmańskich wyłaniający się z katalogów wakacyjnych i spotów reklamowych; Viralowa wojna. Analiza tiktoków na temat konfliktu w Ukrainie; Wizerunek Chrystusa w afroamerykańskim rapie; Obraz przez estetykę – przypadek koncertu zespołu Gorgoroth oraz Adama „Nergala” Darskiego w kontekście artykułu 196. Kodeksu karnego.* Tematy te dowodzą, że studenci – oprócz wiedzy, umiejętności i kompetencji wynikających z innych efektów uczenia się przyjętych dla tych zajęć – znają podstawowe media i środki transmisji kultury (słowo, obraz, widowisko) oraz ich wpływ na kształt procesu kulturowego (K_W05) i potrafią interpretować zgromadzony materiał uwzględniając kontekst historyczny, społeczny i polityczny (K_U02). Co istotne, studenci dążą do połączenia swoich zainteresowań z wymogami pracy rocznej, potrafią formułować oryginalne problemy badawcze, a przede wszystkim przyjmują i poszerzają perspektywę antropologiczną w myśleniu zarówno o otaczającym ich świecie, jak i praktykach artystycznych czy rytuałach społecznych (dawnych i najbardziej aktualnych).

Podobny charakter, choć zwykle mniejszą objętość, mają prace semestralne, których celem jest weryfikacja efektów uczenia się z przedmiotów z bloku historii kultury polskiej w semestrze zimowym

I, II i III roku studiów I stopnia. W tym przypadku studenci są również zobowiązani do skonsultowania samodzielnie wybranego tematu, metodologii i bibliografii z osobą prowadzącą zajęcia. Prace pozwalają zweryfikować – obok osiągnięcia pozostałych efektów uczenia się dla tych przedmiotów – czy student zna w stopniu zaawansowanym wybrane aspekty historii kultury polskiej (K_W02) i adekwatne do wybranego tematu metody analizy oraz interpretacji praktyk i tekstów kultury (K_W08). Dobrym przykładem mogą być wybrane prace przygotowane na zaliczenie zajęć z historii kultury polskiej do końca XVIII wieku w roku 2023/2024: *Zamurowane wśród katedr – o kobietach w średniowieczu*; *Relikty ethosu rycerskiego w kulturze współczesnej*; *Motyw śmierci w twórczości Ingmara Bergmana wobec tradycji średniowiecznej*; *Kultura karnawału wobec struktur społeczeństwa feudalnego*. Prace semestralne z historii kultury polskiej XIX wieku: *Kolej żelazna na kartach literatury polskiej*; „*Panów piątą. Trzy legendy o Jakubie Szeli*”, czyli jak dobrze robić zwrot ludowy; *Fotografia mortalna jako następczyni maski pośmiertnej*; *Analiza XIX-wiecznego obrazu kobiety na przykładzie przełomowej wystawy kolumbijskiej*. Tematy prac na zaliczenie zajęć z historii kultury polskiej XX wieku: *Teatr domowy. Jak teatry radziły sobie z cenzurą w czasie stanu wojennego*; *Paralelizm mechanizmów wykluczenia: zagłada Żydów i kryzys humanitarny na granicy polsko-białoruskiej*; *Analiza wystawy czasowej „Podróż bohaterek. Powstanie kobiet”*; *Jak pamiętać o dzieciach? Analiza trzech form upamiętnienia dzieci zamordowanych w czasie Holokaustu*. Tematy prac pokazują, że studenci oprócz wiedzy z zakresu historii kultury polskiej wykazują się też umiejętnością dostrzegania związków omawianych zjawisk czy tekstów kultury z jednej strony ze współczesnością, z drugiej – z kontekstem kultur obcych. Badają również historię kultury z uwzględnieniem wpływu, jaki na kształt procesu kulturowego mają media i środki transmisji kultury (K_W05).

Uwzględniając postulaty osób studiujących na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* (formułowane w ankietach ewaluacyjnych zajęć, ale także w badaniach przeprowadzanych wśród społeczności studenckiej) oraz rosnące zróżnicowanie strategii badawczych współczesnych nauk o kulturze i zmiany na rynku pracy (np. wymóg posiadania kompetencji związanych z nowymi technologiami i mediami), od kilku lat wyraźnie zróżnicowaliśmy metody weryfikacji efektów uczenia i kryteria oceniania na wybranych zajęciach kursowych (m.in. warsztat humanistyczny, kulturoznawczy i metodologiczny czy ćwiczenia „Uczestnictwo w kulturze” na studiach I stopnia oraz ćwiczenia „Teorie tożsamości” i warsztat „Media w kulturze współczesnej” na studiach II stopnia), a przede wszystkim na konwersatoriach (z puli przedmiotów do wyboru z oferty IKP) – oczywiście wciąż korzystając z metod określonych w ramowych zasadach przeprowadzania zaliczenia zajęć zdefiniowanych dla kierunku. Osoby prowadzące zajęcia kładą coraz większy nacisk na metody weryfikacji efektów uczenia się, które albo wiążą się z rozwijaniem innych umiejętności posługiwania się słowem pisanim niż te niezbędne do przygotowania pracy rocznej czy semestralnej (recenzje; krótkie analizy wybranych tekstów kultury lub zjawisk; odpowiedzi pisemne na pytania przygotowane przez nauczyciela; notatki z lektur, filmów, spektakli czy wystaw; hasła encyklopedyczne; relacje z procesu badawczego; notatki autoetnograficzne), albo polegają na doskonaleniu umiejętności związanych z opracowywaniem i prezentowaniem wyników swoich badań (raporty; prezentacje multimedialne; referaty na kończących zajęcia minikonferencjach; prezentacje i zadania grupowe; zagadnienia lub wprowadzenia do zajęć; projekt wystawy czy wydarzenia kulturalnego). Metody te są wskazane w sylabusach, ale też zawsze omówione z grupą na początku semestru, żeby w razie konieczności dostosować je do indywidualnych potrzeb i możliwości osób studiujących (np. ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi).

Warto w tym miejscu wymienić kilka takich innowacyjnych metod oceniania stosowanych na zajęciach w ostatnich dwóch latach. Na wybranych warsztatach metodologicznych na studiach I stopnia czy zajęciach „Historie filmów” z programu specjalizacji „Kultura wizualna” na studiach II stopnia studenci przygotowują prezentacje lub referaty (poprzedzone np. przeprowadzeniem wywiadu, pracą w archiwach, wizytą w instytucji kultury, zgromadzeniem i analizą materiałów audiowizualnych), a następnie przedstawiają je na minikonferencji, która jest okazją do dyskusji między uczestnikami zajęć, wymiany doświadczeń i wzajemnych inspiracji. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń „Uczestnictwo w kulturze” (studia I stopnia) jest zwykle przygotowanie w podgrupach diagnozy wybranej instytucji, a następnie projektu działania, które mogłoby zostać zrealizowane w tej instytucji. W zależności od

wyboru grupy warsztat „Media w kulturze współczesnej” na studiach II stopnia może kończyć się na przykład zespołowym przygotowaniem prezentacji projektu wystawy problemowej lub projektu działania w przestrzeni mediów cyfrowych. Oferowane do wyboru w programie specjalizacji „Kultura wizualna” warsztaty krytyczne zakładają konieczność przygotowania recenzji krytycznych wybranych wydarzeń kulturalnych czy tekstów kultury lub złożenia projektu wystawy wraz ze wskazaniem wybranych dzieł i zdefiniowaniem koncepcji wystawienniczej. Szczególnie zróżnicowane pod względem metod weryfikacji efektów uczenia się są konwersatoria prowadzona na studiach I i II stopnia. Na konwersatorium „Współczesna reżyseria operowa” studenci przygotowywali eksplikację dramaturgiczną własnego wystawienia wybranego dzieła lub przeprowadzali wywiad z osobą zajmującą się teatrem operowym. Na konwersatorium „Klasa i reprezentacja” zaliczenie polegało na regularnym prowadzeniu „dzienników filmowych”, a wpisy gromadzone były na zajęciowym Classroomie, gdzie osoby uczestniczące w zajęciach mogły wzajemnie komentować i uzupełniać swoje odkrycia i postępy. Na zaliczenie konwersatorium choreograficznego studenci przygotowywali partytury swoich działań i opracowywali je graficznie, korzystając z dostępnych aplikacji (np. Canva). W toku konwersatorium „Jak żyć w małym mieszkaniu?” uczestnicy zajęć opracowali (tekstowo i graficznie) wpisy na zajęciowego [bloga](#), rozwijając w ten sposób m.in. umiejętności związane z obsługą systemu WordPress.

Mamy nadzieję, że tak zróżnicowane metody zaliczania zajęć – prócz tego, że czynią doświadczenie studiowania bardziej inspirującym, angażującym i twórczym – pozwalają osobom studiującym na studiach I i II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* nie tylko osiągnąć założone w programie i sylabusach przedmiotów efekty uczenia się, ale też przygotować się do dalszej pracy naukowej i rozwijać kompetencje szczególnie ważne w perspektywie przyszłego zatrudnienia w sektorze kultury.

Dyplomowanie

Zasady, warunki oraz tryb dyplomowania na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* określa uchwała nr 21 Rady Dydaktycznej z dnia 27 kwietnia 2020 roku w sprawie szczegółowych zasad dyplomowania na studiach I i II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* ([DRD z 2020 r. poz. 167](#)). Prace dyplomowe powstają w ramach seminariów dyplomowych, których profil zgodny jest z profilem studiów i poziomem kształcenia (seminaria licencjackie – studia I stopnia, seminaria magisterskie – studia II stopnia). Zakres tematyczny seminariów określają zadeklarowana przez prowadzącego je nauczyciela akademickiego przynależność do dyscypliny nauki o kulturze i religii oraz własne zainteresowania i kompetencje naukowe. Dopuszcza się pisanie prac poza seminarium pod kierunkiem uprawnionego do opieki nauczyciela akademickiego, którego kompetencje i zainteresowania odpowiadają zaproponowanemu tematowi pracy (nie zwalnia to studenta z obowiązku zaliczenia seminarium). Warunkiem zaliczenia seminarium dyplomowego jest osiągnięcie efektów uczenia się zapisanych w sylabusie i złożenie pracy dyplomowej. Aby pisać pracę poza seminarium dyplomowym, student musi uzyskać pisemną zgodę prowadzącego seminarium, nowego opiekuna oraz KJD.

Do podstawowych obowiązków promotora należą: opieka merytoryczna nad powstającą pracą dyplomową, ustalenie harmonogramu pracy nad dysertacją, egzekwowanie jego realizacji, sprawdzenie gotowej pracy za pomocą Jednolitego Systemu Antyplagiatowego w Archiwum Prac Dyplomowych (APD) i po pozytywnej weryfikacji dopuszczenie jej do obrony.

Wybór tematu pracy dyplomowej przez studenta następuje w uzgodnieniu z promotorem, który odpowiada za zgodność tematu pracy z profilem studiów, poziomem kształcenia oraz dyscypliny, do której kierunku studiów został przyporządkowany. Ostateczną wersję tematu pracy dyplomowej zatwierdza KJD, który ma obowiązek zweryfikować, czy temat spełnia wymogi formalne. Temat pracy dyplomowej musi zostać zatwierdzony co najmniej na 14 dni przed planowanym egzaminem dyplomowym. W przypadku braku akceptacji tematu przez KJD temat musi zostać zmodyfikowany

i ponownie przedstawiony do akceptacji. Brak akceptacji przez KJD może spowodować przesunięcie terminu egzaminu dyplomowego.

Wymagania formalne i merytoryczne wobec pracy licencjackiej

Wymagana objętość pracy to od 1 do 2 arkuszy wydawniczych (40-80 tys. znaków). W sytuacji szczególnie uzasadnionej specyfiką badań KJD na wniosek promotora może zezwolić na mniejszy lub większy rozmiar pracy. Praca licencjacka musi dowodzić przygotowania do prowadzenia badań naukowych przez studenta i sprawdzać efekty uczenia się w zakresie: orientacji w dziedzinie, której dotyczy praca; poprawnego posługiwania się terminologią właściwą dla wybranego obszaru badań; formułowania rozwiniętej, spójnej, logicznej, poprawnej językowo wypowiedzi pisemnej; zbierania materiałów badawczych potrzebnych do pracy, rozpoznawania stanu badań nad podjętym zagadnieniem; samodzielnego selekcjonowania i analizowania zebranego materiału; sporządzania przypisów i bibliografii. Promotorzy i recenzenci zobowiązani są do uwzględnienia powyższych kryteriów przy ocenie pracy licencjackiej. Recenzja pracy musi zostać napisana w ogólnouniwersyteckim formularzu recenzji dostępnym w APD najpóźniej na 3 dni przed egzaminem dyplomowym.

Wymagania formalne i merytoryczne wobec pracy magisterskiej

Wymagana objętość pracy to od 3 do 5 arkuszy wydawniczych (120-200 tys. znaków). W sytuacji szczególnie uzasadnionej specyfiką badań KJD na wniosek promotora może zezwolić na mniejszy lub większy rozmiar pracy. Praca magisterska musi dowodzić umiejętności prowadzenia badań naukowych przez studenta i sprawdzać efekty uczenia się w zakresie: pogłębionej i uszczegółowionej znajomości dziedziny, której dotyczy praca; poprawnego posługiwania się specjalistycznym językiem i terminologią właściwymi dla wybranego obszaru badań; świadomego posługiwania się uzasadnioną metodologią badawczą; samodzielnego zbierania materiałów badawczych potrzebnych do pracy, rozpoznawania stanu badań nad podjętym zagadnieniem, hierarchizowania uzyskanej wiedzy; samodzielnego formułowania hipotez i sądów badawczych, polemiki z innymi stanowiskami; samodzielnego formułowania uzasadnionych wniosków badawczych; sporządzania przypisów i bibliografii. Promotorzy i recenzenci zobowiązani są do uwzględnienia powyższych kryteriów przy ocenie pracy magisterskiej. Recenzja pracy musi zostać napisana w ogólnouniwersyteckim formularzu recenzji dostępnym w APD najpóźniej na 3 dni przed egzaminem dyplomowym.

Zasady przeprowadzania egzaminów dyplomowych

Egzamin licencjacki ma formę ustną. W wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się przeprowadzenie egzaminu online. Egzamin licencjacki sprawdza przygotowanie studenta do prowadzenia badań naukowych, w tym przede wszystkim umiejętności obrony koncepcji pracy licencjackiej (uzasadnienie wyboru tematu, materiału egzemplifikacyjnego i bibliografii przedmiotowej etc.), zdolność krytycznej lektury literatury podmiotu i przedmiotu oraz orientację w obszarze naukowym wyznaczonym przez temat pracy licencjackiej i zakres seminarium dyplomowego. Na egzamin składają się trzy pytania zadane przez komisję egzaminacyjną: w ramach pierwszego pytania komisja prosi o przedstawienie prezentacji rozwijającej wybrany wątek pracy pisemnej, lecz nie powielającej tekstu, pozostałe zaś są związane z problematyką seminarium licencjackiego określoną w sylabusie. Pytania egzaminacyjne formułują promotor pracy oraz recenzent. Przewodniczący komisji czuwa nad prawidłowym przebiegiem egzaminu.

Egzamin magisterski ma formę ustną. W wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się przeprowadzenie egzaminu online. Egzamin magisterski sprawdza umiejętność samodzielnego prowadzenia badań przez studenta, w tym przede wszystkim umiejętność odniesienia się do pytań, zarzutów lub uwag dotyczących badań własnych (interpretacji wyników, metodologii etc.) i zdolność krytycznej analizy oraz syntezy wybranych zagadnień w dyscyplinie, do której została przyporządkowana praca magisterska, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru naukowego wyznaczonego przez temat pracy i zakres seminarium dyplomowego. Na egzamin składają się 3 pytania

zadane przez komisję egzaminacyjną, w tym co najmniej jedno związane z problematyką i metodologią pracy (pozwalające magistrantowi przedstawić m.in. argumentację na rzecz wykorzystanej metody, obranych narzędzi badawczych, selekcji materiału oraz wskazać perspektywy dalszych badań wynikających z ustaleń poczynionych w pracy), a pozostałe związane z dyscypliną naukową, do której została przyporządkowana praca, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki seminarium magisterskiego. Pytania egzaminacyjne formułują promotor pracy oraz recenzent. Przewodniczący komisji czuwa nad prawidłowym przebiegiem egzaminu.

Proces dyplomowania monitoruje komisja ds. monitorowania procesu dyplomowania powołana przez Radę Dydaktyczną (RD). Ewaluacja procesu dyplomowania z danego roku akademickiego przeprowadzana jest od października do grudnia następnego roku akademickiego. Komisja monitoruje proces dyplomowania, analizując protokoły egzaminacyjne i recenzje wybranych przez siebie 10 prac licencjackich i 10 prac magisterskich, złożonych w APD w roku poprzednim. Jeśli w danym roku akademickim liczba przeprowadzonych egzaminów dyplomowych jest mniejsza, ewaluacji podlegają wszystkie egzaminy i recenzje prac dyplomowych. Analizie podlega także proces dyplomowania prac studentów, którzy nie zostali przez recenzentów dopuszczeni do egzaminu dyplomowego, oraz egzaminy dyplomowe, które zakończyły się wystawieniem oceny niedostatecznej. Komisja sprawdza przede wszystkim przestrzeganie terminu udostępniania studentom recenzji przed egzaminem dyplomowym; rzetelność, kompletność i trafność uzasadnienia ocen pracy dyplomowej, wystawionych przez kierującego pracą i recenzenta lub recenzentów; zasadność różnic w ocenach pracy dyplomowej wystawionych przez kierującego pracą i recenzenta lub recenzentów; przestrzeganie zakresu merytorycznego egzaminu; przestrzeganie procedury przeprowadzania egzaminu dyplomowego. Z przeprowadzonej ewaluacji procesu dyplomowania komisja sporządza raport, który przedstawia RD. RD ma obowiązek przesłać raport do Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia do końca semestru następującego po roku akademickim będącym przedmiotem analiz. W przypadku stwierdzenia uchybień w raporcie muszą znaleźć się propozycje działań naprawczych lub doskonalących proces dyplomowania. W przypadku stwierdzeń rażących błędów indywidualnych pracowników biorących udział w procesie dyplomowania RD ma obowiązek poinformować o tym bezpośredniego przełożonego pracownika, KJD oraz dziekana Wydziału Polonistyki, którzy powinni wobec pracownika wyciągnąć konsekwencje zgodne ze swoimi kompetencjami i obowiązującymi przepisami prawa. Ponadto KJD ma obowiązek reagować na bieżąco, jeśli zostaną zgłoszone nieprawidłowości w przebiegu procesu dyplomowania. Po zakończeniu prac komisji ds. monitorowania procesu dyplomowania KJD prowadzi kampanię informacyjną skierowaną zarówno do studentów, jak i do promotorów oraz recenzentów, która ma przypominać warunki, zasady i tryb dyplomowania.

Maksymalna liczba prac dyplomowych, którymi nauczyciel akademicki może kierować w jednym roku akademickim, wynosi 25, przy czym liczba prac magisterskich nie może przekroczyć 15. Przez pracę magisterską kierowaną przez nauczyciela akademickiego rozumie się tu pracę dyplomową pisaną na II roku studiów II stopnia. Do maksymalnej liczby prac dyplomowych, którymi nauczyciel akademicki może kierować w danym roku akademickim, wliczają się także prace pisane przez studentów po wznowieniu. W szczególnie uzasadnionych przypadkach na wniosek nauczyciela akademickiego RD może wyrazić zgodę na podwyższenie maksymalnej liczby prac dyplomowych będących pod jego opieką naukową w danym roku akademickim. Dotychczas na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* nie było sytuacji, w której zaszłaby konieczność zwiększenia dopuszczalnej liczby prac dyplomowych kierowanych przez jednego nauczyciela akademickiego. Wydaje się, że uchwalone limity są wystarczające i pozwalają na wysokiej jakości pracę ze studentem.

W roku akademickim 2023/2024 (1.10.2023–30.09.2024) na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* obronionych zostało 47 prac licencjackich i 24 prace magisterskie. Obronione prace w większości związane były z prowadzonymi w latach 2022–2024 seminarium dyplomowymi (zajęciami autorskimi pozostającymi w polu zainteresowań poszczególnych nauczycieli akademickich). Ponieważ jednak celem nadrzędnym jest przygotowanie studentów do prowadzenia własnych badań,

to sformułowanie tematu, dobór materiału i metodologii badawczej pozostają w ścisłej zależności z zainteresowaniami badawczymi samych autorów. Podobnie zresztą dzieje się w przypadku prac etapowych, przygotowujących do pisania rozprawy dyplomowej. Z tego względu prace dyplomowe broniące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* charakteryzują się dużą różnorodnością i oryginalnością zarówno na poziomie sformułowania tematów, jak i sposobów ich opracowania. Prace licencjackie i magisterskie dotyczą m.in.: historii kultury polskiej i kultur obcych (oraz ich wzajemnych relacji), kultury współczesnej (również najbardziej aktualnych problemów), kultury wysokiej, ale też tekstów i praktyk kultury popularnej, antropologii kultury (w tym antropologii codzienności i etnografii) i mediów, różnych form uczestnictwa w kulturze, teorii kultury i mediów (ze szczególnym naciskiem na media cyfrowe i społecznościowe), wybranych zagadnień z zakresu filozofii i socjologii kultury. Prace dyplomowe, zwłaszcza magisterskie, są dla części studentów (przede wszystkim zainteresowanych dalszą karierą naukową) okazją do aplikowania koncepcji teoretycznych rozwijanych obecnie na gruncie światowej humanistyki, m.in. postkolonializm, transhumanizm, historia środowiskowa. Wiele prac dyplomowych jest również świadectwem społecznego zaangażowania osób piszących, które poszukują do badania swoich aktywności pozauniwersyteckich adekwatnych i naukowo wiarygodnych narzędzi teoretycznych oraz właściwych kontekstów historycznych. Odzwierciedlają to wybrane tematy prac obronionych w roku akademickim 2023/2024.

Prace licencjackie:

- *Wspólnoty międzygatunkowe w antropocenie;*
- *Flâneur jako podmiot eseju filmowego. Od Constantina Guysa do Johna Wilsona;*
- *Wpływ reklam na przestrzeń miejską. Analiza skrzyżowania ulic Ludwika Waryńskiego i Nowowiejskiej w Warszawie;*
- *Wątki mesjanistyczne w afroamerykańskiej kulturze hip-hop pokolenia twórców post-blackness na przykładzie wybranej twórczości Kendricka Lamara;*
- *Technomistycyzm? Relacja pomiędzy duchowością a technologią w fantastycznonaukowym anime na przykładzie serii „Neon Genesis Evangelion”;*
- *Rola pokazów etnograficznych na przykładzie występów Syngalezów w Warszawie w latach 1888–1889;*
- *Portret rodziny we współczesnym teatrze na przykładzie spektaklu „To wiem na pewno”;*
- *Koncepcje tożsamości w autobiograficznej prozie Doroty Kotas. Analiza krytyczna;*
- *„Chcieliśmy pokazać, że da się żyć inaczej, że nie wszystko jest za pieniądze”. Skłot Zaczyn jako wspólnototwórcza inicjatywa społeczno-kulturalna;*
- *Włósy – problematyczny eksponat na wystawie w Muzeum Auschwitz-Birkenau.*

Prace magisterskie:

- *Czytanie na dwie ręce, dwoje oczu i parę uszu. Analiza praktyk czytelniczych osób nastoletnich – studium przypadku;*
- *Tańcząc przez historię. Zespół „Mazowsze” jako zwierciadło przemian społeczno-kulturowych w Polsce;*
- *Jak widzimy klasę robotniczą? Reprezentacja przedstawicieli zawodów prekarnych w polskiej telewizji początku XXI wieku na przykładzie seriali „Serce z węgla” i „Ballada o lekkim zabarwieniu erotycznym” w reżyserii Ireny i Jerzego Morawskich;*
- *Królestwo brokatu. Błysk jako medium kulturowej transgresji;*

- *Sąsiedzi i szkodniki. Narracje o zwierzętach liminalnych i konfliktach międzygatunkowych w miastach;*
- *Wynaleźć codzienność – praktyki zamieszkiwania w doświadczeniu przesiedleńców akcji „Wiśła” (na podstawie wybranych relacji);*
- *Obrazy nowej historii. Sposoby przedstawiania wydarzeń traumatycznych we współczesnym kinie amerykańskim;*
- *Specyfika współczesnego teatru dokumentalnego na podstawie analizy projektu „REDPILLME”;*
- *Menu k-dram, czyli unikalny przepis na branding narodowy Korei Południowej;*
- *„Żyjemy w epoce fonicznej”. Kulturowa historia fonografu na podstawie warszawskiej prasy z lat 1878–1895.*

Warto podkreślić, że prace dyplomowe (szczególnie magisterskie) powstają na podstawie samodzielnie zgromadzonego materiału, często z zastosowaniem oryginalnej metodologii i niekiedy stanowią istotny wkład w rozwój wiedzy na dany temat. Potwierdzeniem może być to, że prace dyplomowe absolwentów kulturoznawstwa w IKP były w ostatnich latach nagradzane w ważnych konkursach na prace magisterskie, we fragmentach publikowane w wysoko punktowanych czasopismach, a w wyjątkowych przypadkach ukazywały się jako monografie książkowe (więcej na ten temat w kryterium 8.). Wysoki poziom prac znajduje też potwierdzenie w wystawianych ocenach – przeważająca liczba osób przystępujących do egzaminu dyplomowego uzyskuje z pracy i egzaminu oceny dobre i bardzo dobre. Co więcej, prawie połowa absolwentów studiów I stopnia i ponad połowa II stopnia otrzymuje na dyplomie ocenę bardzo dobrą, co świadczy o bardzo wysokim stopniu opanowania efektów uczenia się przez absolwentów *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze*.

Osoby realizujące na studiach II stopnia program specjalizacji „Kultura wizualna” uczestniczą w seminariach magisterskich dostępnych dla wszystkich studentów tego poziomu studiów. Najczęściej decydują się jednak na seminarium prowadzone przez pracownika badawczo-dydaktycznego Zakładu Filmu i Kultury Wizualnej, a promotorami ich prac są niemal wyłącznie osoby prowadzące zajęcia z programu specjalizacji. Absolwenci studiów II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*, którzy zrealizują pełny program specjalizacji, otrzymują wraz z dyplomem zaświadczenie o jej ukończeniu. W roku 2022/2023 zaświadczenie o ukończeniu specjalizacji otrzymało 6 osób (z 13 przyjętych na specjalizację), a w roku 2023/2024 – 5 osób (z 15 przyjętych).

Monitorowanie

Jednym ze sposobów monitorowania i oceny postępów studentów przez Radę Dydaktyczną jest analiza danych przekazywanych w formie przygotowanego przez wydziałową komisję rekrutacyjną sprawozdania z rekrutacji oraz opracowanego przez dziekanat sprawozdania z przebiegu sesji egzaminacyjnych. Wyniki analizy zawartych w nich danych z jednej strony wykorzystywane są do modernizacji programu studiów, z drugiej zaś służą modyfikacji i dostosowywaniu treści kształcenia określonych w sylabusach poszczególnych zajęć do aktualnych potrzeb i możliwości studentów. Wyniki sesji egzaminacyjnych oraz sprawozdania z rekrutacji na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* są także na bieżąco monitorowane na poziomie instytutowym – dyskutowane na posiedzeniu kolegium dydaktycznego i Rady Instytutu, zebraniach zespołów ds. zmian programowych oraz zebraniach poszczególnych zakładów (to właśnie na tym poziomie często dyskutowane są zmiany w sylabusach konkretnych zajęć dotyczące metod weryfikowania efektów uczenia się).

Ponadto § 5 ust. 2 pkt 8 Regulaminu Studiów na Uniwersytecie Warszawskim ([Monitor UW z 2019 r. poz. 186](#) z późn. zm.) stanowi, że jednym z obowiązków Rady Dydaktycznej jest monitorowanie losów absolwentów poszczególnych kierunków studiów. Wykorzystujemy do tego raporty dostępne w ogólnopolskim systemie monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów szkół wyższych (ELA), czerpiącym dane z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i systemu POL-on. W sprawozdaniu przyjętym [uchwałą nr 130 z dnia 18 kwietnia 2023 roku](#) Rada Dydaktyczna przyglądała się następującym

wskaźnikom (dane zbierane są oddzielnie dla każdego stopnia i trybu prowadzenia studiów): czas poszukiwania pracy etatowej; wynagrodzenie ogółem brutto (mediana średnich miesięcznych zarobków ze wszystkich źródeł w pierwszym roku po dyplomie); względny wskaźnik zarobków (wynagrodzenie absolwenta ze wszystkich źródeł w pierwszym roku po dyplomie w stosunku do średnich zarobków w jego miejscu zamieszkania); bezrobocie (procent czasu, w którym przeciętny absolwent był bezrobotny w pierwszym roku po dyplomie); względny wskaźnik bezrobocia (bezrobocie absolwentów w pierwszym roku po dyplomie w stosunku do stopy bezrobocia w ich miejscu zamieszkania).

Z raportów wynika, że w latach 2016–2020 absolwenci *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze* w porównaniu do wartości zbiorczych dla wszystkich prowadzonych w Polsce kierunków studiów w dziedzinie nauk humanistycznych nieco dłużej poszukiwali pracy po dyplomie. Znacząco lepiej za to potrafili utrzymać pracę, a stopa bezrobocia wśród naszych absolwentów była zwykle zdecydowanie niższa od średniej w ich miejscu zamieszkania. Według danych statystycznych absolwenci kierunków studiów humanistycznych, w tym absolwenci *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze*, w pierwszym roku po dyplomie przeciętnie zarabiają nieznacznie poniżej średniej zarobków absolwentów kierunków studiów w dziedzinie nauk humanistycznych, co odzwierciedla niestety sytuację ekonomiczną w sektorze kultury, w którym najczęściej znajdują zatrudnienie.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* rokrocznie prowadzi zajęcia ok. 50 osób. W zdecydowanej większości są to pracownicy badawczo-dydaktyczni zatrudnieni w Instytucie Kultury Polskiej, którzy jako jedyną dyscyplinę zadeklarowali nauki o kulturze i religii, jedna osoba nauki o kulturze i religii [75%] i literaturoznawstwo [25%].

W roku akademickim 2024/2025 na obu stopniach studiów zajęcia prowadzą 53 osoby, w tym 43 nauczycieli akademickich. 40 nauczycieli zadeklarowało prowadzenie działalności badawczej. Zadeklarowane dyscypliny wiodące to:

- filozofia: 1
- historia: 4
- nauki o kulturze i religii: 34
- pedagogika: 1

stanowisko	tytuł/stopień	grupa			RAZEM
		badawczo-dydaktyczna	dydaktyczna	badawcza	
asystent	mgr	3	0	0	3
adiunkt	dr	17	1	1	24
	dr hab.	5	0	0	
profesor uczelni	dr hab.	14	0	0	14
profesor	prof. dr hab.	2	0	0	2
RAZEM		41	1	1	43

Struktura zatrudnienia nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kulturoznawstwie – wiedzy o kulturze (stan na 1.10.2024 r.)

Wydział Polonistyki realizuje politykę kadrową zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w aktach prawa wewnętrznego UW, m.in.:

- Statut Uniwersytetu Warszawskiego, zwł. § 115-124 ([Monitor z 2019 r. poz. 190](#) z późn. zm.);
- Zarządzenie nr 104 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 27 września 2019 r. w sprawie określenia procedury zatrudnienia na stanowisku nauczyciela akademickiego (tekst jednolity: [Monitor UW z 2021 r. poz. 132](#));
- Zarządzenie nr 106 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 27 września 2019 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania konkursu na stanowisko nauczyciela akademickiego na Uniwersytecie Warszawskim (tekst jednolity: [Monitor UW z 2020 r. poz. 388](#)).

Nauczyciele zatrudnieni na stanowiskach badawczo-dydaktycznych są zobowiązani do stałego podnoszenia kwalifikacji przez aktywny udział w polskim i międzynarodowym życiu naukowym. Pracownicy uczestniczący w kształceniu na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* wzorcowo realizują stawiane im wymagania zarówno w działalności publikacyjnej, jak i w realizowaniu grantów. Po parametryzacji dyscyplin obejmującej lata 2017–2021 Uniwersytet Warszawski otrzymał kategorię B+ w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, na co wpływ miała działalność badawcza pracowników Wydziału Polonistyki, ale również ok. 250 pracowników innych jednostek UW. Wysoką jakość prowadzonych w IKP badań potwierdza też duża liczba awansów naukowych uzyskanych przez kadre *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze* od czasu ostatniej parametryzacji w 2016 roku.

Awanse naukowe kadry IKP	łącznie w latach 2017–2024
Stopień naukowy doktora (doktoranci, którzy uzyskali stopień naukowy doktora w trakcie zatrudnienia na Uniwersytecie Warszawskim oraz osoby, które prowadziły zajęcia na kierunku <i>kulturoznawstwo – wiedza o kulturze</i> przed uzyskaniem stopnia, a z którymi stosunek pracy na UW został nawiązany w ciągu 12 miesięcy po jego uzyskaniu)	8
Stopień naukowy doktora habilitowanego	12
Tytuł naukowy profesora	2
RAZEM	22

Najważniejsze osiągnięcia badawcze, dydaktyczne i popularyzatorskie, zarówno indywidualne, jak i zespołowe, związane z organizowanym kierunkiem studiów przedstawione zostały w kryterium 1. raportu, a przede wszystkim w załączonych charakterystykach poszczególnych osób prowadzących zajęcia. W tym miejscu sygnalizujemy, że *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* jest niezmiennie od lat niekwestionowanym liderem najbardziej prestiżowego rankingu szkół wyższych organizowanym przez czasopismo „Perspektywy”. Przedstawiamy również kilka wybranych osiągnięć pracowników badawczo-dydaktycznych IKP z ostatnich trzech lat, które dobrze pokazują, w jaki sposób wykorzystują oni i zarazem podnoszą swoje kwalifikacje w obszarze dydaktyki i popularyzacji nauki, uwzględniając i wzbogacając jednocześnie swój dorobek naukowy.

Ważnym obszarem refleksji podejmowanej w IKP i wykorzystywanej w praktyce dydaktycznej jest status nauk humanistycznych i edukacji (nie tylko akademickiej) wobec przemian i wyzwań współczesności. Od 2024 roku dr Magda Szcześniak jest członkinią Komitetu Polityki Naukowej, ciała doradczego MNiSW odpowiedzialnego za ewaluację realizacji polityki naukowej państwa, w tym namysłu nad wyzwaniami dydaktycznymi w szkolnictwie wyższym związanymi z przemianami medialnymi i technologicznymi. Dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz., jest członkinią Rady Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki, a od 2020 roku wykonawczynią w projekcie *Spółeczne obiegi wiedzy akademickiej*, z udziałem przedstawicieli pięciu uniwersytetów w Polsce, finansowanym w programie

OPUS NCN (kierująca: dr hab. Agata Skórzyńska, prof. UAM). Dr hab. Marta Rakoczy, prof. ucz., w ramach Interdyscyplinarnego Zespołu Badań nad Dzieciństwem, działającego przy Instytucie Etnografii i Antropologii Kulturowej UW pod kierunkiem prof. dr. hab. Magdaleny Radkowskiej-Walkowicz, współtworzyła platformę badawczą i archiwum cyfrowe poświęcone doświadczeniom pandemicznym dzieci i młodzieży „[Młodzi i pandemia](#)”. Natomiast dr hab. Marta Zimniak-Hałajko, prof. ucz., jest autorką ekspertyzy dla Wydawnictw Szkolnych i Pedagogicznych „Edukacja zdalna: diagnoza sytuacji, wyzwania i możliwe rozwiązania”.

Rozwojowi kompetencji dydaktycznych, a przede wszystkim wypracowywaniu i testowaniu nowych metod dydaktycznych znakomicie służy też doświadczenie prowadzenia zajęć, wykładów, warsztatów i szkoleń na innych niż *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* kierunkach studiów, a zwłaszcza w instytucjach i obiegach pozaakademickich. Pracownicy badawczo-dydaktyczni IKP mają na tym polu ogromne doświadczenie. W ostatnich latach prowadzą zajęcia m.in. na Wydziale Socjologii, Wydziale Nauk o Kulturze i Sztuce, Wydziale Historii, Wydziale Zarządzania i Wydziale Artes Liberales, a w ramach międzywydziałowego konsorcjum współtworzą innowacyjny kierunek *studia miejskie*. Wykładają gościnnie lub w ramach stałej współpracy m.in. w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk, Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie, Warszawskiej Szkole Filmowej, Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi i na Uniwersytecie SWPS. Zdobywają również w tym zakresie doświadczenia międzynarodowe, korzystając z programu Erasmus, stypendiów Fulbrighta czy indywidualnych grantów; np. dr Magda Szcześniak prowadzi zdalne zajęcia dla osób studiujących na University of North Carolina Chapel Hill oraz School of Visual Arts New York. Szczególnie cenne, bo pozwalające skonfrontować akademickie doświadczenia dydaktyczne z innymi grupami odbiorców, są wykłady regularnie wygłaszane przez pracowników badawczo-dydaktycznych IKP dla słuchaczy Festiwalu Nauki, Wszechnicy Polskiej czy uniwersytetów trzeciego wieku oraz lekcje dla uczniów szkół podstawowych i liceów prowadzone we współpracy m.in. z Uniwersytetem Otwartym im. Karola Modzelewskiego, Krajowym Funduszem na rzecz Dzieci i Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu.

Wśród podejmowanych przez pracowników IKP licznych działań popularyzujących wiedzę kulturoznawczą warto w tym miejscu wskazać dwa cykle podcastów, które zostały zrealizowane w ramach projektów finansowanych z grantów IDUB UW: *Jak być (nie) mogło* (poświęcony literaturze fantastycznonaukowej przed 1939 rokiem) i *50 twarzy Konkursu* (poświęcony historii Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina). Znakomitą inicjatywą popularyzującą wiedzę na temat odbioru dzieła filmowego i historii polskiego kina jest prowadzona od 2019 roku przez dr hab. Seweryna Kuśmierczyka, prof. ucz., strona internetowa i kanał na YouTube „[Edukacja Spojrzenia](#)”, na którym dostępnych jest ponad 100 materiałów filmowych.

Uniwersytet Warszawski dąży do kształtowania kultury organizacyjnej sprzyjającej ciągłemu uczeniu się oraz dzieleniu się wiedzą i doświadczeniem. Zasady podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników określa zarządzenie Rektora ([Monitor UW z 2021 r. poz. 138](#)). Pracownicy korzystają z kursów organizowanych przez Uniwersytet (darmowych) i poza nim (refinansowanych w całości lub części). Informacje o aktualnej ofercie kursów przekazywane są przynajmniej raz w miesiącu jednostkom UW, są też stale dostępne na stronach <https://kampus.come.uw.edu.pl/> oraz <https://rekrutacja-i-rozwoj.bsp.uw.edu.pl/>. W latach 2021–2024 pracownicy badawczo-dydaktyczni i administracyjni IKP wzięli udział w ponad 130 szkoleniach, kursach i seminariach finansowanych z programów „Zintegrowanego Programu Rozwoju UW”, „Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza”, „Doskonałość dydaktyczna uczelni” oraz środków własnych UW. Szczególną popularnością cieszą się kursy podnoszące kompetencje miękkie, umiejętności społeczne i osobiste, menedżerskie, publikacyjne, specjalistyczne, naukowe i dydaktyczne, z zakresu zarządzania projektami i zarządzania nauką, a także językowe i informatyczne – od początku pandemii COVID-19 pracownicy znacząco podnieśli swoje kompetencje związane z organizowaniem nauczania w trybie zdalnym. W kontekście doskonalenia jakości kształcenia na UW i w poszczególnych jednostkach dydaktycznych wyróżnić trzeba cykl szkoleń organizowanych przez Akademię Zarządzania Dydaktyką Akademicką, których

adresatami byli przede wszystkim kierownicy jednostek dydaktycznych, oraz seminaria z zakresu zapewnienia jakości kształcenia, dobrych praktyk i wsparcia osób w kryzysie psychicznym organizowane w ramach projektu „Doskonałość dydaktyczna uczelni”.

Warto też dodać, że od roku akademickiego 2021/2022 na UW działa skierowany do młodych pracowników badawczo-dydaktycznych program „Młodzi dydaktycy”, którego celem jest pomoc w rozwijaniu kompetencji dydaktycznych młodej kadry. W jednej z edycji uczestniczką była dr Agnieszka Sobolewska związana wtedy z kształceniem na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*.

Aktywność pracowników jest stale monitorowana systemem sprawozdań. Każdy nauczyciel akademicki nie rzadziej niż raz na cztery lata podlega ocenie okresowej. Co prawda pandemia spowodowała zawieszenie przeprowadzania ocen na okres prawie dwóch lat, jednak dzięki temu w roku akademickim 2021/2022 i 2022/2023 oceniono niemal wszystkich nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na *kulturoznawstwie – wiedzy o kulturze*. Wszyscy uzyskali ocenę pozytywną, a przeważająca liczba osób została uznana przez Wydziałową Komisję Oceniającą jako bardzo dobrze lub wyróżniająco spełniająca stawiane pracownikom wymagania.

Podnoszenie kompetencji łączy się z rozwojem zawodowym. Osoby zdobywające kolejne stopnie naukowe, odznaczające się w działalności badawczej i dydaktycznej awansują zawodowo; tym, które odznaczają się zaangażowaniem organizacyjnym, powierza się pełnienie funkcji związanych z koordynowaniem pracy i dydaktyki w ramach kierunku.

Obsadę zajęć na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* planuje się z uwzględnieniem kompetencji posiadanych przez poszczególnych pracowników, stopień trudności zwiększając wraz z przyrostem doświadczenia pracownika. Zajęcia kursowe (wykłady, ćwiczenia, warsztaty metodologiczne na studiach I i II stopnia) powierzane są osobom o już ugruntowanych kompetencjach. Sporadycznie prowadzą je również młodszy nauczyciele akademicki (zatrudnieni na stanowisku asystenta), których dorobek naukowy i zainteresowania badawcze są zbieżne z tematyką kursu. Seminaria licencjackie prowadzą osoby z tytułem przynajmniej doktora, seminaria magisterskie – osoby, które wcześniej przynajmniej raz prowadziły seminarium licencjackie i były promotorami prac dyplomowych na studiach I stopnia. Jeśli wymaga tego program zajęć, a pracownicy badawczo-dydaktyczni IKP nie mogą takich zajęć poprowadzić w ramach pensum dydaktycznego, są one powierzane nauczycielom akademickim z innych jednostek UW. Od wielu lat wykład z historii kultury antycznej na studiach I stopnia prowadzi dr hab. Marek Węcowski, prof. ucz. z Wydziału Historii, a jedną z grup ćwiczeniowych z tego przedmiotu dr Maciej Staniszewski z Instytutu Filologii Klasycznej Wydziału Polonistyki. Zamawiane są również ćwiczenia z logiki i semiotyki, które prowadzą doświadczeni nauczyciele akademicki wskazywani przez Wydział Filozofii. Dążąc do wzbogacenia oferty zajęć do wyboru i poszerzenia prezentowanych studentom metodologii, co roku zapraszamy również osoby spoza stałej kadry IKP do prowadzenia takich zajęć. W roku 2024/2025 konwersatoria dla osób studiujących na *kulturoznawstwie – wiedzy o kulturze* będą prowadzić: dr Jan Burek z Wydziału Historii UW, dr hab. Elżbieta Durys, prof. ucz. z Wydziału Pedagogicznego UW, dr Piotr Filipkowski z Centrum Badań Historycznych PAN w Berlinie i dr hab. Dobrochna Kałwa z Wydziału Historii UW. Z myślą o rozwoju kompetencji dydaktycznych osób dopiero rozpoczynających karierę badawczo-dydaktyczną (przede wszystkim doktorantów) dajemy im również możliwość prowadzenia autorskich konwersatoriów, muszą jednak spełnić określone warunki: zrealizować min. 30 godzin asysty na zajęciach kursowych, poprowadzić samodzielnie 30 godzin zajęć kursowych zamawianych (np. na *hungarystycie, fennistycie, bałtystycie* lub *filologii polskiej*), które są hospitowane przez promotora, a następnie przedstawić dokładny program konwersatorium na zebraniu zakładu, w którym zatrudniony jest promotor, i wykazać się dorobkiem naukowym związanym z tematyką konwersatorium.

Warto w tym miejscu zwrócić również uwagę na strukturę obsad na specjalizacji „Kultura wizualna”, którą mogą realizować osoby studiujące na studiach II stopnia na *kierunku kulturoznawstwo – wiedza*

o kulturze. Obowiązkowe w programie specjalizacji zajęcia prowadzą w zdecydowanej większości osoby, które odpowiedzialne były za przygotowanie programu zajęć z antropologii kultury wizualnej (studia I stopnia) i podręcznika do tego przedmiotu, a także realizowały zespołowy grant OPUS NCN *Kultura wizualna w Polsce: języki, pojęcia, metaobrazy* oraz publikowały zespołowe i indywidualne monografie dotyczące historii, teorii i praktyk kultury wizualnej.

Oceny uzyskiwane przez poszczególne osoby w wypełnianych przez studentów ankietach ewaluacyjnych Pracowni Ewaluacji Jakości Kształcenia (PEJK) są jednym z czynników wpływających na powierzanie pracownikom poszczególnych typów zajęć dydaktycznych. Po zakończeniu każdego roku akademickiego Kierownik Jednostki Dydaktycznej przedstawia Radzie Dydaktycznej zbiorczy raport porównujący ogólne wyniki uzyskane przez nauczycieli w poszczególnych kategoriach na każdym z kierunków organizowanych na Wydziale Polonistyki. Osoby prowadzące zajęcia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* niemal bez wyjątków są wysoko oceniane w ankietach studenckich. Co ważne, dotyczy to również zajęć prowadzonych przez osoby z zewnątrz oraz doktorantki i doktorantów.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Wszystkie zajęcia dla osób studiujących na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* – z wyłączeniem zajęć ogólnouniwersyteckich, wychowania fizycznego i lektoratów – odbywają się w budynku Instytutu Kultury Polskiej na kampusie centralnym UW. W budynku do celów dydaktycznych wykorzystywanych jest siedem sal, w których może swobodnie uczestniczyć w zajęciach od 17 osób (najmniejsza sala, w której prowadzone są seminaria i warsztaty dla niewielkich grup) do 88 osób (sala wykładowa). Wszystkie sale zajęciowe wyposażone są w tablice ścienne kredowe, ekrany i projektory multimedialne lub telewizory LCD, komputery stacjonarne ze stałym łączem internetowym i możliwością podłączenia komputerów przenośnych, odpowiednie do wielkości sal nagłośnienie oraz rolety i regulowane oświetlenie. Dodatkowo istnieje możliwość podłączenia profesjonalnego sprzętu do wideokonferencji, co pozwala na przykład na hybrydowe spotkania z gośćmi zaproszonymi na konkretne zajęcia. Takie wyposażenie sprawia, że w każdej sali można w trakcie zajęć korzystać z materiałów dydaktycznych (przede wszystkim audiowizualnych) zarówno przygotowanych wcześniej przez osoby prowadzące i uczestniczące w zajęciach, jak i dostępnych *online*. Wyposażenie sal jest stale monitorowane, a ewentualne problemy techniczne zgłaszane są na bieżąco do pracowników Sekcji Gospodarczej Wydziału Polonistyki. Konieczność przeglądów infrastruktury dydaktycznej została sformalizowana zarządzeniem nr 7 Dziekana Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 12 stycznia 2024 r. ([DWPL z 2024 r. poz. 8](#)). W razie konieczności i z uwzględnieniem możliwości finansowych jednostki sprzęt komputerowy i audiowizualny w salach zajęciowych jest modernizowany, by był lepiej dostosowany do zmieniających się potrzeb dydaktycznych (np. wideokonferencje czy zajęcia hybrydowe). W budynku IKP znajduje się również mniejszy pokój (poziom 2), w którym można prowadzić egzaminy dyplomowe lub indywidualne konsultacje. Do dyspozycji przedstawicieli IKP w Radzie Samorządu Studenckiego Wydziału Polonistyki oddana została niewielka sala (poziom 2), w której organizują oni swoje spotkania i przygotowują większe wydarzenia odbywające się w przestrzeni IKP (przede wszystkim coroczny kiermasz charytatywny).

Osoby studiujące w IKP mogą korzystać z szatni (poziom -1) i kilku kameralnych przestrzeni wypoczynkowych (poziomy 0, 1 i 2), w których znajdują się fotele, sofy, pufy oraz stoliki i krzesła. W zależności od pogody istnieje możliwość wystawienia (dostępnych w szatni) leżaków na patio przed wejściem do IKP od strony głównego dziedzińca UW. W budynku znajduje się sześć toalet (poziomy -1 i 0), w tym dwie dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, w jednej toalecie dostępny jest przewijak, w trzech „Różowa Skrzyneczka” ze środkami higienicznymi. Na portierni dostępna jest apteczka, a na poziomie 0 defibrylator AED – do jego używania przeszkolona jest obsługa portierni i sekretariatu. Do dyspozycji studentek i studentów są dwa automaty z przekąskami i zimnymi napojami, jeden automat z ciepłymi napojami, baniak z wodą źródlaną oraz „kącik kawowy”, w którym

dostępne są czajnik, kubki, kawa i herbata, a także kuchenka mikrofalowa do podgrzewania posiłków. Na terenie kampusu centralnego UW znajduje się uniwersytecka stołówka i kilka innych punktów gastronomicznych. Informuje nich mapa „[Otwarty Kampus](#)” przygotowana we współpracy z Zespołem Sztuk Społecznych i osobami studiującymi w Instytucie. W budynku IKP działa ogólnodostępna sieć internetowa, z której mogą korzystać osoby posiadające odpowiedni sprzęt (hasło sieciowe dostępne jest na portierni). W szerokim korytarzu (poziom 0) oddane są również do stałego użytku studentek i studentów trzy stanowiska komputerowe z dostępem do internetu.

Dokładamy wszelkich starań, aby budynek IKP, który w 2004 roku otrzymał Grand Prix w konkursie „Warszawa bez barier”, zaspokajał potrzeby osób z niepełnosprawnościami. Od bramy głównej UW osoby poruszające się na wózkach mogą bezpiecznie dotrzeć do wejścia do budynku od strony głównego dziedzińca bez konieczności pokonywania schodów czy wzniesień. Budynek jest wyposażony w przestronną windę dostosowaną do potrzeb osób z niepełnosprawnościami ruchowymi oraz niewidzących lub słabowidzących. Z jej pomocą mogą one dotrzeć na wszystkie kondygnacje budynku. Staramy się, aby poruszanie się po budynku było komfortowe dla osób niewidzących lub słabowidzących – służą temu między innymi numery sal zapisane również alfabetem Braille’a. Wielkość i rozkład sal dydaktycznych i przestrzeni wypoczynkowych są w zdecydowanej większości dobrze dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a w razie potrzeby osoby te mogą liczyć na pomoc osoby dyżurującej w portierni, choćby w zajęciu wygodnego miejsca w sali.

System biblioteczny na Wydziale Polonistyki tworzą cztery biblioteki – dwie w gmachu głównym Wydziału, jedna w siedzibie Instytutu Sławistyki Zachodniej i Południowej, jedna w siedzibie Instytutu Filologii Klasycznej. Aktualne zasoby bibliotek to książki i czasopisma (gromadzone zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej), bazy danych – krajowe i międzynarodowe – związane z profilem naukowym Wydziału i wspierające aktywność naukowo-badawczą i dydaktyczną pracowników naukowych i studentów. W bibliotekach zbiory gromadzone są również na podstawie sylabusów zajęć dydaktycznych oraz na zamówienie kadry naukowo-dydaktycznej. Biblioteki (w tym czytelnie) wyposażone są w miejsca do pracy indywidualnej i grupowej dla studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych oraz stanowiska komputerowe z dostępem do internetu.

Studenci *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze* korzystają przede wszystkim z [Biblioteki im. Wacława Borowego](#), która realizuje zadania wyznaczone przez trzy instytuty: Instytut Literatury Polskiej, Instytut Kultury Polskiej i Instytutu Polonistyki Stosowanej. Strona biblioteki udostępnia regularnie aktualizowane linki do ważnych z punktu widzenia kulturoznawców katalogów, bibliografii i baz (np. [FBC Pionier](#), [Polona](#), [Academica](#)). Biblioteka na bieżąco gromadzi, opracowuje i udostępnia książki (obecnie ok. 95 tysięcy woluminów), czasopisma (obecnie ok. 320 tytułów), wydawnictwa audiowizualne i elektroniczne dotyczące literaturoznawstwa (teoria i historia literatury, krytyka literacka, poetyka, komparatystyka, socjologia literatury) i kulturoznawstwa (historia i antropologia kultury, socjologia i antropologia współczesności, historia i antropologia teatru, antropologia kultury wizualnej i filmoznawstwo, animacja kultury) – w tym podręczniki i skrypty do zajęć kursowych prowadzonych na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. W księgozbiornie znajdują się również podstawowe publikacje z obszaru nauk humanistycznych: historii, filozofii, estetyki, religioznawstwa, pedagogiki, psychologii, bibliologii. Biblioteka prowadzi zautomatyzowany katalog zbiorów w systemie MAK, a od października 2022 roku udostępnia książki w ramach ogólnouniwersyteckiego Systemu Informacyjno-Bibliotecznego. Obecnie czytelnicy mają dostęp do zasobów katalogowych biblioteki zarówno poprzez katalog lokalny, jak i katalog Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie. Użytkownicy przyzwyczajeni do tradycyjnych form informacji o zasobie biblioteki mają również dostęp do katalogu kartkowego, który nadal jest aktualizowany.

Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego jest ważnym miejscem pracy naukowej dla studentek i studentów IKP, oferuje również usługę wypożyczeń międzybibliotecznych i szeroki zakres woluminów w wolnym dostępie. Korzystając ze strony BUW, użytkownicy z UW mogą zapoznać się z [e-czasopismami](#) i [bazami online](#), z których wybrane są szczególnie przydatne w studiach prowadzonych w IKP (np. JSTOR). Dla osób rozpoczynających studia I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza*

o kulturze na początku roku akademickiego (podczas dni adaptacyjnych) organizowane jest szkolenie biblioteczne prowadzone przez pracownika BUW, które pozwala zapoznać się ze zbiorami i sposobami ich użytkowania.

W Warszawie nie brakuje również innych ważnych bibliotek, z których chętnie korzystają studenci IKP, np. Biblioteka Narodowa, Biblioteka Publiczna m. st. Warszawy (tu szczególnie warta uwagi jest kolekcja warszawianów). Biblioteki pozauniwersyteckie zwykle digitalizują częściowo swoje zbiory i udostępniają je online (np. [Mazowiecka Biblioteka Cyfrowa](#)), co znacznie ułatwia korzystanie z nich – również osobom prowadzącym zajęcia, które mogą w ten sposób udostępnić studentom wybrane lektury.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym ma w Instytucie Kultury Polskiej długą tradycję i opiera się na podstawowym założeniu sformułowanym w [Misji IKP](#): „W naszym programie od początku istotne było żywe odniesienie do życia społecznego i materii kultury oraz powiązanie refleksji z działaniem w kulturze”. W tym duchu od lat zarówno władze IKP, jak i wszyscy pracownicy badawczo-dydaktyczni dbają, by realizowane w IKP projekty badawcze i prowadzone na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* zajęcia na różne sposoby otwierały się na pozaakademicką rzeczywistość społeczną, były zaangażowane i angażujące w dialog i współdziałanie. Ze względu na specyfikę badawczo-dydaktyczną IKP współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym opiera się przede wszystkim na instytucjach publicznych (kulturalnych i samorządowych), organizacjach pozarządowych i środowiskach nieformalnych (artystycznych i aktywistycznych). Niezależnie od formy, jaką ta współpraca przybiera, dokaładamy wszelkich starań, by angażowała ona także społeczność studencką – w ramach zajęć dydaktycznych oraz działań i projektów pozauczelnianych.

W ostatnich latach współpraca z interesariuszami zewnętrznymi obejmuje przede wszystkim:

1. [Konsultowanie programów studiów](#) I i II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* – ten aspekt współpracy został szeroko omówiony w kryterium 10. raportu.
2. [Podpisywanie umów o współpracy](#) z interesariuszami zewnętrznymi i realizowanie naukowych, dydaktycznych i społecznych celów zdefiniowanych w umowach.

Na podstawie umowy podpisanej w 2014 roku między IKP a Muzeum Auschwitz-Birkenau średnio co dwa lata osoby studiujące na *kulturoznawstwie – wiedzy o kulturze* biorą udział w trzydniowym konwersatorium wyjazdowym w Muzeum Auschwitz-Birkenau. Na miejscu uczestniczą w zwiedzaniu studyjnym byłego obozu (specjalistyczny, poszerzony program) oraz w wykładach i prelekcjach przygotowanych przez pracowników Muzeum. Konwersatorium wyjazdowe jest elementem finalnym półrocznego konwersatorium stacjonarnego prowadzonego przez dr hab. Justynę Kowalską-Leder.

W lutym 2024 roku podpisane zostało porozumienie między IKP a Stowarzyszeniem Katedra Kultury wyznaczające kolejny etap prowadzonej od wielu lat współpracy. Do najważniejszych celów należy realizacja wspólnych działań edukacyjnych i społeczno-kulturalnych, organizacja konferencji i innych wydarzeń o charakterze dydaktycznym, naukowym i badawczym, publikacja książek i czasopism oraz integrowanie środowiska studentów i absolwentów IKP i podnoszenie ich kompetencji zawodowych.

3. [Włączanie interesariuszy zewnętrznych w proces dydaktyczny](#) przede wszystkim na dwa sposoby: poprzez zapraszanie przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego do współprowadzenia (zwykle w charakterze gości) zajęć dydaktycznych na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* oraz realizowanie zajęć w wybranych instytucjach kultury i organizacjach pozarządowych (wizyty studyjne). Takie formy współpracy są najczęściej inicjowane przez osoby prowadzące zajęcia i pozwalają na wzbogacenie i zróżnicowanie oferty dydaktycznej, wypracowanie innowacyjnych metod dydaktycznych, osiąganie założonych w sylabusach zajęć efektów uczenia się oraz bezpośrednie

zapoznanie studentów ze specyfiką działania tych instytucji, a w konsekwencji poszerzenie wiedzy i kompetencji niezbędnych do podjęcia pracy w sektorze kultury.

4. Włączanie studentów w przedsięwzięcia realizowane we współpracy z interesariuszami zewnętrznymi. Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* uczestniczą m.in. w badaniach archiwów wybranych instytucji i dokumentowaniu ich bieżącej działalności, współorganizowaniu wydarzeń kulturalnych i artystycznych oraz realizowaniu indywidualnych i grupowych projektów badawczych i społecznych będących efektem współpracy z zewnętrznymi instytucjami. Przedsięwzięcia te w wielu przypadkach mają bezpośredni związek z zajęciami dydaktycznymi, często jednak skutkują także nawiązaniem długofalowej współpracy z instytucjami – studenci i absolwenci chętnie korzystają z możliwości zdobycia doświadczenia zawodowego w formie wolontariatu, płatnych lub bezpłatnych staży czy – zwłaszcza po zakończeniu studiów – pracy etatowej. Taka ścieżka zawodowa sprawia, że studenci, a przede wszystkim absolwenci IKP znajdują zatrudnienie w licznych warszawskich, krajowych i zagranicznych instytucjach kultury, co z kolei naturalnie skutkuje nawiązaniem i podtrzymywaniem współpracy IKP z tymi instytucjami. Ponadto osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* mogą również uczestniczyć we współorganizowanych przez Wydział Polonistyki Humanistycznych Dniach Kariery (ostatnia edycja odbyła się w październiku 2023 roku), których celem jest stworzenie przestrzeni pozwalającej studentom studiów humanistycznych zapoznać się z wymaganiami rynku pracy, a także nawiązać kontakt z przedstawicielami różnego rodzaju wydawnictw, firm, organizacji oraz instytucji kultury.

5. Indywidualną współpracę pracowników badawczo-dydaktycznych IKP z interesariuszami zewnętrznymi, dzięki której poszerzają oni swoje kompetencje związane z praktycznymi potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego i wykorzystują je podczas zajęć dydaktycznych. Działania te obejmują również indywidualne projekty badawcze, artystyczne i społeczne realizowane przez pracowników IKP we współpracy z licznymi instytucjami kultury i organizacjami pozarządowymi. W wyjątkowych sytuacjach pracownicy badawczo-dydaktyczni są również zatrudnieni w zewnętrznych instytucjach – w ostatnim czasie dr hab. Marta Rakoczy, prof. ucz. została kierowniczką Korczakianum (Oddział Muzeum Warszawy), a dr hab. Marcin Napiórkowski, prof. ucz. dyrektorem Muzeum Historii Polski.

Współpraca IKP z otoczeniem społeczno-gospodarczym rozwija się zatem wielowymiarowo i skutkuje licznymi i bardzo zróżnicowanymi projektami i osiągnięciami naukowymi, dydaktycznymi, artystycznymi, społecznymi i organizacyjnymi – angażującymi zarówno pracowników badawczo-dydaktycznych, jak i społeczność studencką IKP. Co więcej, opisane w punktach 3, 4 i 5 główne sposoby nawiązywania i podtrzymywania współpracy z interesariuszami zewnętrznymi wzajemnie się uzupełniają i przenikają. W związku z tym, że trudno byłoby wymienić wszystkie formy współpracy z ostatnich lat, na potrzeby raportu wybieramy kilka przykładów, które pozwolą najpełniej zaprezentować wpływ otoczenia społeczno-gospodarczego na rozwój kierunku i kadry badawczo-dydaktycznej, doskonalenie programu studiów kulturoznawczych w IKP oraz zdobywanie przez osoby studiujące na studiach I i II stopnia wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych do rozwoju intelektualnego i zawodowego.

Na studiach I i II stopnia intensywna współpraca z podmiotami zewnętrznymi odbywa się w ramach ćwiczeń, warsztatów i konwersatoriów – każdego roku takie działania realizowane są w trakcie ok. 30–40 różnych zajęć. Dobrym przykładem są ćwiczenia „Uczestnictwo w kulturze” (I stopień, II rok), które zgodnie z przypisanymi efektami uczenia się zakładają uzyskanie wiedzy na temat najważniejszych zjawisk i problemów związanych z partycypacją społeczną, uczestnictwem w kulturze i dostępem do kultury, a także umiejętności związanych z badaniem instytucji kultury i projektowaniem działań w kulturze oraz kompetencji społecznych niezbędnych do pracy w sektorze kultury. Z tego względu integralną częścią procesu dydaktycznego są wizyty studyjne w instytucjach kultury. W roku akademickim 2023/2024 takie wizyty – powiązane z analizą struktury organizacyjnej i współpracy z otoczeniem społecznym, spotkaniami z pracownikami oraz zwiedzaniem wystaw – odbyły się m.in. w Muzeum Woli (Oddział Muzeum Warszawy) i Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Na

studiach II stopnia zajęciami, które w programie uwzględniają albo wizyty w instytucjach, albo udział zaproszonych przedstawicieli tych instytucji w spotkaniach w IKP, jest m.in. warsztat „Media w kulturze współczesnej” (I rok). W ostatnich latach osoby uczestniczące w tych zajęciach miały na przykład możliwość uczestniczenia w wyjeździe studyjnym do Stoczni Gdańskiej – badaniu tej dezindustrializującej się przestrzeni, jej nowych i starych instytucji, poznawaniu pracowników i realizacji własnych projektów badawczych. Na specjalizacji „Kultura wizualna”, którą studenci mogą realizować na studiach II stopnia, zajęciami opierającymi się na współpracy z otoczeniem są przede wszystkim warsztaty krytyczne. Celem zajęć jest doskonalenie krytycznego warsztatu analitycznego i pisarskiego zorientowanego – w zależności od wybranej grupy – na sztukę współczesną lub kulturę wizualną, w związku z tym ważnym elementem procesu dydaktycznego są wyjścia do muzeów, galerii czy na wydarzenia festiwalowe oraz spotkania z kuratorami i artystkami. Dodatkowo kilka razy w roku organizowane są integracyjne spotkania dla obu roczników specjalizacji w warszawskich instytucjach kultury (np. oprowadzania kuratorskie po wystawach).

Szczególnie intensywnie współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym rozwijana jest w ramach zajęć do wyboru z oferty IKP przeznaczonych dla osób studiujących na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Świetnym przykładem zajęć, które umożliwiły jednocześnie rozwój naukowy oraz zdobycie umiejętności kuratorskich i doświadczeń zawodowych osobom w nich uczestniczącym, były w ostatnich latach konwersatoria mgr Sary Herczyńskiej „Muzeum – interwencje” (2021/2022) i „Hakowanie muzeum” (2022/2023) zorganizowane przy współpracy z Muzeum Władysława Broniewskiego (Oddział Muzeum Literatury w Warszawie), polegające na pracy badawczej w archiwach muzeum, przeprowadzeniu pogłębionych wywiadów z pracownikami i przygotowaniu dwóch wystaw w formie interwencji muzealnych: „[Domowniczk](#)” (wystawa dotycząca kobiet związanych z domem-muzeum) i „[Ciepło-zimno](#)” (wystawa dotycząca przedmiotów z kolekcji muzeum). Przykładem inaczej pomyślanej i konsekwentnie realizowanej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym może być prowadzony w IKP od 2019 roku przez dr Weronikę Parfianowicz cykl otwartych wykładów „Przed końcem”, poświęconych różnym wymiarom kryzysu ekologicznego i klimatycznego (w tym wyzwaniom społecznym związanym z tymi kryzysami). Gośćmi są ekspertki i aktywiści reprezentujący różne dyscypliny i instytucje. Wśród osób występujących w ostatnich latach byli m.in. Przemysław Wielgosz (Le Monde Diplomatique), Bohdan Pękalski (Fundacja Batorego), Justyna Drath (działaczka społeczna), Jarosław Urbański (socjolog). Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* mogą realizować wykład jako przedmiot do wyboru z oferty IKP.

W ofercie zajęć do wyboru można znaleźć również prowadzone od 2010 roku przez pracowników badawczo-dydaktycznych (wspartych przez doktorantów) Zakładu Historii Kultury IKP objazdy historyczno-kulturowe. Objazd (rozliczany jako semestralne konwersatorium) polega na kilkudniowym pobycie studyjnym w wybranym mieście lub regionie Polski (czasami również poza jej granicami). W ostatnich latach celem objazdów były: Kraków, Wrocław, Kurpie i Mazowsze Północne, Kujawy, Górny Śląsk. Wyjazd poprzedzony jest lekturą istotnych dla *genius loci* książek, tekstów czy obejrzeniem filmów, niekiedy również merytorycznym spotkaniem podejmującym wybrane wątki. W trakcie objazdu osoby uczestniczące słuchają referatów wygłaszanych przez koleżanki i kolegów z grupy i opiekunów objazdu, spotykają się z mieszkańcami i przedstawicielami lokalnych instytucji (animatorami, badaczami, twórcami), wizytują obiekty historyczne, muzea itp. Nieodłącznym elementem objazdów są dyskusje merytoryczne o czytanych tekstach, oglądanych miejscach i przeżytych doświadczeniach. Objazdy są unikalną propozycją dydaktyczną zakładającą intensywną współpracę z otoczeniem społecznym – to studium przypadku z dużym naciskiem na doświadczenie empiryczne i samodzielną interpretację.

Spośród wielu form współpracy z otoczeniem społecznym i instytucjami kultury nawiązywanych przez pracowników badawczo-dydaktycznych IKP (więcej na ten temat w indywidualnych charakterystykach nauczycieli akademickich) warto w tym miejscu wskazać te, które bezpośrednio wiążą się z aktualnie realizowanymi przez nich badaniami, przekładają na program zajęć i stosowane metody dydaktyczne, angażują osoby studiujące i jednocześnie wywierają istotny wpływ społeczno-kulturowy. Dr Ewelina

Godlewska-Byliniak rozwija współpracę z [Centrum Sztuki Włączającej](#) – współprowadzi dział wydawniczo-badawczy, który organizuje otwarte wykłady i dyskusje oraz wydaje serię książek „Odzyskiwanie obecności”. Opracowania te z kolei stanowią podstawę prowadzonych przez dr Godlewską-Byliniak zajęć dotyczących niepełnosprawności (np. konwersatorium „Niezwykłe ciała”). Podczas konferencji zorganizowanej przez Centrum Sztuki Włączającej i Akademię Teatralną „Pokaż język: nowe języki, estetyki i kondycje w teatrze” dr Godlewska-Byliniak współprowadziła warsztaty dotyczące krytyki teatralnej sztuki tworzonej przez osoby z niepełnosprawnościami, a wśród aktywnych uczestników były dwie osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Dr Piotr Kubkowski jako współzałożyciel i członek zarządu współpracuje z [Towarzystwem Krajoznawczym „Krajobraz”](#) (TKK), realizującym zadania bliskie koncepcji animacji kultury. Jest współautorem publikacji mapowych i przewodnikowych oraz współorganizatorem licznych działań terenowych (programy popularyzacji wiedzy, wycieczki, oprowadzania), wyznaczających oraz wpisujących się w nurt tzw. nowego krajoznawstwa. W działaniach TKK biorą udział osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* oraz absolwenci IKP. Działalność TKK ma również ścisły związek z zajęciami (m.in. historia kultury polskiej XIX wieku i warsztat metodologiczny na studiach I stopnia) oraz badaniami prowadzonymi przez dr. Kubkowskiego w aktualnie realizowanych projektach grantowych IDUB UW i SONATA NCN. Dr hab. Małgorzata Litwinowicz-Drożdźiel, prof. ucz. od wielu lat zajmuje się działalnością naukową, edukacyjną i popularyzatorską w obszarze historii mówionej i sztuki opowiadania. Jest współzałożycielką [Stowarzyszenia „Grupa Studnia O.”](#), w latach 2006–2018 kierowała Międzynarodowym Festiwalem Sztuki Opowiadania. Animuje też ruch opowiadaczy historii, prowadząc warsztaty z opowiadania historii i pracy z dokumentami osobistymi we współpracy z zewnętrznymi instytucjami (w latach 2020–2024 m.in. z Muzeum POLIN, Mazowieckim Instytutem Kultury, Państwowym Muzeum Etnograficznym, Muzeum Adama Mickiewicza w Śmiełowie i Taborem Opowiadaczy w Przysiółku Cegielnia). Te doświadczenie przekładają się na sposób prowadzenia, a przede wszystkim program zajęć realizowanych na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* (m.in. warsztat metodologiczny „Historia mówiona – metody i praktyki” na studiach I stopnia oraz seminarium magisterskie na studiach II stopnia).

Niezwykle ważną i cenną formą współpracy z otoczeniem społecznym – zainicjowaną i konsekwentnie realizowaną, co szczególnie warto podkreślić, nie przez kadre, ale osoby studiujące w IKP, działające w grupie [IKP dla](#) – nieformalnej i przekształcającej się wraz z rozpoczynaniem studiów przez kolejne roczniki – jest organizowany od 2016 roku (z wyjątkiem pandemicznych lat 2020 i 2021) kiermasz charytatywny. Studentki i studenci gromadzą przedmioty na kiermasz, nawiązując kontakty z instytucjami kultury, firmami, wydawnictwami, mediami, grupami aktywistycznymi, artystkami i projektantami oraz wspólnie wybierają cel, na który przeznaczone zostaną zebrane środki finansowe. Co roku udaje się w ten sposób zebrać ok. 15 tys. złotych (rekordowo ponad 30 tys. złotych), które w ostatnich latach wsparły działalność m.in. Grupy „Podróżnych ugościć”, Stowarzyszenia Egala i Fundacji Serce Miasta.

W Instytucie Kultury Polskiej współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym monitorowana jest przede wszystkim z uwzględnieniem perspektywy osób studiujących na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* jako najważniejszych odbiorców tej działalności. Studenci mają możliwość oceny tej współpracy oraz rysujących się w związku z nią perspektyw rozwoju zawodowego w ankietach ewaluacyjnych na koniec semestru (często podkreślają w nich, jak cenna jest możliwość spotkania z przedstawicielami instytucji kultury i poznania od wewnątrz funkcjonowania sektora kultury) oraz w badaniach społeczności studenckiej przeprowadzonych w IKP w semestrze letnim roku 2022/2023 i 2023/2024 (szczegółowe informacje w kryterium 10.).

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

W programie studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*, zwłaszcza na studiach I stopnia, duży nacisk położony jest na historię kultury polskiej i rodzimą kulturę współczesną oraz

zjawiska i instytucje specyficzne dla sektora kultury w Polsce. Bardzo istotnym elementem wyrażonym w kierunkowych efektach uczenia się (I stopień: K_W02, K_W03, K_U07 i K_K05; II stopień: K_W06, K_U08 i K_K05) jest jednak uwypuklenie tego, że polska kultura kształtowała się i wciąż jest kształtowana w szerszym kontekście europejskim i światowym, ze szczególnym uwzględnieniem kultur ościennych. Formułując efekty uczenia się, zarówno kierunkowe, jak i odnoszące się do konkretnych zajęć z programu studiów, podkreślamy również, że refleksja o kulturze (teoretyczna, historyczna i analityczna) możliwa jest jedynie z uwzględnieniem aktualnych tendencji rozwojowych nauk o kulturze w Polsce i na świecie. A zatem nawet jeśli w programie zajęć kultura polska jest szczególnie często przedmiotem namysłu, to refleksja ta jest umocowana w metodologiach wypracowanych na gruncie światowej humanistyki. Doskonaleniu umiejętności korzystania z wybranej literatury przedmiotu w języku obcym podporządkowana jest konieczność posługiwania się przez studentów językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 (studia I stopnia) lub B2+ (studia II stopnia).

Osoby studiujące na studiach I stopnia realizują na I i II roku studiów łącznie 240 godzin lektoratu wybranego języka nowożytnego oraz przystępują do egzaminu z wybranego języka obcego na poziomie B2. Na studiach II stopnia osoby studiujące zaliczają obowiązkowo min. 30 godzin (2 ECTS) zajęć translatorskich lub w języku obcym. Wśród zajęć do wyboru z oferty IKP proponujemy co roku przynajmniej jedno translatorium (zwykle z języka angielskiego, niekiedy też francuskiego – o ile spotka się z zainteresowaniem), studenci mogą jednak realizować również zajęcia ogólnouniwersyteckie w języku obcym (co roku oferta takich zajęć na UW jest szeroka). Co dwa, trzy lata w ofercie zajęć do wyboru na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* dostępne jest też konwersatorium w języku angielskim. W roku 2023/2024 będzie to konwersatorium prowadzone gościnnie przez dr. Piotra Filipkowskiego z IFiS PAN „Niemieckie obozy koncentracyjne – od świadectw do teorii”. Spotkania w IKP będą odbywały się w języku polskim, jednak dwa kilkudniowe wyjazdy (kluczowe w programie zajęć i obowiązkowe dla osób chcących uzyskać zaliczenie) do Berlina i do Muzeum Auschwitz-Birkenau będą wymagały od uczestników posługiwania się językiem angielskim, ponieważ w wykładach, warsztatach i wizytach studyjnych będą brali udział również studenci z Uniwersytetu w Bielefeld i Touro University w Berlinie oraz badacze z tych uczelni, prof. Kornelia Kończal i prof. Stephan Lehnstaedt. Konwersatorium będzie dla osób studiujących na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* okazją nie tylko do doskonalenia znajomości języka angielskiego (dyskusje, własne referaty, krótkie prace zaliczeniowe), ale również do pracy w międzynarodowym środowisku studentów i badaczy. Pozostałe przedmioty na studiach I i II stopnia prowadzone są w języku polskim, ale – zwłaszcza na studiach magisterskich i na zajęciach konwersatoryjnych – w trakcie zajęć studenci często czytają lektury w języku angielskim udostępniane przez prowadzących w formie elektronicznej.

Umieździarodowienie procesu kształcenia i programu studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* opiera się jednak nie tylko na ofercie zajęć prowadzonych w językach obcych, ale również na obecności w programach zajęć perspektyw transkulturowych i komparatystycznych. Na studiach I stopnia dotyczy to m.in. ćwiczeń z antropologii kultury, wykładu z historii kultury polskiej do końca XVIII wieku w kontekście europejskim oraz wykładu i ćwiczeń z historii kultury antycznej, natomiast na studiach II stopnia m.in. ćwiczeń z mediów w kulturze współczesnej i teorii tożsamości. Na studiach I stopnia szerszy kontekst kulturowy najbardziej bezpośrednio wprowadzany jest w ramach ćwiczeń z historii kultur obcych – w semestrze zimowym i letnim na II roku studiów studenci wybierają jedną z trzech grup sprofilowanych tematycznie. W ostatnich trzech latach w tym bloku zajęć dostępne były ćwiczenia z historii kultury czeskiej, francuskiej, skandynawskiej, państw bałtyckich, żydowskiej i ukraińskiej, a w roku 2024/2025 po raz pierwszy oferta zajęć została poszerzona o historię kultury amerykańskiej i historię kultury Watykanu.

W ofercie zajęć do wyboru w roku 2024/2025 dostępne są również liczne konwersatoria, które sprzyjają poszerzaniu wiedzy z zakresu kultur obcych i poznawaniu aktualnych perspektyw badawczych światowej humanistyki, m.in.: „Kino amerykańskie lat 70. XX wieku”, „Zdrowie w kulturze: interdyscyplinarne wprowadzenie do *critical health studies*”, „Wyparte topografie nowoczesności. Konwersatorium postkolonialne”, „*Animal studies*: wybrane problemy i różne zwierzęta”, „Dinozaur,

mysz i morska gąbka. Historia amerykańskiej animacji”, „Formy doświadczenia kulturowego w literaturze XX wieku”, „RuPaul a sprawa polska. O dragu współcześnie”. Konwersatoria prowadzone w IKP bywają również okazją do jednoczesnego podnoszenia poziomu umiędzynarodowienia i współpracy z otoczeniem społecznym. Dobrym przykładem może być konwersatorium dr. Marcina Boguckiego, który (korzystając ze wsparcia finansowego Funduszu Doskonałości Dydaktycznej UW) zorganizował w 2023 roku wyjazd studencki do Bochum na Festival Campus na Ruhrtriennale, podczas którego studenci uczestniczyli w zajęciach warsztatowych, spotkaniach z twórcami oraz spektaklach i performansach. Natomiast dr Agata Łukasza prowadząca konwersatorium postkolonialne nawiązała stałą współpracę z Alliance for Black Justice in Poland, która opiera się na spotkaniach z zaproszonymi gośćmi i działaniach wolontariackich.

Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* mają również możliwość spotykania się z wykładowcami z ośrodków zagranicznych na wykładach gościnnych oraz podczas otwartych seminariów i warsztatów organizowanych regularnie w IKP. Zaproszenia na takie spotkania są rozsyłane pocztą uniwersytecką oraz udostępniane na stronie i w mediach społecznościowych IKP. W latach 2020–2024 Instytut organizował lub współorganizował przyjazdy badaczek i badaczy m.in. z Collège de France i Eur’Orbem z Sorbonne-Université, Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales (Francja), Uniwersytetu w Bergen (Norwegia), Ukraińskiego Uniwersytetu Katolickiego we Lwowie (Ukraina), Uniwersytetu Karola w Pradze, Uniwersytetów w Lipsku oraz Tybindze (Niemcy), Uniwersytetów w Oxfordzie, Nottingham i Herfordshire (Wielka Brytania), New York University (USA), Uniwersytetu w Reykjaviku (Islandia), Uniwersytetu w Albercie (Kanada) i wielu innych ośrodków.

Podnoszeniu stopnia umiędzynarodowienia służą szkoły letnie, w których regularnie uczestniczą osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* (więcej o tych projektach w kryterium 8.). Mobilności (zwłaszcza dłuższym wyjazdom zagranicznym) studentów *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze* sprzyja jednak przede wszystkim program Erasmus. Osoby zainteresowane zagranicznymi studiami częściowymi w ramach umów wydziałowych mają możliwość wyjeżdżania do 30 uczelni w 15 krajach partnerskich, a także uczestniczenia we współorganizowanych z innymi uczelniami wymianach typu *blended mobility* (część wirtualna realizowana w Polsce, część stacjonarna – w międzynarodowej grupie podczas wyjazdu). Studenci zachęceni są też do brania udziału w zdalnych zajęciach prowadzonych w ramach Sojuszu 4EU+. W ofercie dostępne są zajęcia prowadzone przez wykładowców Uniwersytetu Sorbońskiego, Uniwersytetu Paris-Panthéon-Assas, Uniwersytetu w Heidelbergu, Uniwersytetu Karola w Pradze, Uniwersytetu Kopenhaskiego, Uniwersytetu w Mediolanie i Uniwersytetu Genewskiego.

Osobom kierowanym na zagraniczne studia częściowe przyznawana jest indywidualną organizacja studiów (§ 26 ust. 4 pkt 5 Regulaminu Studiów na Uniwersytecie Warszawskim, [Monitor UW z 2019 r. poz. 186](#) z późn. zm.). Wszystkie osiągnięcia zdobyte na uczelni goszczącej są wliczane do programu studiów, ponadto – na podstawie przedmiotów równoważnych – studenci uczestniczący w programach wymiany są zwalniani z obowiązku realizacji ich odpowiedników przewidzianych w programie studiów. Zasady ekwiwalentyzacji określa uchwała nr 37 Rady Dydaktycznej z dnia 25 czerwca 2021 roku w sprawie określenia maksymalnej liczby punktów ECTS uzyskanych z zaliczenia przedmiotów równoważnych, które są podstawą do zaliczenia etapu studiów lub całego programu studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* ([DRD z 2021 r. poz. 218](#)).

Bardzo cenna jest również możliwość odbycia zagranicznych praktyk studenckich i absolwenckich w ramach programu Erasmus. Studenci mają możliwość sprawdzenia się w międzynarodowym środowisku, podejmując pracę związaną z kierunkiem studiów – czy to związaną z planowaną karierą zawodową, czy pogłębiającą wiedzę praktyczną związaną z prowadzeniem badań.

Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* zainteresowane ofertą zagranicznych studiów częściowych lub praktyk w ramach programu Erasmus mogą uzyskać podstawowe informacje o programie (a także o zajęciach w ramach sojuszu 4EU+ oraz programie MOST) na [stronie IKP](#) oraz skonsultować się z instytucyjnym lub wydziałowym koordynatorem

mobilności. Rocznie w IKP wyjazd na zagraniczne studia częściowe rozważa zwykle kilkanaście osób, a zakwalifikowanych zostaje średnio 6 do 10 osób. Rezygnacje zdarzają się sporadycznie – z wyjątkiem roku 2020/2021, gdy ze względu na ograniczenia mobilności wymuszone pandemią z 10 zakwalifikowanych osób zrezygnowało aż 6; w kolejnych latach sytuacja wyraźnie się jednak poprawiła i ustabilizowała. Na studia zagraniczne w programie Erasmus wyjeżdżają głównie osoby z III roku studiów I stopnia i ze studiów II stopnia. Największym zainteresowaniem cieszą się wyjazdy do Czech, Francji, Niemiec, Włoch i Wielkiej Brytanii, choć w tym przypadku sytuację komplikują w ostatnich dwóch latach regulacje pobrewitowe. Z wyjazdów na zagraniczne praktyki w ramach programu Erasmus korzysta w IKP nieco mniej osób z *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze* – zainteresowane są przede wszystkim praktykami absolwentkami. Rośnie natomiast liczba osób, które biorą udział w szkołach letnich na umowie Blended Intensive Program.

Program Erasmus umożliwia również wyjazdy zagraniczne pracownikom badawczo-dydaktycznym IKP, jednak korzystają oni z tej formy mobilności stosunkowo rzadko (zwykle jedna do trzech osób rocznie). Wyraźnie większy wpływ na możliwość rozwoju i podtrzymania współpracy międzynarodowej mają środki pochodzące z minigrantów przyznawanych przez Uniwersytet (głównie „Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza”) oraz z grantów pozyskiwanych przez pracowników (w tym grantów międzynarodowych). Pracownicy IKP są również bardzo często zapraszani na wykłady, seminaria, warsztaty, debaty i konferencje przez zagraniczne ośrodki badawcze, co często jest wynikiem wieloletniej współpracy indywidualnej lub instytucyjowej. Ważnym przykładem jest tutaj współpraca z [Centre de Civilisation Polonaise](#) na Sorbonne-Université, do której wzmocnienia przyczynili dwaj kolejni dyrektorzy ośrodka: prof. dr hab. Leszek Kolankiewicz (2012–2016) i dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz. (2016–2019).

W latach 2020–2024 pracownicy i pracownice IKP uczestniczyli w wielu konferencjach zagranicznych, również jako współorganizatorzy paneli, byli też zapraszani do udziału w seminariach badawczych i wygłaszania wykładów gościnnych, m.in.: prof. dr hab. Wojciech Dudzik: wystąpienie w Maskenmuseum, Elzach (Niemcy); dr hab. Agnieszka Karpowicz, prof. ucz.: prowadzenie wykładów na Université Libre w Brukseli (Belgia); dr Agata Łuksza: udział w konferencji European Association for the Studies of Theatre and Performance, Mediolan (Włochy) i w konferencji International Federation for Theatre Research w Reykjavíku (Islandia); dr Weronika Parfianowicz: udział w *Expert work group workshops* organizowanych w programie KREAS na Uniwersytecie Karola w Pradze (Czechy); dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz.: udział w konferencjach w University of Turku (Finlandia) i Oxford University (Wielka Brytania); dr Matylda Szewczyk: udział w Art Laboratory Berlin – Ultrasound Reading Group; dr Łukasz Zaremba: organizacja i prowadzenie panelu podczas dorocznej konferencji Association for Slavic, East European and Eurasian Studies w Filadelfii (USA).

Szczególnie ważne w perspektywie nie tylko indywidualnej i zespołowej współpracy badawczej kadry z ośrodkami zagranicznymi, ale również wpływu, jaki ten rodzaj współpracy wywiera na stopień umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*, są międzynarodowe projekty realizowane w IKP w ostatnich latach. Ich efektem są bowiem często otwarte dla studentów seminaria i wykłady gościnne badaczy z zagranicznych ośrodków oraz ważne publikacje naukowe, które z kolei przekładają się na wprowadzenie do programów zajęć nowych treści i perspektyw badawczych. Najważniejsze projekty międzynarodowe:

- *MODERNITAS* – współpraca między IKP a Université Libre w Brukseli: zawiązanie interdyscyplinarnej międzynarodowej grupy badawczej zajmującej się kulturową historią nowoczesności, ze szczególnym naciskiem na historię awangardy. Koordynatorkami projektu są dr hab. Marta Rakoczy, prof. ucz. oraz prof. Petra James.
- *Natures and Norms* – projekt współkierowany przez dr hab. Iwonę Kurz, prof. ucz. i dr hab. Małgorzatę Litwinowicz-Drozdziel, prof. ucz. realizowany w roku 2022/2023 ze środków IDUB UW przeznaczonych na rozwijanie współpracy w Sojuszu 4EU+, poprzedzony cyklem spotkań roboczych i seminariów. Współpraca prowadzona była w partnerstwie

z Uniwersytetem Karola w Pradze (prof. Libuše Heczková, dr Josef Šebek), ośrodkiem CEFRES w Pradze (dr Mateusz Chmurski), Eur'Orbem z Sorbony (prof. Luba Jurgenson), ze strony IKP brały w nim także udział dr Weronika Parfianowicz, dr Magda Szcześniak, dr Matylda Szewczyk, dr hab. Marta Zimniak-Hałajko, prof. ucz.

- *Rethinking the Blue Economy: Socio-Ecological Impacts and Opportunities*, projekt COST (European Cooperation in Science and Technology) realizowany w międzynarodowym partnerstwie 31 krajów. Uczestnikiem projektu ze strony IKP jest dr hab. Włodzimierz Pessel, prof. ucz., który został wybrany przez Ministerstwo Nauki na reprezentanta Polski w Komitecie Zarządzającym projektu (2023–2027).
- Ukraiński Uniwersytet Katolicki we Lwowie (UKU): udział dr hab. Marty Zimniak-Hałajko, prof. ucz. w Radzie Programu Artes Liberales UKU.
- *Życie pisane na konkurs. Praktyki pamiątkarskie w Polsce 1918-1939 (analiza – recepcja – znaczenie)*. Grant OPUS NCN kierowany przez dr. hab. Pawła Rodaka, prof. ucz. z czynnym udziałem prof. Katherine Lebow (Wielka Brytania), prof. Morgane Labbé, prof. Judith Lyon-Caen (Francja).

Stan współpracy z zagranicą, a co się z tym wiąże – stopnia umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* – jest poddawany monitorowaniu co roku. Wynik przeglądu zostaje zawarty w corocznym *Sprawozdaniu z działalności Dziekana Wydziału Polonistyki*, a następnie przedstawiany Radzie Wydziału. Monitorowaniem samego procesu umiędzynarodowienia kształcenia na wszystkich kierunkach studiów prowadzonych na Wydziale Polonistyki zajmuje się Rada Dydaktyczna. Dane dotyczące umiędzynarodowienia procesu kształcenia na Wydziale Polonistyki w latach 2020/2021, 2021/2022 i 2022/2023 zostały przez RD poddane zbiorczej analizie na początku 2023 roku ([uchwała RD z 21 marca 2023 roku](#)).

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

System wsparcia osób studiujących na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* jest spójny z procedurami funkcjonującymi na Uniwersytecie Warszawskim i na Wydziale Polonistyki oraz zgodny z postulatem sformułowanym w punkcie drugim [Misji Uniwersytetu Warszawskiego](#), podkreślającym konieczność „zapewnienia dostępu do wiedzy i nabywania umiejętności wszystkim tym, którzy mają do tego prawo”. Uniwersytet Warszawski wspiera studentów w uczeniu się oraz w rozwoju społecznym, naukowym i zawodowym, w tym w wejściu na rynek pracy, a jednocześnie doskonali inne formy wsparcia, odpowiadając na aktualne problemy osób studiujących.

Podstawą dostosowania systemu wsparcia do potrzeb różnych grup studentów, w tym studentów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, jest korzystanie z możliwości gwarantowanych przez Regulamin Studiów na UW oraz ścisła współpraca z Biurem ds. Osób z Niepełnosprawnościami. W zależności od sytuacji osobom studiującym przysługują urlopy zdrowotne, naukowe i okolicznościowe, a także indywidualna organizacja studiów (np. w zakresie organizacji zajęć, zwiększenia dopuszczalnej liczby nieobecności, formy egzaminów, korzystania z pomocy asystentów czy tłumaczy PJM) lub inne formy dostosowania (np. wydłużenie studiów o 3 miesiące po uzyskaniu absolutorium). Pracownicy dydaktyczni oraz administracyjni IKP regularnie uczestniczą w szkoleniach (m.in. oferowanych przez BON), które pozwalają lepiej dostosować metody dydaktyczne do indywidualnych potrzeb studentów oraz sprawniej korzystać z rozwiązań przewidzianych w Regulaminie Studiów na UW. Jedno z takich szkoleń (prowadzone przez Agnieszkę Bysko z BON) zostało zorganizowane w maju 2022 roku w IKP specjalnie dla osób prowadzących zajęcia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* i dotyczyło relacji ze studentkami i studentami doświadczającymi problemów ze zdrowiem psychicznym. Szkolenie pozwoliło również lepiej zrozumieć, jak komunikować się z grupą w trakcie zajęć i rozwiązywać ewentualne konflikty.

Szczególnego rodzaju wsparcie w uczeniu się konieczne było w trakcie pandemii, gdy zajęcia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* prowadzone były wyłącznie zdalnie (w drugim semestrze roku akademickiego 2019/2020 i przez cały rok 2020/2021). W IKP postępowaliśmy wtedy zgodnie z wytycznymi dotyczącymi nauczania zdalnego opracowanymi na UW w ramach *Programu zintegrowanych działań na rozwoju Uniwersytetu Warszawskiego*, a pracownicy IKP bardzo licznie uczestniczyli w szkoleniach, które pozwoliły sprawnie opanować podstawowe narzędzia służące do nauczania zdalnego (korzystaliśmy przede wszystkim z narzędzi Google Meet, Google Classroom i Zoom) i dostosować je do specyfiki zajęć na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Na czas pandemii w IKP wypracowaliśmy również – w porozumieniu z osobami studiującymi – e-tykietę zajęć zdalnych, czyli zbiór zasad i dobrych praktyk, które pozwoliły stworzyć odpowiednie warunki do wspólnej pracy dydaktycznej.

Wpływ na proces dydaktyczny w ostatnich latach miała jednak nie tylko pandemia, ale również m.in. kryzys uchodźczy, wojna w Ukrainie czy masowe protesty związane ze Strajkiem Kobiet. W IKP – ze względu na zaangażowanie wielu osób studiujących w działania pomocowe i inicjatywy społeczne – skutki tych wydarzeń były i wciąż są odczuwalne. Dołożyliśmy wszelkich starań, żeby w tej sytuacji jednocześnie niezmiennie dbać o wysoki poziom zajęć dydaktycznych i zapewnić niezbędne wsparcie studentkom i studentom. W kwietniu 2022 roku zorganizowaliśmy dla pracowników szkolenie „Uczenie w czasach wojny – perspektywa osobista i edukacyjna” prowadzone przez psycholożkę Maję Branek, która w styczniu 2018 roku prowadziła też w IKP dwudniowe szkolenie antydyskryminacyjne. Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*, które doświadczają przejściowych lub trwałych problemów ze zdrowiem (również ze zdrowiem psychicznym) mogą korzystać ze wsparcia [Centrum Pomocy Psychologicznej](#), [Biura ds. Osób z Niepełnosprawnościami](#) i [Akademickiego Ośrodka Psychoterapii](#). Informacja o dostępnych formach wsparcia przekazywana jest podczas spotkań adaptacyjnych dla osób rozpoczynających studia I i II stopnia oraz udostępniona na stronie IKP oraz Wydziału Polonistyki.

Wsparcie studentów obejmuje również kwestie związane z zapewnieniem bezpieczeństwa, rozwiązywaniem konfliktów i sporów oraz przeciwdziałaniem dyskryminacji i przemocy. Już w 2017 roku (wcześniej niż wiele podobnych inicjatyw na UW) powołany został w IKP z inicjatywy przedstawicielek Rady Samorządu Studenckiego [Zespół Antydyskryminacyjny](#), w którego skład wchodzi przedstawiciele studentów, doktorantów i pracowników, co ułatwia zgłaszanie spraw przez wszystkie osoby tworzące społeczność IKP. Zadaniem Zespołu jest wysłuchanie osób studiujących i pracujących w IKP, które doświadczyły dyskryminacji i/lub wykluczenia, zarówno ze strony innych studentów, jak i pracowników, oraz interweniowanie w koniecznych sytuacjach. Zasady działania Zespołu określa [Regulamin](#) (zgodny z regulacjami obowiązującymi na UW), po kilku latach działania możemy jednak z satysfakcją stwierdzić, że wsparcie Zespołu potrzebne jest jedynie incydentalnie. Zespół Antydyskryminacyjny IKP traktujemy jako pierwszy poziom w usystematyzowanej strukturze wsparcia zapewnianej na Uniwersytecie Warszawskim, a w szczególności na Wydziale Polonistyki.

Ewentualne skargi lub wnioski (indywidualne lub grupowe) studentów, które zgłaszane są do Zespołu Antydyskryminacyjnego lub kierownika studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* i wymagają podjęcia dalszych kroków, przekazywane są do Kierownika Jednostki Dydaktycznej na Wydziale Polonistyki. W sytuacjach tego wymagających KJD zwraca się do Rady Samorządu Studentów z prośbą o zaopiniowanie wniosku. Przyjęta procedura do tej pory okazała się skuteczna i pozwoliła wypracować korzystne rozwiązania. W przypadku konfliktów osobowych studenci otrzymują również szczegółowe informacje dotyczące dostępnych na UW procedur oraz możliwości skorzystania z mediacji prowadzonych przez Rzecznika Akademickiego lub Centrum Rozwiązywania Sporów i Konfliktów UW. Osoby studiujące mogą także zwrócić się do Akademickiej Poradni Prawnej. Wydział Polonistyki przedsięwziął w ostatnich latach szereg działań informacyjnych i edukacyjnych dotyczących bezpieczeństwa studentów, przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy, zasad reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy jej ofiarom. 23 marca 2022 roku Dziekan Wydziału Polonistyki prof.

dr hab. Zbigniew Greń powołał Komisję ds. Opracowania Strategii Przeciwdziałania Przemocy Seksualnej na Wydziale Polonistyki, która stworzyła *Przewodnik antydyskryminacyjny* (wersję [tekstową](#) oraz [graficzną](#)) dostępny na stronie internetowej Wydziału Polonistyki w zakładce „[Gdzie znaleźć wsparcie](#)”. Przewodnik, podobnie jak pozostałe materiały (informacje o kampanii „Równoważni”, opis działalności Ombudsmana oraz Rzecznika Praw Studenta, opis procedur uniwersyteckich), przesyłany jest osobom studiującym drogą mailową na początku roku akademickiego. Co więcej, na zamówienie władz Wydziału w 2023 roku zorganizowano szkolenie *Warsztaty wzmacniające postawy równościowe w dydaktyce akademickiej*, w których wzięła udział ponad połowa pracowników badawczo-dydaktycznych prowadzących zajęcia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Analogiczne szkolenia realizowane były dla pracowników administracji. Od 2021 roku studenci mogą szukać wsparcia również u wydziałowego pełnomocnika ds. równości (analogiczne funkcje zostały powołane także w większości jednostek Uniwersytetu, co pozwala na sprawną wymianę informacji i dobrych praktyk na poziomie całego UW).

Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* korzystają ze wsparcia socjalnego i stypendialnego oferowanego na UW. O systemie wsparcia, w tym pomocy materialnej, studenci w ciągu roku akademickiego informowani są przede wszystkim drogą mailową, a także za pośrednictwem strony internetowej oraz mediów społecznościowych IKP. Kwestia ta zajmuje także dużą część dnia adaptacyjnego organizowanego pod koniec września. Studenci mogą zwracać się również bezpośrednio do pracowników Sekcji Toku Studiów oraz w zakresie pomocy materialnej kontaktować się z Biurem ds. Pomocy Materialnej UW. Zdajemy sobie sprawę, że osoby studiujące – zwłaszcza na studiach II stopnia – w zdecydowanej większości łączą studia z pracą zarobkową (zarówno ze względu na wysokie koszty utrzymania w Warszawie, jak i troskę o własny rozwój zawodowy). W odpowiedzi na ten problem – zgłaszany przez studentów w ankietach, rozmowach z kierowniczką studiów oraz w badaniach społeczności studenckiej – zdecydowaliśmy w IKP, że od roku akademickiego 2024/2025 obowiązkowe w programie studiów II stopnia zajęcia nie będą odbywały się w piątki. Dokładamy też starań, żeby zajęcia obowiązkowe w programach studiów I i II stopnia, które prowadzone są z podziałem na grupy, były w planie zajęć rozmieszczane w różne dni tygodnia i o różnych porach dnia, co przynajmniej do pewnego stopnia umożliwi osobom studiującym zbudowanie takiego indywidualnego planu zajęć, który pozwala na łączenie studiów z pracą.

Pierwszym etapem wsparcia osób podejmujących studia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* w procesie uczenia się jest czytelne komunikowanie programu studiów, który dostępny jest na stronie IKP i omawiany na spotkaniach adaptacyjnych. Podczas spotkań kierownik studiów oraz opiekunki I roku studiów I i II stopnia poświęcają wiele miejsca omówieniu programu studiów (z uwzględnieniem charakterystyki poszczególnych bloków zajęć) oraz wyjaśnieniu, w jaki sposób należy skonstruować indywidualny plan zajęć na konkretny rok studiów, by zrealizować odpowiednią liczbę punktów ECTS i osiągnąć założone w programie efekty uczenia się. Zachęcają również do zapoznania się ze szczegółowymi sylabusami zajęć oraz sylwetkami nauczycieli akademickich, co ułatwia studentom wybór najbardziej zgodnych z ich zainteresowaniami konwersatoriów, warsztatów metodologicznych czy seminariów. Poznanie kadry badawczo-dydaktycznej pozwala również na nawiązywanie indywidualnej współpracy, co z kolei bezpośrednio przekłada się już nie tylko na realizację programu studiów, ale również na rozwój naukowy. Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* mają swobodny dostęp do konsultacji z pracownikami (terminy dyżurów są dostępne na stronie IKP, istnieje też możliwość umówienia się na zdalną rozmowę), podczas których studenci mogą omawiać nie tylko kwestie związane z bieżącym programem zajęć, zaliczeniami, pracami pisemnymi i egzaminami, ale także konsultować prace dyplomowe (co ważne, nie tylko z promotorami, ale też innymi osobami, które mogą służyć wsparciem czy inspiracją) czy plany naukowe (np. wybór konferencji, temat referatu czy artykułu naukowego przygotowywany do publikacji choćby na podstawie pracy rocznej lub dyplomowej).

Praktyczną formą wsparcia w procesie uczenia się jest również opracowany przez dr. Marcina Boguckiego, dr. Piotra Kubkowskiego, dr. Łukasza Zarembę i dr. Agatę Zborowską [Przewodnik](#)

[bibliograficzny dla osób studiujących na kierunkach kulturoznawstwo – wiedza o kulturze i sztuki społeczne](#), dostępny do pobrania na stronie IKP. Zebrano w nim najważniejsze informacje pomocne przy pisaniu prac zaliczeniowych i dyplomowych, przygotowywaniu prezentacji i referatów oraz realizacji studenckich projektów badawczych. Osoby korzystające z *Przewodnika...* dowiedzą się, jak zgromadzić bibliografię oraz materiały źródłowe i jak z nich korzystać, a przede wszystkim jak poprawnie opracować przypisy i bibliografię zgodne ze standardami tekstu naukowego. W zakładce [PUBLIKACJE](#) na stronie IKP studenci znajdą również informacje o podręcznikach wykorzystywanych podczas zajęć (zwłaszcza na studiach I stopnia), wydawanym przez IKP Almanachu Antropologicznym „Communicare” i wielu innych publikacjach, które mogą stanowić źródło inspiracji do samodzielnych projektów badawczych lub pomóc w zgromadzeniu bibliografii na potrzeby pisemnych prac zaliczeniowych i dyplomowych.

Dokładamy w IKP wszelkich starań, by zachęcić osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* nie tylko do realizacji podstawowego programu studiów I lub II stopnia, ale również aktywnego włączania się w życie naukowe (instytutowe i pozainstytutowe). Wiele zajęć proponowanych w programie studiów I i II stopnia (m.in. wybrane konwersatoria, warsztat z mediów w kulturze współczesnej, warsztaty metodologiczne) łączy osiągnięcie efektów uczenia się z realizacją studenckich projektów o charakterze naukowym: referaty wygłaszane przez wszystkie osoby na zamykającej cykl zajęć wewnętrznej minikonferencji; raporty z badań (auto)etnograficznych i sieciowych; prezentacje będące wynikiem badań w archiwach, instytucjach kultury lub społecznościach lokalnych. Za pośrednictwem strony internetowej oraz mediów społecznościowych zapraszamy studentów na organizowane w IKP konferencje naukowe, seminaria, debaty i wykłady (prowadzone przez osoby z IKP, ale przede wszystkim przez zapraszanych gości, również zagranicznych). Jeśli zakres tematyczny wydarzenia naukowego pokrywa się z programem określonych zajęć prowadzonych w tym samym terminie, osoby prowadzące zabierają grupę na spotkanie, by umożliwić poszerzenie wiedzy, ale też oswojenie się z akademickimi sposobami prezentowania i dyskusowania wyników badań. Wydaje się, że ten sposób motywowania jest skuteczny, ponieważ wiele osób – zwłaszcza studiujących na studiach II stopnia i powoli planujących dalszą karierę naukową – już w trakcie studiów bierze udział w studenckich i doktoranckich konferencjach naukowych. Jedną z takich konferencji została w listopadzie 2023 roku zorganizowana przez [Studenckie Koło Kulturoznawcze](#) (przy wsparciu finansowym i organizacyjnym Dyrekcji IKP). W czterodniowej konferencji „Krnąbrne (p)odejścia. Metody produkcji i transmisji wiedzy”, dotyczącej m.in. kondycji uniwersytetu i humanistyki, pozaakademickich obiegów wiedzy czy wpływu nowych technologii na tworzenie i transmisję wiedzy, wzięło udział ponad 50 osób z różnych ośrodków akademickich, w tym studiujących na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Obecnie organizatorzy konferencji przygotowują tom pokonferencyjny, który ma ukazać się w wydawanej przez IKP serii „Pongo”.

Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* mogą również liczyć na wsparcie ze strony pracowników badawczo-dydaktycznych w publikowaniu wyników swoich badań. Ważne są tutaj nie tylko wspomniane wyżej indywidualne konsultacje merytoryczne, ale również pomoc w wyborze czasopisma naukowego zgodnego z tematem przygotowywanego artykułu. Studenci – również ci, którzy kontynuują pracę naukową np. w szkołach doktorskich – w ostatnich latach publikowali artykuły (np. prace licencjackie lub fragmenty prac magisterskich) w ważnych czasopismach naukowych, m.in.: „European Journal of Life Writing”, „Kwartalnik Filmowy”, „Kultura Współczesna”, „Sztuka Edycji”, „Dialog”, „Widok. Teorie i praktyki kultury wizualnej”, „Konteksty”, „Didaskalia”, „Performer”, „Adeptus”, „Młodzi o Polityce”, „Dziennikarstwo i Media”. Wybitne prace magisterskie bywają również publikowane w formie monografii, np. Agnieszka Sobolewska, *Obrazy czarności. Wyobrażenia imperialna i różnica rasowa w niemieckiej kulturze XIX i XX wieku. Siedem szkiców z antropologii wrogości* (WUW, Warszawa 2020).

Osoby studiujące otrzymują regularnie za pośrednictwem poczty uniwersyteckiej informacje o skierowanych do nich stypendiach (np. stypendium Rektora UW dla najlepszych studentów, stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, stypendium m.st. Warszawy im. Jana Pawła II) czy

konkursach (np. konkurs na najlepszą pracę magisterską organizowany przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego; konkurs im. prof. Eweliny Nurczyńskiej-Fidelskiej na najlepszą pracę magisterską z zakresu kina polskiego lub edukacji audiowizualnej; konkursu im. Jana Józefa Lipskiego na najlepszą pracę z obszaru humanistyki i nauk społecznych; konkurs im. Bronisława Geremka na najlepszą pracę z zakresu antropologii historii). Co warto podkreślić, studenci i absolwentki IKP często są laureatami tych stypendiów i konkursów. Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* w ostatnich latach realizowały również swoje projekty badawcze w programach MNiSW Diamentowy Grant (trzy osoby) i Perły Nauki (jedna osoba) oraz były/są zatrudnione (w wyniku otwartego konkursu) jako wykonawcy w grantach IDUB UW (np. *Reprezentacje klas ludowych we współczesnej polskiej kulturze wizualnej*, kierowniczka: dr Magda Szcześniak), SONATA NCN (np. *Poruszenia. Emocje w wyobrażeniach awansu i deklacji w kulturze polskiej lat 1944–1981*, kierowniczka: dr Magda Szcześniak) i OPUS NCN (np. *Odmieńcy. Performanse inności w polskiej kulturze transformacji*, kierowniczka: dr Dorota Sosnowska) realizowanych przez pracowników badawczo-dydaktycznych IKP.

Ważnym elementem systemu wspierania rozwoju naukowego studentów jest pomoc finansowa. Taki charakter ma oferta [minigrantów studenckich IKP](#). Od 2022 roku osoby studiujące w IKP na III roku studiów I stopnia oraz na I i II roku studiów II stopnia mogą ubiegać się o wsparcie finansowe badań naukowych związanych z udziałem w zajęciach dydaktycznych oraz przygotowaniem prac dyplomowych i zaliczeniowych. Możliwe jest również uzyskanie dofinansowania publikacji, wyjazdów na konferencje, kweryndy i szkolenia z Funduszu Doskonałości Dydaktycznej UW. Na wsparcie finansowe działalności naukowej i popularyzatorskiej mogą również liczyć działające na UW koła naukowe. Studenckie Koło Kulturoznawcze działające w IKP otrzymuje dotację dziekańską (roczny budżet koła w wysokości 1000 zł), a w przypadku większych inicjatyw (np. organizacja konferencji) może starać się o dodatkowe finansowanie ze środków IKP, Wydziału Polonistyki lub Fundacji Uniwersytetu Warszawskiego.

Wydział Polonistyki wspiera krajową i międzynarodową mobilność studentów – zarówno osób przyjeżdżających, jak i wyjeżdżających. Studenci kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* korzystają z programu MOST, a przede wszystkim Erasmus (więcej na ten temat w kryterium 7.). Osoby studiujące na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* od 2017 roku biorą również regularnie udział we współorganizowanej przez IKP we współpracy z Uniwersytetem Masaryka w Brnie i Uniwersytetem Palackiego w Ołomuńcu (a od 2022 z Wyższą Szkołą Sztuk Scenicznych w Bratysławie) międzynarodowej szkole letniej Josefov Summer School, której tematem przewodnim są relacje między działaniami naukowymi, artystycznymi i społecznym zaangażowaniem. Nowszą inicjatywą wspierającą zarazem rozwój naukowy, jak i mobilność jest szkoła letnia dla studentów II stopnia i doktorantów z sześciu uniwersytetów zrzeszonych w 4EU+ w projekcie *Plurality of Memories in Europe in Global Perspective* – ostatnia edycja odbyła się w Paryżu w kwietniu 2024 roku. W latach 2023 i 2024 studentki kulturoznawstwa wzięły również udział w dwóch edycjach szkoły letniej *Spot Light. Summer School on Documentary Film Making in Social Sciences* organizowanej przez dr Karinę Gaibulinę (absolwentkę IKP) w Budapeszcie.

Ze względu na specyfikę studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* wsparcie osób studiujących w rozwoju zawodowym jest ściśle powiązane ze współpracą z otoczeniem społecznym, przede wszystkim z instytucjami kultury i instytucjami pozarządowymi. W programie studiów nie ma obowiązkowych praktyk zawodowych, jednak na studiach licencjackich i magisterskich studenci mają okazję doskonale poznać działanie zarówno największych instytucji kultury, jak i mniejszych organizacji czy inicjatyw. Wiele zajęć obowiązkowych oraz konwersatoriów już w programie, efektach uczenia się i stosowanych metodach kształcenia zakłada aktywną współpracę z podmiotami zewnętrznymi (więcej na ten temat w kryterium 6.). Z długiej listy warto wymienić te, z którymi pracownicy badawczo-dydaktyczni stale współpracują (również dlatego, że w wielu tych instytucjach pracują absolwenci IKP): Muzeum Warszawy, Dom Spotkań z Historią, Muzeum Woli, Queer Muzeum, Muzeum POLIN, Muzeum Etnograficzne, Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Europejskie Centrum

Solidarności w Gdańsku, Centrum Sztuki Włączającej, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego, Stocznia Gdańska, Teatr Wielki – Opera Narodowa, Teatr Dramatyczny, TR Warszawa, Festiwal Filmowy Docs Against Gravity, Stowarzyszenie Nowe Horyzonty, Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny, Mazowiecki Instytut Kultury.

Podstawą systemu zapewniania jakości kształcenia na Wydziale Polonistyki jest cykliczna ewaluacja wszystkich elementów składowych procesu dydaktycznego. Monitorowaniem tego procesu zajmuje się przede wszystkim Rada Dydaktyczna. Przynajmniej raz w roku akademickim prowadzona jest ewaluacja pracy Kierownika Jednostki Dydaktycznej i kierownika studiów oraz pracy Sekcji Toku Studiów. Zwykle przyjmuje ona formę ankiety lub spotkań z przedstawicielami studentów. W przypadku oceny zakresu, poziomu i skuteczności systemu obsługi administracyjnej studenci oceniają dostępność pracowników Toka Studiów, sposób odnoszenia się pracowników do studentów, możliwość kontaktu w języku angielskim, jakość kontaktu telefonicznego i mailowego, zakres udzielanych informacji, a także przystępność stron internetowych. Na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* ankiety wypadają dobrze; respondenci doceniają dostępność pracowników Toka Studiów, wsparcie informacyjne i organizacyjne w zakresie studiów.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

W procesie udostępniania informacji dotyczących procesu rekrutacji i studiowania na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* wykorzystywane są różne kanały komunikacyjne, tj.:

- strona internetowa Instytutu Kultury Polskiej: <https://ikp.uw.edu.pl/>;
- strona internetowa Wydziału Polonistyki: <https://polon.uw.edu.pl/>;
- profil Instytutu Kultury Polskiej na Facebooku: <https://www.facebook.com/ikp.uw>;
- profil Instytutu Kultury Polskiej na Instagramie: https://www.instagram.com/ikp_uw/;
- system Internetowej Rekrutacji Kandydatów: <https://irk.uw.edu.pl/pl/>.

Jednym z ważniejszych narzędzi komunikacji z osobami studiującymi oraz zainteresowanymi podjęciem studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* jest strona Instytutu Kultury Polskiej. Strona w nowej wersji – po zmianie struktury, identyfikacji wizualnej i sposobu prezentowania zaktualizowanych treści – została udostępniona w 2022 roku. Strona jest w dużej mierze zgodna z ustawą z dnia 4 kwietnia 2019 roku o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (tekst jednolity: [Dz.U. z 2023 r. poz. 1440](#)). Mamy świadomość, że wymaga ona dalszego dostosowania do standardu WCAG – prace będą kontynuowane w nadchodzącym roku akademickim – już teraz jednak strona jest spójna i czytelna pod względem wizualnym, kompatybilna z urządzeniami mobilnymi oraz ułatwia dostosowanie do indywidualnych potrzeb użytkowników (m.in. możliwość wyłączenia grafik) i sprawną nawigację między podstronami i zakładkami (precyzyjnie nazwane „kafelki” i menu boczne). Strona jest na bieżąco aktualizowana, a publikowane na niej treści komunikowane są możliwie prostym i zwięzłym językiem.

Strona internetowa skierowana jest zarówno do pracowników, studentów i kandydatów na studia, jak i do osób z zewnątrz zainteresowanych życiem naukowym i wydarzeniami organizowanymi w IKP. Na stronie głównej łatwo można znaleźć najbardziej aktualne informacje o wydarzeniach oraz bieżące ogłoszenia (np. o zmianie terminów dyżurów pracowników, odwołaniu zajęć czy rejestracji na zajęcia). W menu górnym zakładki [INSTYTUT](#) i [BADANIA](#) pozwalają zapoznać się bliżej z misją i strukturą IKP oraz prowadzonymi badaniami (zespoły badawcze, projekty grantowe, współpraca międzynarodowa, publikacje i popularyzacja), a także przejrzeć sylwetki pracowników i doktorantów (tutaj dostępne są również informacje o terminach dyżurów) oraz listę obronionych prac magisterskich i doktorskich. Warto podkreślić, że w zakładce [PUBLIKACJE](#) można nie tylko zapoznać się z uzupełnianą na bieżąco

listą publikacji pracowników i doktorantów IKP, ale także pobrać te publikacje, które są w wolnym dostępie.

W menu górnym znajdują się również dwie kluczowe dla oceny kryterium 9. zakładki. Pierwsza z nich to przejrzyste zorganizowana zakładka [STUDIA](#), która umożliwia dostęp między innymi do programów studiów I i II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* i planu zajęć na bieżący rok akademicki oraz ważnych informacji o seminariach i egzaminach dyplomowych, a także specjalizacji „Kultura wizualna” (studia II stopnia). Można tu również znaleźć informacje dotyczące Rady Samorządu Studentów i Studenckiego Koła Kulturoznawczego oraz programu Erasmus. Szczególnie ważna i funkcjonalna z perspektywy osób studiujących w IKP jest rozbudowana zakładka [Jak załatwić sprawy studenckie na studiach pierwszego i drugiego stopnia?](#), gdzie w sposób ułatwiający nawigację zebrane zostały najważniejsze informacje praktyczne i organizacyjne dotyczące studiowania w IKP i rozwiązywania problemów, które mogą się pojawić w trakcie studiów (począwszy od rejestracji na zajęcia w USOS, przez dostępne formy wsparcia, procedury związane z zaliczeniem zajęć i rozliczeniem roku, aż po wskazówki dotyczące składania podań np. o przedłużenie sesji, indywidualną organizację studiów, warunkowy wpis na kolejny rok czy wznowienie studiów). Po dwóch latach od uruchomienia strony możemy stwierdzić, że wyjaśnione prostym językiem zasady studiowania (zgodne z Regulaminem Studiów na UW) znacznie ułatwiają osobom studiującym terminowe wywiązywanie się ze zobowiązań i sprawne kontynuowanie studiów, a obsłudze administracyjnej (Sekcja Toku Studiów IKP, kierownik studiów) komunikację ze studentami. Ważne informacje dotyczące jakości kształcenia osoby studiujące mogą znaleźć również na stronie Wydziału Polonistyki, gdzie dostępne są m.in. [uchwały Rady Dydaktycznej](#) oraz [zarządzenia Kierownika Jednostki Dydaktycznej](#).

Ofertę dydaktyczną *kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze* mogą także poznać kandydaci, dla których w menu górnym przeznaczona jest zakładka [REKRUTACJA](#). Znajdują się tutaj m.in. ogólna charakterystyka Instytutu Kultury Polskiej i prowadzonych w jednostce kierunków studiów z uwzględnieniem rozbudowanej sylwetki absolwenta ([Dlaczego studia w IKP?](#)), a przede wszystkim ważne informacje dotyczące harmonogramu rekrutacji, warunków przyjęcia na studia (również dotyczących osób niebędących polskimi obywatelami) i wymaganych dokumentów (z odesłaniem do stron [Internetowej Rejestracji Kandydatów](#) i [Biura ds. Rekrutacji](#)). W razie pytań lub wątpliwości dotyczących rekrutacji osoby zainteresowane podjęciem studiów na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* mogą kontaktować się z koordynatorem ds. rekrutacji w IKP (dane kontaktowe w zakładce rekrutacyjnej).

Najważniejsze informacje (dotyczące rejestracji, ewentualnych zmian w organizacji roku akademickiego, terminów sesji i rozliczenia roku, stypendiów naukowych i socjalnych oraz wydarzeń mających wpływ na cykl dydaktyczny) osoby studiujące otrzymują regularnie za pomocą poczty uniwersyteckiej. Przekazywaniem tych informacji zajmują się pracownicy Sekcji Toku Studiów, a ich przygotowaniem i/lub zatwierdzeniem – kierownik studiów. Ten kanał komunikacji (mimo masowości spersonalizowany) świetnie sprawdził się również w sytuacji pandemii, kiedy dotarcie z informacją do wszystkich studentów było kluczowe dla sprawnej organizacji procesu dydaktycznego. W ankiecie ewaluacyjnej studenci bardzo dobrze oceniają kontakt z pracownikami Sekcji Toku Studiów.

W związku z profilem głównego odbiorcy treści przekazywanych przez Instytut Kultury Polskiej bardzo ważnym i intensywnie wykorzystywanym narzędziem komunikacji są media społecznościowe. Na FB i IG regularnie publikujemy zarówno informacje bieżące, jak i zaproszenia na wydarzenia organizowane w IKP. Stronę na FB obserwuje ponad 7 tys., a na IG – ponad 1300 osób. Wybrane treści instruktażowe dotyczące m.in. rejestracji na zajęcia czy podpięcie pojawiają się w mediach społecznościowych w postaci infografik, zdajemy sobie bowiem sprawę, że taki sposób przekazu ma większe szanse powodzenia w dotarciu do przedstawicieli młodego pokolenia. Funkcję informacyjną i integrującą pełnią także strony na FB administrowane przez [Studenckie Koło Kulturoznawcze](#) i [przedstawicieli kierunku w Radzie Samorządu Studentów Wydziału Polonistyki](#) oraz zamknięte grupy na FB prowadzone przez osoby z poszczególnych roczników studiujących w IKP. W bieżącym roku akademickim zamierzamy również zdecydowanie rozwinąć [kanał IKP na YouTube](#), udostępniając na

nim zarejestrowane w ostatnich latach wykłady, debaty, spotkania promocyjne i podcasty przygotowane i prowadzone przez pracowników i doktorantów IKP. Z wyników ankiety ewaluacyjnej, która jest narzędziem monitoringu, wynika, że studenci bardzo dobrze oceniają komunikację za pomocą mediów społecznościowych.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Monitorowanie i doskonalenie procesu kształcenia i programu studiów I i II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* opiera się zarówno na procedurach skutecznie wdrożonych na Uniwersytecie Warszawskim i Wydziale Polonistyki, jak i rozwiązaniach dostosowanych do specyfiki studiów prowadzonych w IKP oraz potrzeb osób studiujących i kadry badawczo-dydaktycznej.

Obowiązek sprawowania nadzoru merytorycznego, organizacyjnego i administracyjnego nad prawidłowością procesu kształcenia należy przede wszystkim do Rady Dydaktycznej (RD) oraz Kierownika Jednostki Dydaktycznej (KJD) i podporządkowany jest uniwersyteckiemu systemowi zapewniania i doskonalenia jakości kształcenia, którego ramy prawne określają:

- Ustawa z 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: [Dz. U. 2023 poz. 742](#) z późn. zm.),
- Statut Uniwersytetu Warszawskiego ([Monitor UW z 2019 r. poz. 190](#) z późn. zm.),
- Regulamin Studiów na Uniwersytecie Warszawskim ([Monitor UW z 2019 r. poz. 186](#) z późn. zm.),
- Zarządzenie nr 163 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 listopada 2019 roku w sprawie systemu zapewniania jakości kształcenia na Uniwersytecie Warszawskim ([Monitor UW z 2019 r. poz. 357](#)).

Instytucjonalne ramy wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia współtworzą:

- Pełnomocnik Rektora ds. jakości kształcenia,
- Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia (URK),
- Senat UW – Komisja Senacka ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia,
- Centrum Wsparcia Dydaktyki,
- Pracownia Ewaluacji Jakości Kształcenia (PEJK),
- Kierownik Jednostki Dydaktycznej (KJD),
- Rady Dydaktyczne (RD).

Bardzo ważnymi – i nowymi – elementami tego systemu są: URK, KJD i RD. URK koordynuje uczelnianą politykę w zakresie kształcenia, przygotowuje dla Rektora projekt strategii w obszarze kształcenia, opracowuje opinie, przedstawia wnioski i propozycje przeznaczone w szczególności dla Senatu lub Rektora, dotyczące rekrutacji, procesu i jakości kształcenia oraz monitoruje jakość kształcenia na UW. Formułuje także wytyczne dla RD i KJD.

Kluczową rolę instytucjonalną w systemie zapewniania jakości kształcenia na Wydziale Polonistyki pełni dbająca o prawidłowość przebiegu procesu dydaktycznego Rada Dydaktyczna dla kierunków studiów: *filologia bałtycka, filologia klasyczna i studia śródziemnomorskie, filologia polska, filologia polskiego języka migowego, kulturoznawstwo – wiedza o kulturze, logopedia ogólna i kliniczna, slawistyka, sztuka pisanie, sztuki społeczne*, do której podstawowych zadań należy opracowanie i monitorowanie zgodnego z wytycznymi URK wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Tworzą go m.in. uchwały RD dotyczące

szczegółowych zasad dyplomowania oraz szczegółowych zasad przeprowadzania egzaminów i oceniania.

KJD, który w przypadku Wydziału Polonistyki jest także przewodniczącym RD dla wszystkich organizowanych na Wydziale kierunków studiów, odpowiada m.in. za całokształt organizacji kształcenia na kierunkach studiów, w tym za obsadę zajęć. Podejmuje również indywidualne decyzje w sprawach studenckich, powołuje kierowników studiów, koordynatorów ds. mobilności i opiekunów grup studentów. Ma także uprawnienia do wydawania zarządzeń dotyczących organizacji procesu dydaktycznego. Do podstawowych zadań RD oraz KJD należy monitorowanie prawidłowości procesu dyplomowania, przebiegu i wyniku rekrutacji, przebiegu i wyników sesji egzaminacyjnych (szczegółowe wytyczne wskazane zostały we wspomnianych uchwałach RD), a więc także monitorowanie sposobów oceniania efektów uczenia się osiąganym przez studentów. Równie ważna jest coroczna ewaluacja pracy KJD i kierowników studiów oraz jednostek administracyjnych zapewniających obsługę studiów, a także badania ankietowe dotyczące oceny poszczególnych zajęć (PEJK). Opracowane zbiorcze wyniki ankiet (semestr zimowy i semestr letni) stają się przedmiotem dyskusji na posiedzeniach RD. Inne kwestie monitorowane przez RD to m.in. losy absolwentów, wsparcie uczelnianych organizacji studenckich oraz umiędzynarodowienie procesu kształcenia.

Podstawowym narzędziem bieżącego monitorowania przebiegu kształcenia jest analiza studenckich ankiet ewaluacyjnych PEJK, z której wnioski pozwalają na natychmiastową reakcję KJD – w przypadku kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* podejmowaną bezpośrednio przez KJD albo kierownika studiów – lub opracowanie bardziej systemowych zmian w zakresie organizacji kształcenia. Zgodnie z zarządzeniem nr 20 Kierownika Jednostki Dydaktycznej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 14 listopada 2023 r. w sprawie zasad przeprowadzania hospitacji zajęć dydaktycznych na Wydziale Polonistyki ([DWPL z 2023 r. poz. 143](#)) od roku akademickiego 2023/2024 na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* wdrożony został system tzw. hospitacji koleżeńskich, który uzupełnia prowadzone od lat hospitacje zajęć młodych pracowników dydaktycznych (doktorantów) przez doświadczonych nauczycieli akademickich (zwykle promotorów). W hospitacjach koleżeńskich, jako hospitujący i hospitolowani, biorą udział wszyscy pracownicy badawczo-dydaktyczni IKP – każdy z nauczycieli akademickich przynajmniej raz na dwa lata gości na wybranych zajęciach innego nauczyciela. Ta forma hospitacji jest wsparciem w pracy dydaktycznej i służy doskonaleniu jakości zajęć. Nie ma charakteru ocennego, lecz daje możliwość wymiany doświadczeń, wypracowania dobrych praktyk dydaktycznych, przedyskutowania pojawiających się na zajęciach problemów itp. Z podobnej potrzeby zrodził się też dwudniowy wewnętrzny warsztat dydaktyczny zorganizowany w IKP w czerwcu 2023 roku, prowadzony przez dr Joannę Ziębę (IKP, Fundacja Nowej Wspólnoty) i Agatę Pietrzyk-Sławińską (absolwentkę IKP, edukatorkę i trenerkę) dla wszystkich nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Podczas warsztatów zaprezentowane i omówione zostały wyniki badania zrealizowanego przez grupę studencką pod kierunkiem dr. hab. Marcina Napiórkowskiego, prof. ucz. (szczegółowe informacje niżej w tym kryterium). W trakcie dyskusji i ćwiczeń warsztatowych zajmowaliśmy się również tematami takimi, jak samopoczucie prowadzących, wzory i inspiracje dydaktyczne, praktykowane metody dydaktyczne, ich sens i skuteczność – poznawcza, metodologiczna i merytoryczna. Taka forma autoewaluacji procesu dydaktycznego i refleksji nad programem studiów będzie z pewnością w IKP kontynuowana, ponieważ spotkała się z ogromnym zainteresowaniem osób uczestniczących i wzmocniła poczucie wspólnoty doświadczeń.

W IKP podczas projektowania organizacji kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* staramy się uwzględniać sugestie formułowane zarówno przez interesariuszy wewnętrznych, jak i zewnętrznych. Najistotniejszą grupą interesariuszy wewnętrznych – obok pracowników badawczo-dydaktycznych i administracji – są osoby studiujące. Ich głos brany jest pod uwagę w podejmowaniu decyzji dotyczących organizacji kształcenia i ma ogromne znaczenie zarówno w przypadku projektowania zmian w programie studiów, jak i bieżących dostosowań w zakresie sposobu prowadzenia zajęć. Studenci swoje uwagi i sugestie mogą przekazywać w ankietach (wydziałowych lub

uniwersyteckich), za pośrednictwem swoich przedstawicieli (RSS, przedstawiciele studenci w ciałach kolejalnych), a także składając pisemne wnioski. Jedną z ważniejszych form udziału interesariuszy wewnętrznych w kształtowaniu i doskonaleniu programu studiów są dyskusje prowadzone na posiedzeniach RD, podczas których możliwe jest skonfrontowanie perspektywy studenckiej z głosami przedstawicieli kadry akademickiej.

W związku z tym, że wymienione wyżej sposoby gromadzenia informacji o potrzebach osób studiujących, ich ocenach programu studiów i procesu kształcenia, bywają rozproszone, przeprowadziliśmy w IKP dwa bardziej usystematyzowane badania, które okazały się bardzo ważnym elementem składowym monitorowania jakości kształcenia i zarazem projektowania zmian programowych na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. W semestrze letnim roku 2022/2023 dr hab. Marcin Napiórkowski, prof. ucz. wraz z grupą studencką zorganizował warsztaty badawcze. Ich celem było wypracowanie metod, pozwalających na unaocznienie i zrozumienie różnorodności doświadczeń osób studiujących w IKP na studiach I i II stopnia. Elementem tej pracy było skonkretyzowanie społecznych stereotypów związanych z hasłem „kulturoznawstwo” oraz ustalenie, jak stereotypy te pracują w doświadczeniu osób studiujących na tym kierunku i jaki mają wpływ na planowaną przez nich drogę zawodową. Badanie zostało zrealizowane w społeczności studenckiej w IKP w wielu formach: wywiadów jakościowych, ankiet *in situ* i online, quizów i gier. Wykazały one, że spektrum doświadczeń osób studiujących jest szerokie, a samo doświadczenie studiowania wymyka się uproszczonym ocenom. Osoby objęte badaniem akcentowały twórczy charakter studiów w IKP, respektowanie przez wykładowców licznych potrzeb osób studiujących oraz konkretne umiejętności praktyczne nabywane w trakcie studiów. Drugie badanie zostało przeprowadzone w IKP na wiosnę 2024 roku pod kierunkiem dr Agaty Komendant-Brodowskiej, dr Anny Baczek-Dombi i dr Łucji Krzyżanowskiej z Wydziału Socjologii UW w ramach zajęć „Doświadczenie studiowania i dropout na kulturoznawstwie” prowadzonych w semestrze letnim roku 2023/2024 na WS UW. Studenci socjologii przeprowadzili indywidualne wywiady pogłębione ze studentami kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* (przede wszystkim II stopnia), które pozwoliły m.in. lepiej zrozumieć motywacje stojące za wyborem tego kierunku studiów, przyczyny rezygnacji ze studiów, doświadczenie studiowania oraz słabe i mocne strony studiów.

Wnioski z badania przeprowadzonego przez grupę osób studiujących pod kierunkiem dr. hab. Marcina Napiórkowskiego, prof. ucz. oraz wewnętrznego warsztatu dydaktycznego dla pracowników badawczo-dydaktycznych IKP miały istotny wpływ na przygotowanie zmian programowych na studiach I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Równie ważna była tutaj rola interesariuszy zewnętrznych, z którymi program studiów i projektowane zmiany były konsultowane w semestrze zimowym roku 2023/2024. W konsultacjach wzięli udział przedstawiciele instytucji, z którymi IKP blisko współpracuje od wielu lat i które często gościły studentów IKP (w ramach prowadzonych we współpracy z instytucjami zajęć, ale też staży, wolontariatu czy mniej sformalizowanych form współpracy): Warszawskie Obserwatorium Kultury, Mazowiecki Instytut Kultury, Teatr Komuna Warszawa, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, „Dwutygodnik” (wydawca: Dom Spotkań z Historią), Gminna Biblioteka Publiczna w Przyłęku, Koło Gospodyń Wiejskich w Grabowie nad Wisłą, Against Gravity. Konsultacje, które znalazły odzwierciedlenie w wypełnionych przez przedstawicieli instytucji formularzach podsumowujących cykl spotkań, dotyczyły w dużej mierze relacji między programem studiów a aktualnymi potrzebami rynku pracy oraz efektami uczenia się założonymi w programie a umiejętnościami pozwalającymi absolwentom na podjęcie pracy w zawodzie związanym ze studiami na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*.

Przygotowane w wyniku tak szerokich konsultacji z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi zmiany programowe na studiach I stopnia zostały zaakceptowane przez Radę IKP, a następnie wdrożone zgodnie z przyjętymi na UW procedurami. Wniosek o zmiany w programie studiów został opracowany zgodnie z obowiązującym formularzem, następnie pozytywnie zaopiniowany przez RSS, a wreszcie zaakceptowany na posiedzeniu RD. W kolejnych etapach wniosek został zaopiniowany przez Senacką Komisję ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia oraz URK. Po wprowadzeniu

zasugerowanych na tym etapie drobnych korekt zmieniony program studiów został uchwalony przez Senat UW. Program studiów I stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* po zmianach obowiązuje od roku akademickiego 2024/2025.

Obecnie trwają w IKP prace nad zmianami programowymi na studiach II stopnia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*. Od listopada 2023 roku działa zespół ds. zmian programowych, w którego skład wchodzi pracownicy badawczo-dydaktyczni ze wszystkich zakładów w IKP oraz kierownik studiów. Zespół korzysta z wyników autoewaluacyjnego warsztatu dydaktycznego oraz badania przeprowadzonego przez osoby z Wydziału Socjologii UW. Dodatkowo dr hab. Małgorzata Litwinowicz-Drożdżel, prof. ucz. oraz dr Paulina Kwiatkowska przeprowadziły w maju 2024 roku konsultacje z przedstawicielkami osób studiujących na studiach II stopnia, podczas których omawiane były projektowane zmiany dotyczące przede wszystkim ważnego w programie studiów bloku zajęć do wyboru. Konsultacje te pozwoliły lepiej zrozumieć nieuchronną rozbieżność oczekiwań osób studiujących na studiach II stopnia – dla części z nich szczególnie istotny jest praktyczny wymiar studiów związany z przygotowaniem do pracy zawodowej, dla drugiej natomiast grupy kluczowy jest rozwój naukowy oraz przygotowanie do podjęcia studiów doktoranckich i dalszej kariery naukowej. Dokładamy wszelkich starań, żeby opracowywane obecnie zmiany wychodziły naprzeciw tym oczekiwaniom, stąd dążenie do rozbudowania oferty zajęć metodologicznych z jednej strony, a warsztatowych z drugiej. Zmiany w programie studiów II stopnia będą w najbliższych miesiącach konsultowane w gronie wszystkich pracowników badawczo-dydaktycznych IKP oraz z otoczeniem społecznym, a następnie wdrożone zgodnie z opisanymi wyżej procedurami.

W procesie monitorowania omawianych wyżej obszarów kształcenia na kierunku *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze* ważnym elementem jest również analiza raportów przygotowywanych przez [Pracownię Ewaluacji Jakości Kształcenia UW](#), która na poziomie uniwersytetu zajmuje się opracowaniem danych pozyskanych w różnego rodzaju badaniach statystycznych m.in. Ogólnouniwersyteckiej Ankiecie Oceniającej Jakość Kształcenia (w 2022 roku odbyła się jej VII edycja), badaniach sytuacji bytowej osób studiujących na UW, badaniach losów absolwentów UW, badaniach ekonomicznych aspektów losów absolwentów UW czy badaniu nauczycieli akademickich dotyczącym nauczania w dobie pandemii i perspektywy powrotu do normalności. Dla RD szczególnie cenne okazały się analizy obejmujące [rekrutację na studia](#), w tym [przechodzenie między etapami edukacyjnymi](#).

Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów

Analiza SWOT programu studiów na ocenianym kierunku i jego realizacji, z uwzględnieniem szczegółowych kryteriów oceny programowej

	POZYTYWNE	NEGATYWNE
Czynniki wewnętrzne	<p>Mocne strony</p> <p>1. Ranga Uniwersytetu Warszawskiego oraz utrzymujące się stale wysokie oceny kierunku w rankingach sprawiają, że <i>kulturoznawstwo – wiedza o kulturze</i> na UW przyciąga dobrych absolwentów szkół średnich i studiów I stopnia, zatem studentów o dużym potencjale. W przypadku studiów II stopnia ten efekt jest wzmacniany przez dwuetapową rekrutację, która pozwala na zweryfikowanie zainteresowań i planów badawczych kandydatów.</p> <p>2. Zajęcia dydaktyczne są prowadzone przez zróżnicowaną, wykwalifikowaną kadrę badawczo-dydaktyczną, która stale podnosi swoje kompetencje dydaktyczne, rozwija swój dorobek naukowy w relacji zarówno do tradycyjnych, jak i najnowszych metodologii humanistycznych i utrzymuje intensywne kontakty międzynarodowe oraz z otoczeniem społeczno-gospodarczym, włączając studentów w tę działalność i zachęcając do dalszego rozwoju naukowego i zawodowego. Programy zajęć oraz stosowane metody dydaktyczne i sposoby weryfikowania efektów uczenia się są zróżnicowane i regularnie aktualizowane z uwzględnieniem zmieniającej się sytuacji społecznej i nowych perspektyw w badaniach kulturoznawczych.</p> <p>3. Wysoki stopień integracji i zaangażowania środowiska studenckiego. Osoby studiujące <i>kulturoznawstwo – wiedzę o kulturze</i> integrują się zarówno w celu pogłębiania wiedzy i prowadzenia badań (np. w ramach Studenckiego Koła Kulturoznawczego), jak i wokół licznych akcji społecznych i działań aktywistycznych (doroczny kiermasz „IKP dla”, zbiórki dla Ukrainy, wspieranie działań organizacji pomagających migrantom czy działania w ramach Młodzieżowego Strajku Klimatycznego).</p> <p>4. Jasna, przejrzysta polityka informacyjna związana z aktualnie prowadzoną dydaktyką i działalnością naukową IKP, prawami i obowiązkami studenta UW, ofertą stypendiów (również programów</p>	<p>Słabe strony</p> <p>1. Znaczny odsiew (<i>drop out</i>) studentów I roku studiów I stopnia – to zjawisko systemowe, dostrzegalne na zdecydowanej większości kierunków studiów prowadzonych na UW (<i>drop out</i> sięga 40%) i innych uczelniach, które wynika z rekrutowania na studia młodych osób niezainteresowanych podjęciem studiów, a jedynie chcących skorzystać z przywilejów studenckich. Utrudnia to planowanie liczby grup zajęciowych, a tym samym pensów dydaktycznych pracowników.</p> <p>2. Podejmowanie przez studentów studiów I i II stopnia pracy zawodowej na wczesnym etapie studiów utrudniające im realizację programu studiów oraz terminowe zaliczanie przedmiotów i etapów studiów. Wiąże się to z trudnościami w zbudowaniu planu zajęć dla każdego roku studiów tak, by uwzględnić wszystkie oczekiwania studentów.</p> <p>3. Bardzo dynamicznie zmieniające się zainteresowania osób studiujących na <i>kulturoznawstwie – wiedzy o kulturze</i> związane z przemianami społecznymi i medialnymi, a w konsekwencji zmieniające się oczekiwania dotyczące programu studiów, zwłaszcza zajęć do wyboru. Programy zajęć, które w ogromnej mierze związane są również z badaniami własnymi nauczycieli akademickich, nie zawsze mogą na bieżąco odpowiadać potrzebom studentów, co sprawia, że niektóre konwersatoria cieszą się niewielkim zainteresowaniem, a inne są oblegane.</p>

	<p>wspierających mobilność) i minigrantów na działalność naukową oraz możliwościami uzyskania pomocy w sytuacjach kryzysowych. Najważniejsze informacje są zawsze dostępne w jednym miejscu – na nowej, funkcjonalnej i łatwej w obsłudze stronie internetowej IKP. W komunikacji ze studentami i otoczeniem bardzo ważną rolę odgrywają również intensywnie aktualizowane media społecznościowe IKP.</p> <p>5. Otwarcie na potrzeby studenta i stworzenie możliwości sprawnego komunikowania tych potrzeb (m.in. współpraca z Radą Samorządu Studenckiego, badania społeczności studenckiej, Zespół Antydyskryminacyjny IKP) sprawiają, że zwiększa się różnorodność doświadczeń studentów <i>kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze</i>, ich poczucie bezpieczeństwa i komfort studiowania. Dzięki nowym rozwiązaniom technicznym i prawnym coraz więcej osób może realizować kształcenie mimo problemów zdrowotnych czy trudnej sytuacji osobistej albo łączyć je ze studiami na innym kierunku czy częściowymi studiami zagranicznymi.</p>	
<p>Czynniki zewnętrzne</p>	<p>Zszanse</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stopniowo zmniejszający się współczynnik liczby studentów na jednego nauczyciela akademickiego zbliża <i>kulturoznawstwo – wiedzę o kulturze</i> do standardów kształcenia przyjętych dla kierunków badawczych – jest to istotne zwłaszcza dla utrzymania wysokiej jakości kształcenia studentów studiów II stopnia. 2. Rozpoznawalność kierunku <i>kulturoznawstwo – wiedza o kulturze</i> oraz pracowników badawczo-dydaktycznych IKP w środowisku akademickim w Polsce i za granicą (przede wszystkim w Europie), co przyczynia się do zwiększenia prestiżu studiów i wpływa na rozwój naukowy zwłaszcza studentów studiów II stopnia (udział w ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach naukowych, publikacje w punktowanych czasopismach, dobre przygotowanie do podjęcia studiów doktoranckich). 3. Dotychczasowe inicjatywy zmierzające do włączenia interesariuszy zewnętrznych w różne elementy prowadzenia kształcenia na <i>kulturoznawstwie – wiedzy o kulturze</i> oraz w opracowanie zmian programowych przyniosły bardzo dobre efekty, co pozwala żywić nadzieję na uatrakcyjnienie kształcenia 	<p>Zagrożenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Niski współczynnik kosztocłonności dyscypliny nauki o kulturze i religii sprawia, że otrzymywane nakłady finansowe pozwalają jedynie na pokrycie bieżących wydatków. 2. Stopniowo zmniejszający się prestiż społeczny i zmieniające się oczekiwania rynku związane z posiadaniem tytułu magistra zwiększa liczbę osób niedecydujących się na kontynuowanie kształcenia na II stopniu studiów. 3. Na UW prowadzonych jest kilka innych kulturoznawczych kierunków studiów, które są konkurencją dla <i>kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze</i>, zwłaszcza w sytuacji niżu demograficznego i zmniejszającego się zainteresowania studiami (przede wszystkim II stopnia). 4. Chociaż absolwenci <i>kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze</i> dobrze radzą sobie na rynku pracy – na tle absolwentów innych kierunków humanistycznych – to jednak, zwłaszcza tuż po dyplomie, nie pracują w zawodach dobrze płatnych. Perspektywy zawodowe, zwłaszcza ich aspekt finansowy, mogą znacząco wpływać na stopień zainteresowania kierunkiem wśród kandydatów oraz na chęć kontynuowania

	<p>również poprzez bardziej sformalizowane formy współpracy (umowy i porozumienia z instytucjami kultury i organizacjami pozarządowymi).</p> <p>4. Podpisane w 2024 roku porozumienie o współpracy IKP ze Stowarzyszeniem Katedra Kultury obejmuje również zbudowanie sieci kontaktów i zacieśnienie współpracy ze środowiskiem absolwentów IKP. To szczególnie ważna inicjatywa, która, mamy nadzieję, pozwoli na zaangażowanie osób mających doświadczenie studiów na <i>kulturoznawstwie – wiedzy o kulturze</i> w aktualny proces dydaktyczny i zainspiruje obecnych studentów do planowania swojej kariery zawodowej.</p> <p>5. Rozwój badań nad systemami sztucznej inteligencji i ich zastosowanie w badaniach humanistycznych z pewnością poskutkuje koniecznością wprowadzenia do programu studiów nowych treści oraz urozmaicenia metod dydaktycznych i sposobów weryfikacji efektów uczenia się. Jednocześnie można tutaj upatrywać również zagrożeń – narzędzia AI mogą być wykorzystywane przez studentów nieuczciwie (na UW przeciwdziałać mają temu regulacje przyjęte w uchwale nr 98 Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia z 8 grudnia 2023 r.).</p>	<p>studiów przez osoby już przyjęte.</p> <p>5. Kondycja finansowa szkolnictwa wyższego negatywnie odbija się na rozwoju kadry szczególnie w perspektywie zatrudniania młodych badaczy i badaczek, którzy coraz częściej skutecznie poszukują zatrudnienia (w ramach międzynarodowych grantów lub stałego zatrudnienia) na zagranicznych uniwersytetach. Dodatkowo negatywny wpływ na rozwój młodej kadry ma również radykalne zmniejszenie wymiaru obowiązkowych praktyk dydaktycznych w programie szkół doktorskich – do 30 godzin w czasie czterech lat.</p>
--	--	--

(Pieczęć uczelni)

.....

(podpis Dziekana/Kierownika jednostki)

.....

(podpis Rektora)

Warszawa, dnia 8 października 2024 roku
(miejsowość)

Część III. Załączniki

Załącznik nr 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów

Tabela 1. Liczba studentów ocenianego kierunku¹

Poziom studiów	Rok studiów	Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
		Dane sprzed 3 lat (2021/2022)	Bieżący rok akademicki (2024/2025)	Dane sprzed 3 lat	Bieżący rok akademicki
I stopnia	I	123	108	nd.	nd.
	II	61	62	nd.	nd.
	III	67	53	nd.	nd.
	IV	nd.	nd.	nd.	nd.
II stopnia	I	48	49	nd.	nd.
	II	50	35	nd.	nd.
Razem:		349	307	nd.	nd.

Tabela 2. Liczba absolwentów ocenianego kierunku w ostatnich trzech latach poprzedzających rok przeprowadzenia oceny

Poziom studiów	Rok ukończenia	Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
		Liczba studentów, którzy rozpoczęli cykl kształcenia kończący się w danym roku	Liczba absolwentów w danym roku	Liczba studentów, którzy rozpoczęli cykl kształcenia kończący się w danym roku	Liczba absolwentów w danym roku
I stopnia	2023/2024	123	47	nd.	nd.
	2022/2023	120	39	nd.	nd.
	2021/2022	108	34	nd.	nd.
II stopnia	2023/2024	48	24	nd.	nd.
	2022/2023	54	20	nd.	nd.
	2021/2022	52	22	nd.	nd.
Razem:		505	186	nd.	nd.

¹ Należy podać liczbę studentów ocenianego kierunku, z podziałem na poziomy, lata i formy studiów (z uwzględnieniem tylko tych poziomów i form studiów, które są prowadzone na ocenianym kierunku).

Tabela 3. Wskaźniki dotyczące programu studiów na ocenianym kierunku studiów, poziomie i profilu określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861 z późn. zm.)²

kierunek: kulturoznawstwo – wiedza o kulturze

stopień: pierwszy

program: obowiązujący od roku akademickiego 2019/2020

Nazwa wskaźnika	Liczba punktów ECTS/ Liczba godzin
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	180 ECTS / 6 semestrów
Łączna liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ³	2500 godzin
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	100 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	154 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	59 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy
Wymiar praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki) ⁴	nie dotyczy
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	90 godzin
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
1. łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	1. 1778 godzin / nie mniej niż 4 godziny, nie więcej niż 394 godziny
2. łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	2. nie dotyczy

² Tabelę należy wypełnić odrębnie dla każdego z poziomów studiów i każdej z form studiów podlegających ocenie.

³ Proszę podać łączną liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów bez liczby godzin praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki).

⁴ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

kierunek: kulturoznawstwo – wiedza o kulturze
stopień: pierwszy
program: obowiązuje od roku akademickiego 2024/2025

Nazwa wskaźnika	Liczba punktów ECTS/Liczba godzin
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	180 ECTS / 6 semestrów
Łączna liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁵	2575 godzin
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	103 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	157 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	62 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy
Wymiar praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki) ⁶	nie dotyczy
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	90 godzin
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
1. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	1. 1778 godzin / nie mniej niż 4 godziny, nie więcej niż 364 godziny
2. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	2./ nie dotyczy

⁵ Proszę podać łączną liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów bez liczby godzin praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki).

⁶ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

kierunek: *kulturoznawstwo – wiedza o kulturze*
 stopień: drugi
 program: obowiązuający od roku akademickiego 2019/2020

Nazwa wskaźnika	Liczba punktów ECTS/Liczba godzin
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	120 ECTS / 4 semestry
Łączna liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁷	1550 godzin
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	62 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	113 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	101 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy
Wymiar praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki) ⁸	nie dotyczy
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	nie dotyczy
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
1. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	1. 920 godzin / nie więcej niż 90 godzin
2. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	2. nie dotyczy

⁷ Proszę podać łączną liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów bez liczby godzin praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki).

⁸ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

Tabela 4. Zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów⁹

kierunek: kulturoznawstwo – wiedza o kulturze

stopień: pierwszy

program: obowiązujący od roku akademickiego 2019/2020

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć stacjonarne/niestacjonarne	Liczba punktów ECTS
Analiza tekstu literackiego	ćwiczenia	60	4
Antropologia kultury	ćwiczenia	60	10,5
Antropologia kultury wizualnej	ćwiczenia	60	10
Antropologia słowa	ćwiczenia	60	10
Antropologia widowisk	ćwiczenia	60	10
Biblia w kulturze	wykład	30	2
Historia filozofii w perspektywie nauk o kulturze	ćwiczenia	60	6,5
Historia kultury antycznej	ćwiczenia	60	10
Historia kultury antycznej	wykład	30	3
Historia kultury obcej [1]	ćwiczenia	30	3
Historia kultury obcej [2]	ćwiczenia	30	3
Historia kultury polskiej do końca XVIII w. [1]	ćwiczenia	30	5
Historia kultury polskiej do końca XVIII w. [2]	ćwiczenia	30	5
Historia kultury polskiej do końca XVIII w. w. w kontekście europejskim	wykład	30	3
Historia kultury polskiej XIX wiek [1]	ćwiczenia	30	5
Historia kultury polskiej XIX wiek [2]	ćwiczenia	30	5
Historia kultury polskiej XIX wieku	wykład	30	3
Historia kultury polskiej XX wiek [1]	ćwiczenia	30	5
Historia kultury polskiej XX wiek [2]	ćwiczenia	30	5
Historia kultury polskiej XX wiek	wykład	30	3
Klasyczne teorie antropologiczne	wykład	30	3
Seminarium licencjackie	seminarium	30	6

⁹ Tabelę należy wypełnić odrębnie dla każdego z poziomów studiów i każdej z form studiów podlegających ocenie.

Uczestnictwo w kulturze	ćwiczenia	30	3
Warsztat humanisty (technologie informacyjno-komunikacyjne)	warsztaty	30	2
Warsztat metodologiczny [1]	warsztaty	30	2
Warsztat metodologiczny [2]	warsztaty	30	2
Wprowadzenie do wiedzy o filmie	wykład	30	2
Wprowadzenie do wiedzy o teatrze	wykład	30	2
Zajęcia do wyboru z oferty Instytutu Kultury Polskiej	konwersatoria	210	21
Razem:		1260 godzin	154 ECTS

kierunek: kulturoznawstwo – wiedza o kulturze

stopień: pierwszy

program: obowiązujący od roku akademickiego 2024/2025

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć stacjonarne/niestacjonarne	Liczba punktów ECTS
Analiza tekstu	ćwiczenia	60	5
Antropologia kultury	ćwiczenia	60	10
Antropologia kultury wizualnej	ćwiczenia	60	10
Antropologia słowa	ćwiczenia	60	10
Antropologia widowisk	ćwiczenia	60	10
Badania kulturoznawcze: podejścia i perspektywy	wykład	30	3
Historia filozofii w perspektywie nauk o kulturze	ćwiczenia	60	6
Historia kultury antycznej	ćwiczenia	30	4
Historia kultury antycznej	wykład	30	3
Historia kultury obcej	ćwiczenia	60	6
Historia kultury polskiej do końca XVIII w.	ćwiczenia	60	10
Historia kultury polskiej do końca XVIII w. w kontekście europejskim	wykład	30	3
Historia kultury polskiej XIX w.	ćwiczenia	60	10
Historia kultury polskiej XIX w.	wykład	30	3
Historia kultury polskiej XX w.	ćwiczenia	60	10
Historia kultury polskiej XX w.	wykład	30	3
Klasyczne teorie antropologiczne	wykład	30	3

Seminarium licencjackie	seminarium	60	9
Uczestnictwo w kulturze	ćwiczenia	30	3
Warsztat humanistyczny (technologie informacyjno-komunikacyjne)	warsztaty	30	2
Warsztat kulturoznawczy	warsztaty	30	2
Warsztat metodologiczny	warsztaty	30	2
Wprowadzenie do wiedzy o teatrze	wykład	30	3
Wprowadzenie do wiedzy o filmie	wykład	30	3
Zajęcia do wyboru z oferty Instytutu Kultury Polskiej	konwersatoria	240	24
Razem:		1290 godzin	157 ECTS

kierunek: kulturoznawstwo – wiedza o kulturze

stopień: drugi

program: obowiązujący od roku akademickiego 2019/2020

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć stacjonarne/niestacjonarne	Liczba punktów ECTS
Media w kulturze współczesnej	ćwiczenia, warsztaty	90	8
Proseminarium	seminarium	30	6
Seminarium magisterskie	seminarium	90	38
Spółeczne teorie kultury współczesnej	ćwiczenia	60	5
Teorie tożsamości	ćwiczenia	30	4
Współczesne teorie antropologiczne	wykład	30	2
Zajęcia do wyboru z oferty Instytutu Kultury Polskiej	konwersatoria	500	50
Razem:		830 godzin	113

Załącznik nr 2. Wykaz materiałów uzupełniających

1. Program studiów dla kierunku studiów, profilu i poziomu opisany zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668 z późn. zm.) oraz § 3-4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861 z późn. zm.).
2. Obsadę zajęć na kierunku, poziomie i profilu w roku akademickim, w którym przeprowadzana jest ocena.
3. Harmonogram zajęć na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, obowiązujący w semestrze roku akademickiego, w którym przeprowadzana jest ocena, dla każdego z poziomów studiów.
4. Charakterystykę nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia lub grupy zajęć wykazane w tabeli 4, tabeli 5 (jeśli dotyczy ocenianego kierunku) oraz opiekunów prac dyplomowych (jeśli dotyczy ocenianego kierunku).
5. Charakterystyka wyposażenia sal wykładowych, pracowni, laboratoriów i innych obiektów, w których odbywają się zajęcia związane z kształceniem na ocenianym kierunku, a także informacja o bibliotece i dostępnych zasobach bibliotecznych i informacyjnych.
6. Wykaz tematów prac dyplomowych uporządkowany według lat, z podziałem na poziomy oraz formy studiów.

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są

wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiejętności kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

UNIwersytet
Warszawski